11

ΒΑΣ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. 10797
ΑΡΧΕΙΟ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔ. ΕΡΓΩΝ

Κ.Λ.Π. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

●

ΑΘΗΝΑΙ 1958

692.9
Κ

6929
K

ΒΑΣ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟ 1882
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. 10797

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔ. ΕΡΓΩΝ

Κ.Λ.Π. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

●

ΤΕΕ
017000018834

ΑΘΗΝΑΙ 1958

ΠΕΡΙ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΣΥΓΚΟΙΝ. ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ε3 καὶ Ε5
'Αριθμ. Πρωτ. Ε. 34770

'Εν 'Αθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1955

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 48283 ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ Δημοσ. Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως 'Υφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων.

Τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ ἀπὸ 3-4-1929 Π.Δ)τος «περὶ γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους. (1)

Καθορίζομεν

ὅπως μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικοῦ κανονισμοῦ ἅπασαι αἱ οἰκοδομικαὶ κατασκευαὶ τῆς Χώρας ἐλέγχωνται καὶ κατασκευάζωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀκολουθοῦντος ἀπὸ 15-6-1955 σχεδίου κανονισμοῦ ἀντισεισμικότητος οἰκοδομικῶν ἔργων ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς 'Υπηρεσίας Οἰκισμοῦ. (2)

'Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., ἀφ' ἧς καὶ καταργεῖται ἐν τῷ συνόλῳ ἡ ἰσχὺς τῆς ὑπ' ἀριθμ. 21146)1713) 18-6-1954 ἡμετέρας ἀποφάσεως καὶ τῶν συναφῶν ὁδηγιῶν.

'Ο 'Υφυπουργὸς
Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων

---

(1) Τὸ ἀνωτέρω Δ]μα κατηργήθη διὰ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ ἀπὸ 9.8.1955 Δ]τος (Φ.Ε.Κ. 266]30-9-1955) «περὶ Γεν. Οἰκοδ. Καν. τοῦ Κράτους».

Αἱ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τοῦ καταργηθέντος Δ]τος προβλέψεις περιλαμβάνονται ἤδη ἐν Κεφαλαίῳ VII τοῦ νέου Δ]τος τῆς 9.8.1955 καθὼς καὶ ἐν § 10 τοῦ Μέρους III τοῦ ἀπὸ 10-12-1945 Δ]τος «Περὶ Κανονισμοῦ Φορτίσεων Δομικῶν Ἔργων».

(2) 'Ο ἐν λόγῳ Κανονισμὸς τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. 107977

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔ. ΕΡΓΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 1ον

Ἀντισεισμικότης οἰκοδ. κατασκευῶν

1. Ἅπαντα τὰ οἰκοδομικὰ ἔργα τῆς χώρας θὰ μελετῶνται καὶ κατασκευάζωνται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις καθοριζόμενα, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καθίστανται ἱκανὰ νὰ ἀναλάβωσι ἀκινδύνως ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων συνήθων φορτίσεων καὶ τὰς ἐκ πιθανῶν σεισμικῶν ἐνεργειῶν προκαλουμένας.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐνδείκνυται βασικῶς ὅπως ἡ θεμελιώδης συχνότης οἱασδήποτε κατασκευῆς ταλαντουμένης διατμητικῶς, καμπτικῶς ἢ κατ' ἐπαλληλίαν τῶν μορφῶν τούτων ὁριζοντίως ἐν τῷ χώρῳ εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς οἰκείας διὰ σεισμικὰς δονήσεις ζώνης συχνοτήτων 0,25 ἕως 1,50 κύκλων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

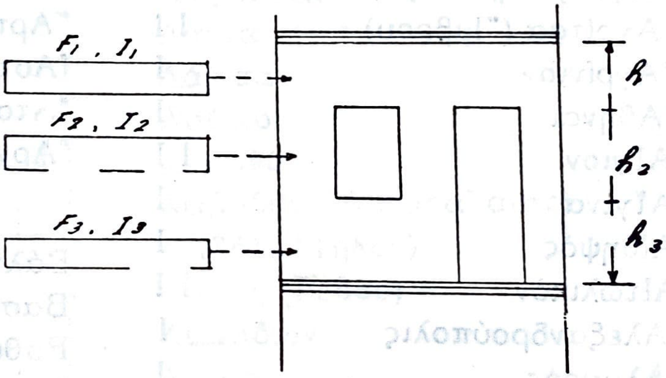

$$F_{μέσ} = \frac{F_1 h_1 + F_2 h_2 + F_3 h_3}{h_1 + h_2 + h_3}$$

$$I_{μέσ} = \frac{I_1 h_1 + I_2 h_2 + I_3 h_3}{h_1 + h_2 + h_3}$$

Σχ. 1

3. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς θεμελιώδους συχνότητος τῶν κατασκευῶν αὗται δύνανται νὰ θεωροῦνται ὡς δοκοὶ ἐν προβόλῳ ἐν τῷ χώρῳ, ἐπιτρεπομένης θεωρήσεως τῆς μεταξὺ δύο διαδοχικῶν δαπέδων διατομῆς ὡς σταθερᾶς καὶ ἴσης (σχ. 1) πρὸς τὴν μέσην μεταξὺ τῶν δαπέδων τούτων διατομὴν διὰ τῶν φερόντων τὰς ὁριζοντίας δράσεις στοιχείων.

4. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ μᾶζα τοῦ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν δαπέδων τμήματος τῆς οἰκοδομῆς εἶναι μικρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μᾶζαν τῶν δαπέδων, δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς ὡς προστεθημένη ἐξ ἡμισείας εἰς τὰς μάζας τοῦ ὑπερκειμένου καὶ ὑποκειμένου δαπέδου.

Ἄρθρον 2ον

Ἡ σεισμικότης τῆς Χώρας

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν συνθηκῶν καὶ ἀποτελεσμάτων τῶν δονήσεων αἱ περιοχαὶ τῆς χώρας ἀπὸ ἀπόψεως σεισμικότητος κατατάσσονται εἰς τρεῖς κατηγορίας:

(I) Ἀσθενῶς σεισμόπληκτοι περιοχαί
(II) Μετρίως » » »
(III) Ἰσχυρῶς » » »

2. Οἰκισμοὶ τῆς χώρας ἀντιστοιχοῦντες χαρακτηριστικῶς εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ἐμφαίνονται ἐν τῷ ἀκολουθοῦντι πίνακα 1.

ΠΙΝΑΞ I

Χαρακτηρισμοῦ σεισμικότητος οἰκισμῶν Ἑλλάδος

Ἁγία Ἄννα	II
Ἀγιὰ (Λαρίσσης)	I
Ἅγιος Κήρυκος (Ἰκαρίας)	I
Ἀγρίτσα (Ἴμβρου)	II
Ἀγρίνιον	I
Ἀθῆναι	I
Αἴγιον	II
Αἴγινα	I
Αἰδηψὸς	I
Αἰτωλικὸν	II
Ἀλεξανδρούπολις	I
Ἀλμυρὸς	I
Ἀμαλιὰς	II
Ἀμοργὸς	I
Ἄμφισσα	II
Ἀμφιλοχία	I
Ἀνάφη	I
Ἀνδρίτσαινα	II
Ἄνδρος	I
Ἀντιμάχεια (Κῶ)	III
Ἀπέρειον (Καρπάθου)	II
Ἀράχωβα	II
Ἄργος	I
Ἀργοστόλιον	III
Ἀρεόπολις	I
Ἀρναία	II
Ἀρκάσα (Καρπάθου)	II
Ἄρτα	I
Ἀστακὸς	I
Ἀταλάντη	III
Ἀρχάγγελος (Ρόδου)	III
Βάλτα	II
Βασιλικὰ	I
Βαθὺ	II
Βέρροια	II
Βόλος	II
Βασιλικὰ (Εὐβοίας)	II
Γάϊος (Παξῶν)	I
Γαλαξείδιον	II
(*) Γαργαλιάνοι	II
Γρανίτσα	II
Γρεβενὰ	I
Γύθειον	I
Γιανιτσὰ	I
Γεροπλάτανος (Ἠπειρ.)	I

(*) Προσετέθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. Ε29767]645]9-7-1956 Ἀποφάσεως.

Διδυμότειχον	I
Δομοκὸς	I I
Δομβραίνα	I
Δράμα	I I
Διακοφτὸ	I I I
Ἔδεσσα	I
Ἐλασσὼν	I
Ἐρεσσὸς (Λέσβου)	III
Ζάκυνθος	III
Ἡράκλειον	I I I
Θῆβαι	I I
Θεσσαλονίκη	I I
Θήρα	I I
Ἱεράπετρα	III
Ἱστιαία	I I
Ἴος	I
Ἰθάκη	I I
Ἰωάννινα	I I
Ἱερισσὸς	I I I
Καλάμαι	I I
Καλαμπάκα	I
Καλαμωτὴ (Χίου)	I I I
Κανάλια (Βόλου)	I I
Κάνδανος (Κρήτης)	I I
Καρδίτσα	I I
Καρπενήσιον	I
Κάρυστος	I
Καστορία	I
Κάστρον (Λήμνου)	I
Κάστρον (Κάσου)	I I
Καστελόριζον	I I I
Κατερίνη	I
Καβάλλα	I
Κέα	I
Κέρκυρα	I I
Κέφαλος (Κῶ)	I I

Κιάτον	I I
Κιλκὶς	I
Κομοτινὴ	I
Κόνιτσα	I
Κόρινθος	I I I
Κορώνη	I I I
Κοζάνη	I
Κρανίδιον	I
Κύμη	I
Κυπαρισσία	I I
Κύθηρα	I I
Κύθνος	I
Κῶς	I I I
Καλάβρυτα	I
Καρύταινα	I I
Καρδάμυλα (Χίου)	I I I
Καρδαμύλη	I I
Λαγκαδᾶς	I
Λαμία	I
Λάρισα	I I
Λαύριον	I
Λεχαινὰ	I
Λειβάδια (Ἀστυπαλαίας)	I
Λειβάδι (Τήλου)	I
Λίνδος (Ρόδου)	I I I
Λεωνίδιον	I
Λευκὰς	I I I
Λεβάδεια	I
Λιδωρίκιον	I
Λιμὴν (Θάσου)	I
Ληξοῦρι	I I I
Μαλλία (Κρήτης)	I I I
Μανδράκι (Νινύρου)	I I
Μαραθὼν	I I
Μαργαρίτιον	I I
Μάρτινον	I I I
Μεγαλόπολις	I I
Μέγαρα	I
Μεσσήνη	I I I
Μεσολόγγιον	I

Μεσοχώριον (Καρπάθου)	II
Μέθανα	I
Μέτσοβον	I
Μολάοι	I
Μόλυβος	III
Μύκονος	I
Μυτιλήνη	III
Μελιγαλᾶ	II
Μεθώνη	II
Ναύπακτος	II
Ναύπλιον	I
Νάξος	I
Νέα Ὀρεστιὰς	I
Νεάπολις (Βατίκων)	I
Νεμέα	II
Νευροκόπιον	II
Νιγρίτα	I
Ξάνθη	I
Ξηρόκαμπος (Λέρου)	I
Ξυλόκαστρον	II
Ὄλυμπος (Καρπάθου)	II
Οἰνοῦσαι (Χίου)	II
Παραμυθιὰ	II
Πάρος	II
Πάτραι	II
Πλάκα (Μήλου)	II
Πολύγυρος	II
Πολύχνιτος (Λέσβου)	III
Πόρος	I
Ποθαία (Καλύμνου)	I
Πράμαντα	I
Πρέβεζα	II
Πύλος	II
Πύργος	II
Ρέθυμνον	II
Ροδολεῖβος	I
Ρόδος	III
Σάλακος (Ρόδου)	II
Σαλαμὶς	I
Σαμοθράκη	II
Σάμη	III
Σέριφος	I
Σέρραι	I
Σίφνος	I
Σητεία	III
Σκιάθος	I
Σκόπελος	I
Σκάλα (Πάτμου)	I
Σκάλα (Χάλκης)	III
Σκύρος	I
Σοφάδες	III
Σοφικὸν	II
Στρέζοβα	I
Σπάρτη	I
Συκία	I
Σῦρος	I
Σύμη	II
Σκάλα Ὠρωποῦ	II
Τένεδος	I
Τρίπολις	II
Τρίκαλα	II
Τῆνος	I
Τύρναβος	I
Ὕδρα	I
Φάρσαλα	III
Φιλιατρὰ	III
Φιλιάτες	I
Φολέγανδρος	I
Φλώρινα	I
Χαλκὶς	II
Χανιὰ	II
Χίος	III
Ψαρᾶ	I

3. Οἰκισμοὶ ἢ περιοχαὶ μὴ περιλαμβανόμενοι ἐν τῷ πίνακι I θεωροῦνται ἔχοντες τὴν σεισμικότητα τοῦ ἐγγυτέρου πρὸς αὐτοὺς οἰκισμοῦ ἐκ τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τὸν πίνακα τοῦτον.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. 10797

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐπικινδυνότης τῶν ἐδαφῶν.

1. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς σεισμικῆς ἐπικινδυνότητος τὰ ἐδάφη θεωροῦνται ἐνταῦθα διακρινόμενα εἰς 4 κατηγορίας:

(α) Ἐδάφη μικρᾶς σεισμικῆς ἐπικινδυνότητος
(β) » μετρίας » »
(γ) » μεγάλης » »
(δ) » ἐξαιρετικῆς » »

2. Εἰς τὴν κατηγορίαν (α) ὑπάγονται ἐδάφη ἀποτελούμενα ἐξ ἑνιαίου, ἐκτεταμένου, βαθέος συμπαγοῦς καὶ ὁμοιογενοῦς στρώματος ἢ ἐξ ἀργιλλομαργαϊκῶν στρωμάτων εἰς ὁριζοντίαν στρῶσιν.

3. Ψαθυρὰ πετρώματα καὶ χαλαρὰ ἐδάφη ἐκ μικρῶν τεμαχιδίων εἰς ὁριζοντίαν στρῶσιν ἢ μὲ ἐλαφρὰν κλίσιν συνιστοῦν τὴν κατηγορίαν (β).

4. Ἐδάφη ἐκ φυσικῶν ἢ δομικῶν κορημάτων, ἐκ παραλιακῶν ἢ τεχνητῶν προσχώσεων, ἑλώδη ἢ τελματώδη καὶ περιοχαὶ ἀπεξηραμένων λιμνῶν χαρακτηρίζονται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν κατηγορίαν (γ).

5. Τὴν κατηγορίαν (δ) τέλος ἀποτελοῦν ἀνομοιογενῆ ἢ χαλαρὰ ἐδάφη ἐπὶ ἀποτόμων ὀρεινῶν κλιτύων, περιοχαὶ ὕπερθεν σπηλαιώδους ὑπεδάφους ὡς καὶ πετρώματα γειτνιάζοντα μετὰ τῆς θαλάσσης ἢ λιμνῶν μὲ κοιτασματολογικὴν κλίσιν (ἀσχέτως τῆς τοπογραφικῆς) πρὸς αὐτάς.

6. Προκειμένου περὶ ἐδαφῶν πολυπλοκωτέρας συνθέσεως ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐπικινδυνότητός των θὰ πραγματοποιῆται μετὰ λεπτομερῆ ἐδαφικὴν ἔρευναν παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Μηχανικοῦ καὶ ἑνὸς Σεισμολόγου, συνιστωμένης δὲ παρὰ τῆς ἁρμοδίας Κρατικῆς Ὑπηρεσίας.

7. Ἡ Οἰκοδόμησις κατοικιῶν ἢ μονίμων κτιριακῶν συγκροτημάτων ἐπὶ ἐδαφῶν ἐξαιρετικῆς σεισμικῆς ἐπικινδυνότητος ἐν γένει ἀπαγορεύεται. Ὁμοίως δέον νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀνέγερσις μονίμων κτιρίων παρὰ τὸ ὅριον ἐπαφῆς στρώματος χαλαροῦ ἢ μαλακοῦ (ὡς ἐν σχ. 2) μετὰ ὑποκειμένου συμπαγοῦς, πλὴν ἐὰν τὰ κτίρια θεμελιοῦνται ἐντὸς τοῦ συμπαγοῦς ἢ γενικὴ κοιτόστρωσις ὡς θεμελίωσις ὑπέρκειται τοῦ

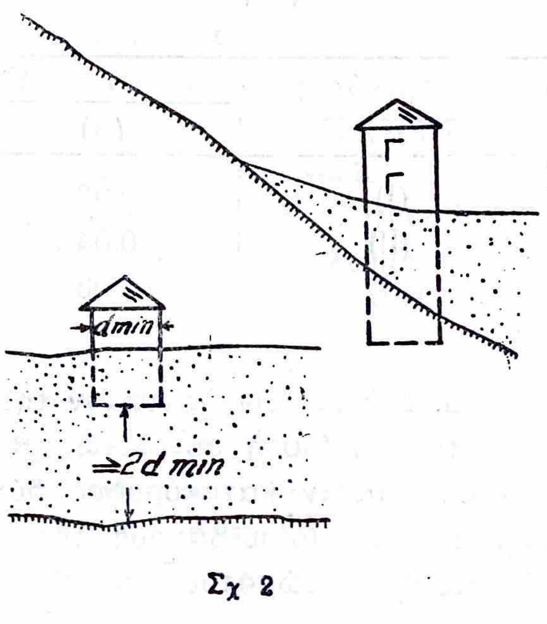

Σχ 2

συμπαγοῦς στρώματος τοὐλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τῆς μικροτέρας ἐν κατόψει διαστάσεως τοῦ ὅλου κτιρίου.

Ἄρθρον 4.

Σεισμικαὶ δυνάμεις.

1. Ἵνα καθίσταται προσιτὸς ὁ ἔλεγχος τῆς καταπονήσεως τῶν ἀντισεισμικῶν κατασκευῶν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν στατικὸν ἔλεγχον τῶν στοιχείων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ, ἐκτὸς τῶν καθιερωμένων ἢ συνυφασμένων μὲ τὴν λειτουργίαν τῆς οἰκοδομῆς φορτίσεων—ἰδίου βάρους, κινητοῦ φορτίου, ἀνεμοπιέσεως, ὠθήσεως ἢ μετακινήσεως γαιῶν, αὐξομειώσεως τῆς θερμοκρασίας καὶ ἐνδεχομένως κρουστικῶν ἢ ἄλλων δράσεων—καὶ ὁριζόντιοι δυνάμεις προκύπτουσαι ἐκ κατανομῆς ὁλικῆς διὰ τὸ κτίριον ὁριζοντίας σεισμικῆς δυνάμεως ὡς καὶ κατακόρυφοι ἐφαρμοστέαι ἐπὶ ὡρισμένων στοιχείων καὶ περιπτώσεων καθὼς ἐν τοῖς ἐφεξῆς καθορίζεται.

2. Ἡ ὁλικὴ διὰ δεδομένον κτίριον ὁριζοντία σεισμικὴ δύναμις προκύπτει ἐκ τῆς συνολικῆς ὑπὸ τῆς ἀνωδομῆς εἰς τὴν θεμελίωσιν κατακορύφως μεταβιβαζομένης ΣG διὰ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ συντελεστήν τινα ε, ἀποκαλούμενον σ υ ν τ ε λ ε σ τ ὴ ν σ ε ι σ μ ι κ ῆ ς ἐ π ι β α ρ ύ ν σ ε ω ς καὶ ἐξαρτώμενον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς σεισμικότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς ἐπικινδυνότητος ἐδαφῶν τῆς περιοχῆς τοῦ ἔργου. Αἱ τιμαὶ τοῦ συντελεστοῦ ε θὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ ἑπομένου πίνακος II.

ΠΙΝΑΞ II

Καθορισμοῦ συντελεστῶν σεισμικῆς ἐπιβαρύνσεως

Σεισμικότης περιοχῆς	Ἐπικινδυνότης ἐδαφῶν		
	(α)	(β)	(γ)
(I)	0,02	0,04	0'06
(II)	0,04	0,06	0,08
(III)	0,08	0,10	0,12

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὁλικῆς ὁριζοντίας σεισμικῆς δυνάμεως τοῦ κτιρίου ἡ συνολικῶς μεταβιβαζομένη ἐκ τῆς ἀνωδομῆς εἰς τὴν θεμελίωσιν κατακόρυφος δύναμις θὰ λαμβάνεται ἴση πρὸς τὸ ἄθροισμα τοῦ ἰδίου βάρους τῆς ἀνωδομῆς, καὶ γενικῆς ἐπιφορτίσεως τῆς στέγης ἢ δώματος καὶ τῶν δαπέδων ὑπὸ ὡρισμένου ποσοστοῦ

τοῦ ὠφελίμου φορτίου. Τὸ πο-σοστὸν τοῦτο ἰσοῦται πρὸς 10/10 διὰ τὴν στέγην ἢ τὸ δῶμα τοῦ κτιρίου, πρὸς 7,5/10 διὰ τὸ ἀμέσως ὑποκείμενον τῆς στέγης ἢ δώματος δάπεδον καὶ πρὸς 5/10 δι' ἕκαστον τῶν ὑπολειπομένων δαπέδων. Προκειμένου περὶ ἀποθηκευτικῶν χώρων ἢ ἐπιφόρτισις τῶν δαπέδων θὰ λαμβάνεται πανταχοῦ γενικὴ καὶ πλήρης.

4. Προσδιορισθείσης τῆς ὁλικῆς ὁριζοντίας σεισμικῆς δυνάμεως τοῦ κτιρίου $\varepsilon\Sigma G$ καὶ ἐλλείψει ἀκριβεστέρας δυναμικῆς διερευνήσεως στοιχεῖον βάρους G εἰς ὕψος H (σχ. 3) ἀπὸ τοῦ ἐδάφους θὰ θεωρεῖται ὅτι τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν σεισμικῆς δυνάμεως:

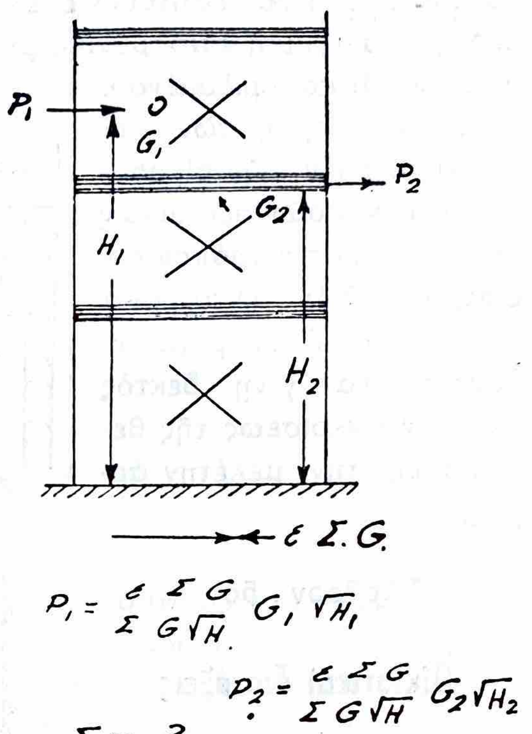

Σχ. 3

$$P=\frac{\varepsilon\Sigma G}{\Sigma G\sqrt{H}}G\sqrt{H}$$

ἤ, ὅπερ ταὐτό, ὅτι παραλαμβάνει μέρος τῆς ὁλικῆς σεισμικῆς δυνάμεως ἀνάλογον τῆς μάζης καὶ τῆς τετραγωνικῆς ρίζης τῆς ἀποστάσεώς του ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.

5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τύπου αἱ ἐπιφορτίσεις τῆς παραγράφου 3 θεωροῦνται προστεθειμέναι εἰς τὰς ἀντιστοίχους μᾶζας τῶν δαπέδων, ἐνῷ μᾶζαι μεταξὺ δύο δαπέδων εὑρισκόμεναι παραλαμβάνουν ἐν γένει τὴν ὑπὸ τοῦ βάρους καὶ τῆς θέσεώς των συμφώνως πρὸς τὸν τύπον προκύπτουσαν δύναμιν.

6. Ὁριζόντιαι σεισμικαὶ δυνάμεις θὰ θεωροῦνται δρῶσαι καθ' οἱανδήποτε διεύθυνσιν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ των καὶ μὲ φορὰν ἐναλλασσομένην.

7. Εἰδικῶς διὰ στηθαῖα οἰκοδομῶν καὶ μεμονωμένους τοίχους θὰ ἐκτελεῖται ἔλεγχος τῆς ἀντισεισμικότητος καθ' ἑαυτοὺς διὰ συντελεστὴν σεισμικῆς ἐπιβαρύνσεως ἴσον πρὸς τὸ 2πλάσιον τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος II καθοριζομένου.

8. Κατακορύφως καμπτόμενα μέλη τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ δέον νὰ ἐλέγχωνται ἐπιπροσθέτως εἰς κατακόρυφον σεισμικὴν φόρτισιν ἴσην πρὸς τὸ πολλαπλάσιον τοῦ ἐπιβεβλημένου φορτίου ἐπὶ 3ε, ἐφ' ὅσον ἡ φόρτισις αὕτη, θὰ συντελέι εἰς αὔξησιν τῶν ἀρνητικῶν ροπῶν εἰς τὰ ἀνοίγματα ἢ τῶν θετικῶν εἰς τὰ στηρίγματα. Ὁ ἔλεγχος οὗτος θὰ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἀρνητικῶν ροπῶν ἀνοιγμάτων ἢ

τῶν θετικῶν ροπῶν στηρί-ξεως. (σχ. 4) Ἐπὶ ὁριζοντίων προβόλων καὶ διὰ τὸν καθ' ἑαυτοὺς ἔλεγχον θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατακόρυφος σεισμικὴ ἐπιβάρυνσις μὲ συντελεστὴν 3πλάσιον τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος II καθοριζομένου.

9. Καθορισμὸς τῶν ἐπὶ τῶν στοιχείων τῶν οἰκοδομῶν ἐνεργουσῶν σεισμικῶν δονήσεων κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῷ παρόντι τι ἄρθρῳ ἀναφερομένου δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς.

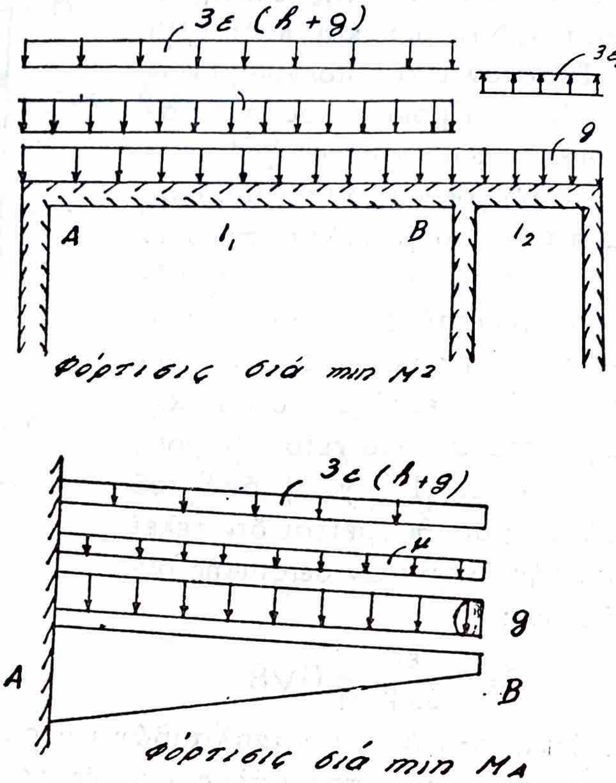

Σχ. 4

Ἄρθρον 5ον

Οἰκιστικαὶ διατάξεις

1. Εἰς περιοχὰς σεισμικότητος II καὶ III δέον νὰ ἐφαρμόζεται, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, τὸ ἀσυνεχὲς οἰκοδομικὸν σύστημα.

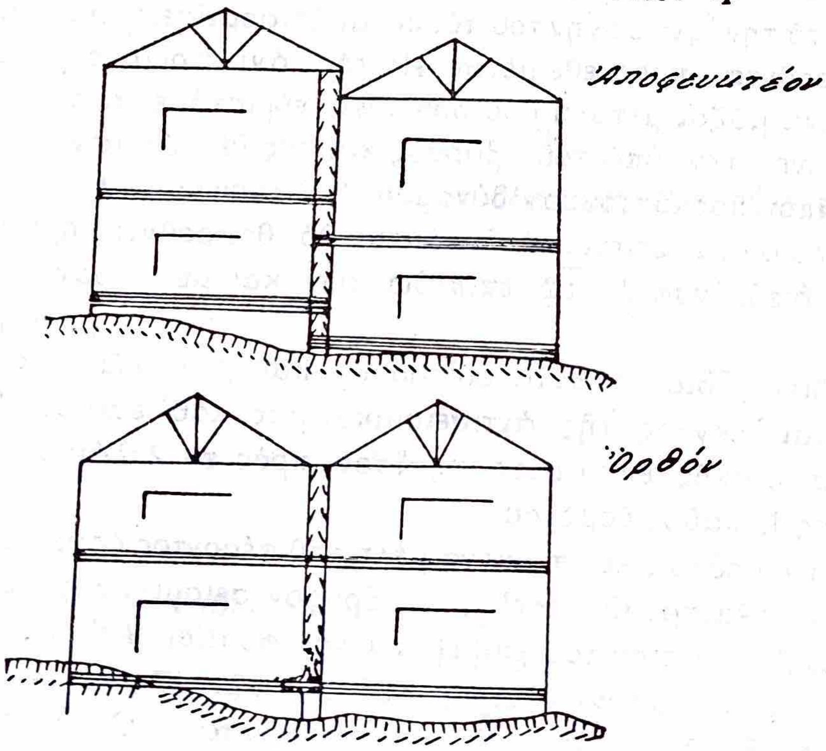

Σχ. 5.

2. Ἐπὶ περιπτώσεων ἐφαρμογῆς συνεχοῦς οἰκοδομικοῦ συστήματος οἰκίαι ἐν ἐπαφῇ δέον νὰ μελετῶνται καὶ κατασκευάζωνται ὡς ἑνιαῖον ἀντισεισμικὸν σύνολον μετὰ κοινοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ ἀποφευγομένης γενικῶς (σχ. 5) τῆς διαφοροποιήσεως τῆς στάθμης τῶν ἑκατέρωθεν δαπέδων καὶ στεγῶν.

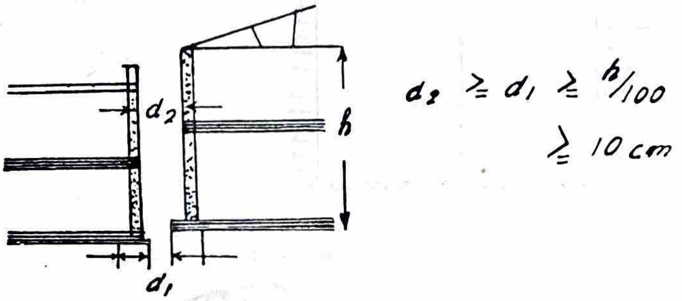

Σχ. 6

3. Ἕκαστος φέρων ὀργανισμὸς ἐν τῷ συνόλῳ του πρέπει κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ μένῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν σεισμικὴν συμπεριφορὰν γειτονικοῦ του. Πρὸς τοῦτο θὰ ἀφίεται (σχ. 6) μεταξὺ τῶν ἐξωτερικῶν παρειῶν παρακειμένων τοίχων, ὡς καὶ τῶν θεμελίων των, διάκενον τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{100}$ τοῦ ὕψους τῆς οἰκοδομῆς, πάντως δὲ οὐχὶ μικρότερον τῶν 10 ἑκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

Ἄρθρον 6ον

Ἡ Διάταξις

1. Κατὰ τὴν μελέτην κατασκευῶν ὑποκειμένων εἰς ὁριζοντίας ἐν γένει δράσεις (σχ. 7) δέον νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ πρόσθετος ρόλος τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ κτιρίου. Ὡς «φέροντα» στοιχεῖα νοοῦνται πλέον οὐχὶ μόνον τὰ δι' ἑαυτῶν μεταφέροντα φορτία ἐξ ὑπερκειμένων εἰς ὑποκείμενα μέρη τῆς οἰκοδομῆς ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τῆς διαμορφώσεως ἢ τῆς καταλλήλου διατάξεως των συντελοῦντα εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα σύνδεσιν τῶν μελῶν τῆς κατασκευῆς. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ διαχωρισμὸς τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ ἑνὸς ἀντισεισμικοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ πληρώσεως αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι τόσον σαφὴς ὅσον εἰς τὴν περίπτωσιν ἐθισμένων εἰς τὴν ἁπλῆν ἐνέργειαν τῆς βαρύτητος οἰκοδομῶν, ἀπόκειται δὲ

ἑκάστοτε εἰς τὴν κρίσιν τοῦ μελετητοῦ καὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν σχεδίων ὑπὸ τοῦ κατασκευαστοῦ.

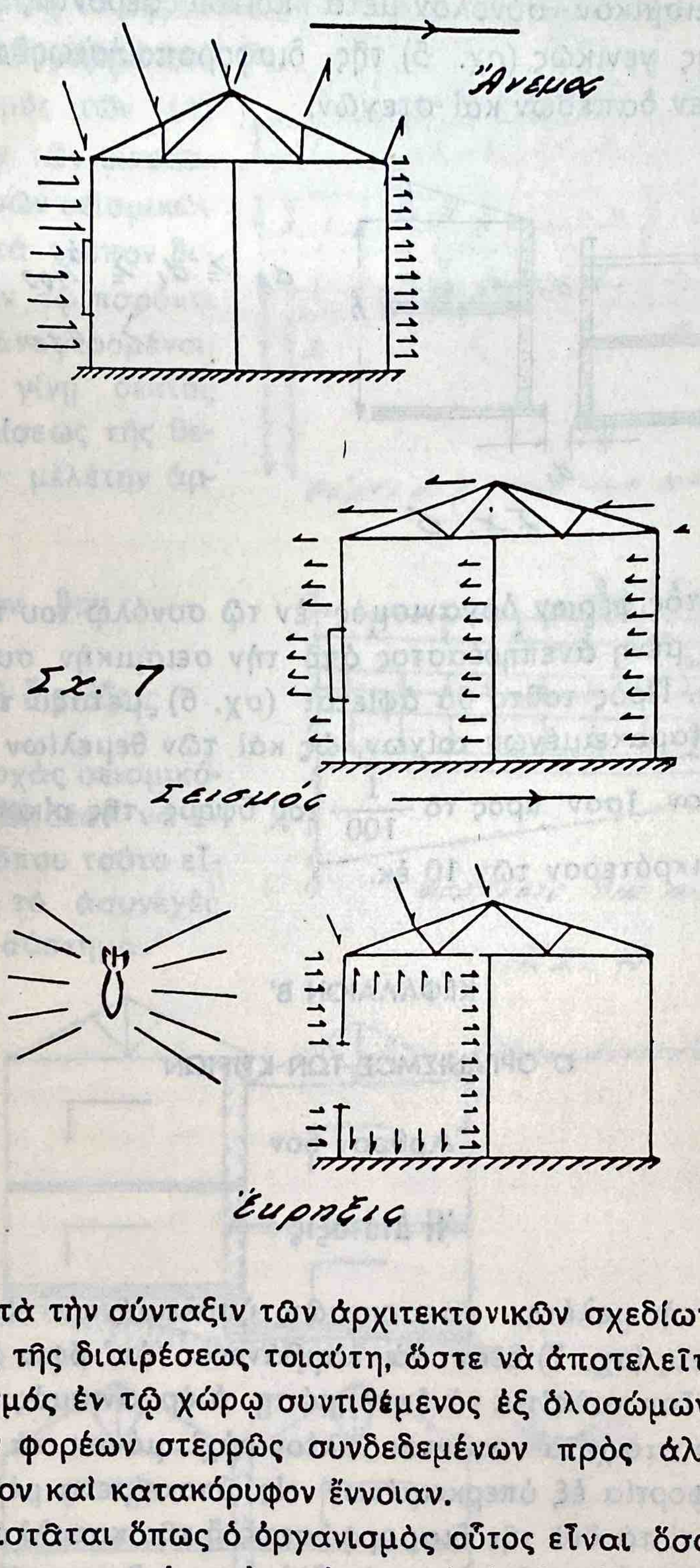

Σχ. 7

2. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων θὰ ἀπαιτεῖται διάταξις τῆς διαιρέσεως τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀποτελεῖται εἷς εὐσταθὴς ὀργανισμὸς ἐν τῷ χώρῳ συντιθέμενος ἐξ ὁλοσώμων, πλαισιωτῶν ἢ δικτυωτῶν φορέων στερρῶς συνδεδεμένων πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ὁριζόντιον καὶ κατακόρυφον ἔννοιαν.

3. Συνιστᾶται ὅπως ὁ ὀργανισμὸς οὗτος εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαφρός, ἀπαγορευομένης ἐν γένει καὶ ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων τῆς αὐξήσεως τῶν μαζῶν μετὰ τοῦ ὕψους.

4. Τὸ οἰκοδομικὸν ἔργον δέον νὰ παρουσιάζῃ πλήρη ἀντιστοιχίαν τῶν φερόντων κατακορύφων μελῶν καθ' ὕψος, ἡ ἰδία δὲ ἀντιστοιχία συνιστᾶται διὰ τὰ τοιχώματα τοῦ ὀργανισμοῦ πληρώσεως.

Διατάξεις ὑποστυλωμάτων ἑδραζομένων ἐπὶ πλακῶν ἢ δοκῶν ἐπιτρέπονται μόνον εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ε=≤ 0,06.

5. 'Ασχέτως τῆς εὐκαμψίας ἢ δυσκαμψίας τοῦ φέροντος όργανισμοῦ συνιστᾶται ἡ εἰς καταλλήλους καὶ ὑπερκειμένας ἀλλήλων κατ' ὄροφον θέσεις διάταξις φερόντων τοιχωμάτων.

6. 'Επὶ ὀργανισμῶν ἐκ φερόντων τοιχωμάτων ἐνδείκνυται ὅπως

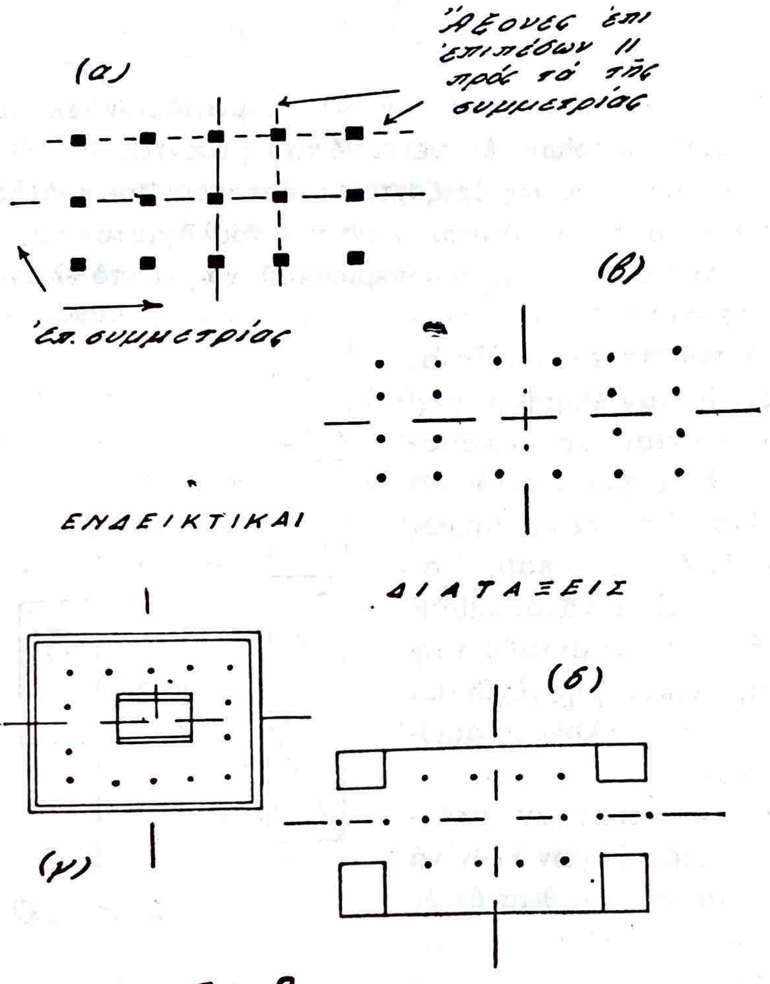

Σχ. 8

ἡ στάθμη ἀνωφλίων εἶναί ἡ αὐτὴ εἰς ἕκαστον ὄροφον, δι' ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ἀνοίγματα τοῦ κτιρίου.

7. Πρὸς ἐπίτευξιν κατὰ τὸ δυνατὸν οἰκονομικῆς κατασκευῆς καὶ σαφεστέραν πρόβλεψιν τῆς σεισμικῆς συμπεριφορᾶς της συνιστᾶται ὅλως ἰδιαιτέρως ἡ ὅσον ἔνεστι συμμετρικὴ καὶ παράλληλος (σχ. 8) πρὸς δύο ἄξονας διάταξις τῶν κατακορύφων φερόντων στοιχείων ἐν κατόψει. Οἱ κατακόρυφοι ἄξονες τῶν στοιχείων τούτων καθ' ὁμάδας δέον νὰ κεῖνται ἐπὶ ἐπιπέδων παραλλήλων πρὸς τὰ τῆς συμμετρίας καὶ διηκόντων καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου.

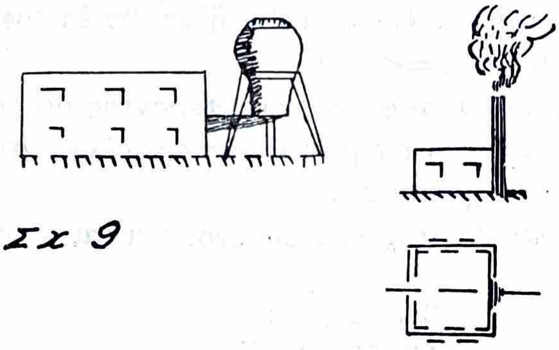

Σχ 9

8. Συγκεντρωμέναι μᾶζαι καὶ δύσκαμπτα στοιχεῖα τῆς κατασκευῆς δέον νὰ τοποθετοῦνται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων συμμετρίας της ἢ νὰ διαμορφοῦνται μετ' ἰδίου φέροντος ὀργανισμοῦ (σχ. 9).

'Αναρτήσεις βαρέων σχηματισμῶν ἐκ τῶν τοίχων ἢ τῆς ὀροφῆς κτιρίων ἐν γένει ἀπαγορεύονται.

9. Αἱ πάσης φύσεως ὁριζόντιοι ἢ κατακόρυφοι προεξοχαὶ εἰς τὸ κτίριον συνιστᾶται νὰ ἀποφεύγωνται ἢ τουλάχιστον νὰ κατασκευάζωνται μὲ τὰς διαστάσεις των περιωρισμένας εἰς τὸ ἐλάχιστον.

10. 'Ενδείκνυται ὅπως ἰοκοδομαὶ μετὰ τεθλασμένου ἄξονος ἐν κατόψει ἢ λίαν ἐπιμήκεις (σχ. 10) διαχωρίζονται εἰς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς φέροντος ὀργανισμοὺς διὰ διατάξεως ἁρμῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 5 παρ. 3 ἀναφερόμενα. Συνιστᾶται ἐπίσης ἡ διάταξις ἁρμῶν μεταξὺ τμημάτων τῆς οἰκοδομῆς ἐχόντων διάφορον πρὸς ἀλλήλους ἀριθμὸν ὀρόφων.

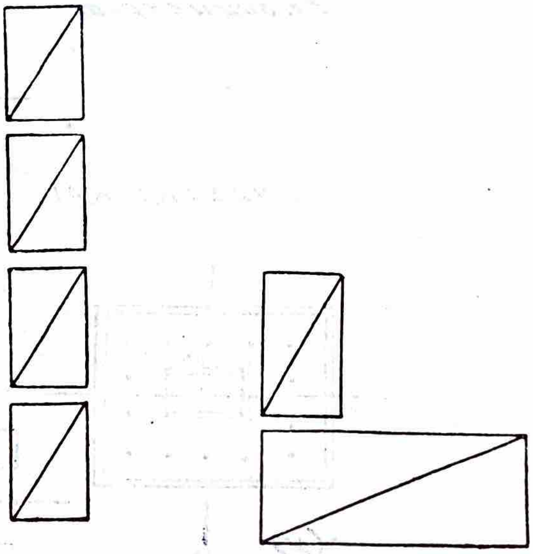

Σχ 10

11. 'Επὶ περιπτώσεων συνήθων οἰκοδομικῶν ἔργων δέον νὰ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως κατακόρυφα μὲν φέροντα στοιχεῖα ἀπέχουν ἀλλήλων ὀλιγώτερον τῶν 6 μ. ὁριζόντια δὲ (δάπεδα) ὀλιγώτερον τῶν 4 μ.

12. Ὑπόγειοι χῶροι θὰ ἐκτείνωνται ἐφ' ὅλης τῆς κατόψεως τῆς οἰκοδομῆς ἢ ἄλλως θὰ περιορίζωνται εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ συμμετρικῶς πρὸς ἀξονικὸν ἐπίπεδον αὐτῆς.

Ἄρθρον 7ον

Ὁ ὑπολογισμὸς

1. Διὰ τὸν ἀντισεισμικὸν ὑπολογισμὸν τῶν φερόντων στοιχείων θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ προτίμησιν μία τῶν παραδεδεγμένων ἤδη ἐπι-

στημονικῶν μεθόδων (ἑλληνικῶν. Ιαπωνικῶν, ἀμερικανικῶν) ἢ οἱαδήποτὲ ἄλλη ἐφ' ὅσον ἤθελε τύχει τῆς ἐγκρίσεως τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς.

2. Φέροντες ὀργανισμοὶ τῶν στεγῶν θὰ ἐλέγχωνται διὰ σεισμικὰς δυνάμεις ἐφηρμοσμένας κατὰ τοὺς κόμβους ἢ τὰ σημεῖα φορτίσεως προκυπτούσας δὲ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 4 παρ. 4 ἀναφερόμενα διὰ τὰ σημεῖα ταῦτα θεωρούμενα ὡς κέντρα μαζῶν τῶν ἀντιστοίχων κατακορύφων φορτίων.

3. Ὁριζόντιοι διατάξεις εἰς δάπεδα θὰ ὑπολογίζωνται κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ὡς στερεομηχανικῶν δίσκων δρᾶσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς εἰς τὴν στάθμην των δεσμεύσεως τῶν παραμορφώσεων τῶν κατακορύφων στοιχείων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιπέδου κινήσεως. Ὀρθογωνικαὶ πλάκες ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος θὰ θεωροῦνται αὐτομάτως πληροῦσαι τὰς ἰδιότητας στερεομηχανικοῦ δίσκου ἐφ' ὅσον ὁ λόγος τῆς μικροτέρας πρὸς τὴν μεγαλυτέραν των διάστασιν εἶναι μεγαλύτερον τοῦ $^1/_8$ τὸ δὲ πάχος τῆς πλακὸς εἶναι κατ' ἐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ $^1/_{80}$ τῆς μεγαλυτέρας ἐν κατακόψει διαστάσεώς της. (1)

4. Κατὰ τὸν ἔλεγχον κατακορύφων στοιχείων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ καὶ τὴν συνυφασμένην διαφραγματικὴν δρᾶσιν, θεωρουμένην ὡς λαμβάνουσαν χώραν εἴτε ἐπὶ ἑνιαίων φορέων τοῦ χώρου εἴτε ἐπὶ μορφωμάτων ἐξ ἐπιπέδων τοιούτων, δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τόσον αἱ καμπτικαὶ ὅσον καὶ αἱ διατμητικαὶ ἰδιότητες τοῦ θεωρουμένου στοιχείου, ἐφιστωμένης ἰδιαιτέρως τῆς προσοχῆς ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αἱ σεισμικαὶ δυνάμεις αὐτῶν τούτων τῶν στοιχείων εἶναι σημαντικαὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου μέρους τῆς οἰκοδομῆς ἐπὶ τούτων μεταβιβαζομένας.

5. Ἐὰν ἡ μεταξὺ δύο δαπέδων μᾶζα εἶναι μικρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μᾶζας τῶν δαπέδων, ἐπιτρέπεται ὅπως κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν αἱ μᾶζαι αὗται θεωρηθοῦν προστεθημέναι ἐξ ἡμισείας εἰς τὰς μᾶζας τῶν δαπέδων.

6. Μὴ φέροντα τοιχώματα θὰ ἐλέγχωνται εἰς σεισμικὴν ἐπιπόνησιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 παρ. 4 καθ' ἑαυτά, θὰ εἶναι πλήρως συνδεδεμένα πρὸς τὸν φέροντα ὀργανισμὸν καὶ θὰ μεταφέρουν τὰς δυνάμεις ἢ τὴν μᾶζαν των πρὸς τὰ ὑποβαστάζοντα κατακορύφως καὶ ὁριζοντίως ταῦτα στοιχεῖα.

---

(1) Ἡ § 3 κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου Γ συμπληρωματικοῦ Κανονισμοῦ ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε45169]1-10-55 Ἀφοφάσεως. Ὡσαύτως διὰ τοῦ ἄρθρου ΙΙ τοῦ συμπληρωματικοῦ κανονισμοῦ (Ἀπόφασις Ε13717]267]8-4-1958) ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐν λόγῳ παράγραφος δὲν ἐφαρμόζεται.

7. Στοιχεῖα ὑποβαστάζοντα μὴ φέροντα τοιχώματα ἢ συνδέοντα συγκεντρωμένας μᾶζας πρὸς ἀραιοτέρας θὰ ὑπολογίζωνται δευτερογενῶς καθ' ἑαυτὰ εἰς τὰς ἐκ τῆς δονήσεως τῶν πρώτων προκαλουμένας δυνάμεις.

8. Ἐπὶ περιπτώσεων συνήθων οἰκοδομικῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τὴν ἀνάλυσιν φέροντος ὀργανισμοῦ ἐκ τοιχωμάτων διατομῶν L, T.I. κ.λ. (σχ. 11) αἱ διατομαὶ αὗται ὑποκαθίστανται ὑπὸ τοιούτων ὀρθογωνικῶν.

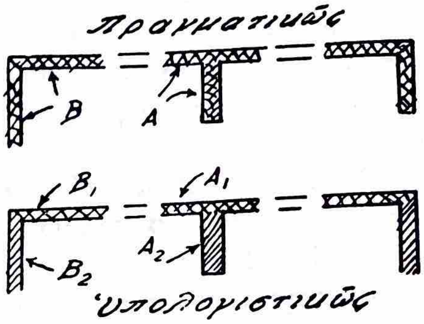

Σχ. 11

9. Τοξωταί, θολωταὶ ἢ κελυφοειδεῖς κατασκευαὶ δὲν εἶναι ἐν γένει συνυφασμέναι μετὰ διαφραγματικῶν δράσεων καὶ ἐλέγχονται ὁριζοντίως μὲν εἰς τὴν ἀνάληψιν σεισμικῶν δράσέων βάσει τῶν ἐν ἄρθρ. 4 παρ. 1, 2, 4, 6, ἀναφερομένων, κατακορύφως δὲ εἰς αὐξομείωσιν τῶν ἐπιβεβλημένων φορτίων κατὰ πολλαπλάσιόν των ἐπὶ ε.

10. Δι' ἕκαστον στοιχεῖον τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ θὰ προσδιορίζωνται αἱ ἀκρόταται ὀρθαὶ καὶ διατμητικαὶ τάσεις διὰ τὴν δυσμενεστέραν ἐπαλληλίαν κατακορύφων καὶ ὁριζοντίων φορτίων, ἐπιτρεπομένης κατὰ τὴν σύγχρονον θεώρησιν σεισμικῆς δυνάμεως καὶ ἀνεμοφορτίσεως τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τῆς τελευταίας εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συνήθως προβλεπομένης, πάντως δὲ οὐχὶ μικροτέρας τῶν 40 χλγρ) μ² κατακορύφου προβολῆς.

11. Διὰ τὸν στατικὸν ὑπολογισμὸν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν παραμορφώσεων τὰ εἰς ἀξονικὴν ἐξαίτησιν ἢ καθαρὰν κάμψιν πρῶτα μέτρα ἐλαστικότητος, ἐλλείψει ἀκριβεστέρων στοιχείων ἢ προσδιορισμῶν, δύνανται νὰ λαμβάνωνται ὡς ἕπεται :

Λιθοδομαὶ	E = 60000 χλγρ)ἑκ²
Ὀπτοπλινθοδομαὶ (μετὰ πλήρων πλίνθων)	E = 100000 »
Ὀπτοπλινθοδομαὶ (μετὰ διακέν. πλίνθων)	E = 60000 »
Σκυροδέματα	E = 210000 »
Ξύλον	E = 100000 »
Χάλυψ	E = 2100000 »

Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας τὰ εἰς διάτμησιν ἢ στρέψιν δεύτερα μέτρα ἐλαστικότητος δύνανται νὰ λαμβάνωνται κατὰ προσέγγισιν ἴσα πρὸς 4/10 τοῦ E.

Εἰς περιπτώσεις ἀνομοιογενῶν διατομῶν—λ.χ. τῶν τοιούτων μετὰ πυρῆνος μόνον ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος—συμβατικὰ E & G δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ μελετητοῦ.

12. Ὡς ἀνεκταὶ τάσεις σκυροδεμάτων, ξύλου καὶ χάλυβος θὰ

λαμβάνωνται αἱ ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων κανονισμῶν προδιαγραφόμεναι.

Αἱ ἀνεκταὶ τάσεις τοιχοποιϊῶν εἰς θλίψιν θὰ λαμβάνωνται ἐν γένει ἐκ τοῦ πίνακος ΙΙΙ.

ΠΙΝΑΞ ΙΙΙ

Ἀνεκτῶν τάσεων θλίψεως τοιχοποιϊῶν

Τοιχοποιΐαι	Εἶδος	Ἀνεκταὶ τάσεις διὰ κονιάματα ἀντοχῆς: Χαμηλῆς	Μετρίας	Ἰσχυρᾶς
		χλγρ/εκ²	χλγρ/εκ²	χλγρ/εκ²
Λιθοδομαὶ	Σκληρὰ πυριγενῆ πετρώματα, γρανῖται βασάλται, συηνῖται:			
	ἀργοὶ ἢ πλακοειδεῖς	9	14	18
	ἡμίξεστοι	14	18	22
	ξεστοὶ	—	24	30
	λαξευτοὶ	—	33	40
	Πυριτικοὶ ψαμμῖται σκληροὶ ἀσβεστόλιθοι μάρμαρα:			
	ἀργοὶ ἢ πλακοειδεῖς	6	10	12
	ἡμίξεστοι	10	13	16
	ξεστοὶ	—	16	20
	λαξευτοὶ	—	20	25
	Ψαμμῖται ἀργιλικοὶ καὶ ἀσβεστολιθικοί, μαλακοὶ ἀσβεστόλιθοι:			
	ἀργοὶ ἢ πλακοειδεῖς	4	6	7
	ἡμίξεστοι	6	8	10
	ξεστοὶ	—	11	14
	λαξευτοὶ	—	12	15
Ὀπτοπλιν]μαὶ	Ὀπτόπλινθοι πλήρεις	7	10	12
	Ὀπτόπλινθοι διάτρητοι (μετὰ κατακ. ὀπῶν)	6	8	10
	Ὀπτόπλινθοι διάκενοι (μετὰ οριζ. ὀπῶν)	4	5	6
Τσιμεντ)δομαὶ	Τσιμεντόπλινθοι:			
	Συμπαγεῖς	8	12	14
	Μετὰ διακένων	4	6	7

Αἱ ὡς ἄνω τιμαὶ δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν ὑπὸ τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἤθελον προσκομισθῆ πειραματικὰ δεδομένα βεβαιοῦντα σημαντικὴν ὑπεροχὴν τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν ἔναντι τῶν ὑπὸ τοῦ ἑπομένου Κεφαλαίου Γ' θεσπιζομένων ὁρίων.

Ὡς ἀνεκταὶ τάσεις τοιχοποιϊῶν εἰς ἑλκυσμὸν θὰ λαμβάνωνται διὰ κονιάματα χαμηλῆς ἀντοχῆς 0, διὰ τοιαῦτα μετρίας $^1/_{15}$ καὶ διὰ ἰσχυρᾶς $^1/_{12}$ τῶν ἀντιστοίχων ἀνεκτῶν τάσεων θλίψεως.

Αἱ ἀνεκταὶ τάσεις εἰς διάτμησιν θὰ θεωροῦνται ἐπὶ μὲν κονιαμάτων χαμηλῆς καὶ μετρίας ἀντοχῆς ἴσαι πρὸς τὸ $^1/_{10}$ τῶν ἀντιστοί-

χων ἀνεκτῶν τάσεων θλίψεως, ἐπὶ δὲ κονιαμάτων ἰσχυρᾶς ἀντοχῆς ἴσαι πρὸς τὸ $^1/_8$ αὐτῶν.

Ἄρθρον 8ον

Θεμελιώσεις

1. Ἐλλείψει ἀκριβεστέρων ἐδαφομηχανικῶν διερευνήσεων ἀφορωσῶν εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀνεκτῆς τοῦ ἐδάφους τάσεως, αἱ ἀνεκταὶ τάσεις ἐδαφῶν δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ πίν. IV.

ΠΙΝΑΞ IV.

Ἀνεκτῶν τάσεων ἐδάφους

Λίαν σκληρὸν βραχῶδες ἄνευ ρωγμῶν	20 χιλγ.]ἑκ².
Σκληρὸν βραχῶδες » »	15 »
Ἡμίσκληρον » » »	10 »
Μαλακὸν » » »	6 »

Διὰ τὰ ἀνωτέρω μετὰ ρωγμῶν ἐπιβάλλεται μείωσις 50 %.

Ἡμιβραχῶδες 5 χλγρ.]ἑκ².

Ἀμμοχαλικῶδες ἀναλόγως συμπιέσεως	3—5 χλγρ]ἑκ².
Ἀμμῶδες » »	2—4 »
Σκληρὸν ἀργιλλῶδες	2—3 »
Ἡμίσκληρον »	1—2 »
Μαλακὸν »	0,5—1 »
Ἀργιλλοαμμῶδες ἀναλόγως σκληρότ.	1,5—2,5 »

Ἀμμώδη ἢ χαλικώδη ἐδάφη σταθεροποιημένα πλήρως διὰ σιμεντενέσεων εἰς βάθος τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς μικροτέρας ἐν κατόψει διαστάσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν θεμελίου θὰ θεωροῦνται ἔχοντα ἀνεκτὴν τάσιν 5 χλγρ.]ἑκ.2.

Ἐπὶ ἀνομοιογενῶν ἢ ἀσαφῶν ἰδιοτήτων ἐδαφῶν ἡ θεωροῦσα τὴν μελέτην ἀρχὴ δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ ἔργου ἀνεκτὴν τάσιν ἐδάφους.

2. Ὡς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐξασκουμένη πίεσις ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῇ ἡ διαφορὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἔργου προκαλουμένης καὶ τῆς ἐκ προϋπαρχόντων χωματισμῶν ὑφισταμένης. Εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἔργου προκαλουμένην πίεσιν περιλαμβάνεται ἡ συμβολὴ τῶν σεισμικῶν ἐπὶ τῆς ἀνωδομῆς δυνάμεων ὡς ἐπίσης καὶ ἀνεμοπίεσις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τοὺς συνήθεις ὑπολογισμοὺς λαμβανομένης, πάντως δὲ οὐχὶ μικροτέρα τῶν 40 χλγρ]μ2 κατακορύφου προβολῆς

3. Ἐὰν τὸ ἀμέσως ὑποκείμενον τῆς θεμελιώσεως στρῶμα ἐδάφους ὑπέρκειται ἑτέρου ὀλιγώτερον ἀνθεκτικοῦ (σχ.12) ἢ εἰς τὴν ἀνω-

τάτην στάθμην τοῦ τελευταίου ἐξασκουμένη πίεσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀνεκτὴν τάσιν διὰ τὸ στρῶμα τοῦτο.

4. Ἡ κατακόρυφος πίεσις εἰς οἱονδήποτε βάθος κάτωθεν τῆς βά-

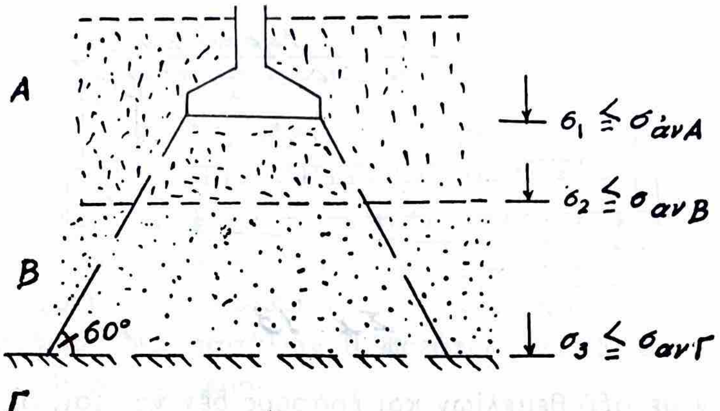

Σχ. 12

σεως ἑνὸς θεμελίου δύναται νὰ ληφθῇ ἐλλείψει ἀκριβεστέρων ὑπολογισμῶν ὡς ὁμοιόμορφος, προκύπτουσα (σχ. 12) ἐκ διανομῆς τῶν φορτίων ὑπὸ γωνίαν 60° πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

5. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν δι' ἀνθεκτικοῦ ἐδαφικοῦ στρώματος παρατηρηθῇ ροὴ ὑπογείων ὑδάτων ἐπιβάλλεται τὸ διαταραχθὲν μέρος τοῦ ἐδάφους νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ ἡ θεμελίωσις νὰ λάβῃ χώραν μετὰ διάταξιν συστήματος ἀποστραγγίσεως.

6. Ἐὰν δι'οἱονδήποτε λόγον γεννηθοῦν, κατὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν ἀνεκτὴν τοῦ ἐδάφους τάσιν, ἡ ἐπιβλέπουσα τὸ ἔργον ἀρχὴ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ λεπτομερεστέραν ἔρευναν τοῦ ὑπεδάφους κατὰ τὴν κρίσιν της.

7. Θεμελιώσεις θὰ λαμβάνουν γενικῶς χώραν ἐπὶ ὁριζοντιωμένων καὶ καλῶς τυπασμένων ἐπιφανειῶν, τὸ δὲ βάθος θεμελιώσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 80 ἑκ., πλὴν περιπτώσεων θεμελιώσεως ἐπὶ βράχων.

8. Ἡ στάθμη τοῦ πυθμένος ἐκσκαφῶν θὰ τηρῆται γενικῶς ἑνιαία δι'ὅλην τὴν κάτοψιν τοῦ κτιρίου. Κλιμακωτὴ διάταξις τῆς θεμελιώσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ συμπαγῶν πετρωμάτων μεγάλης τοπογραφικῆς κλίσεως, τοῦ πλάτους ἑκάστης βαθμῖδος ἰσουμένου τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ἓν καὶ ἥμισυ τοῦ ὕψους της.

9. Ἐφ' ὅσον ἡ θεμελίωσις πραγματοποιεῖται ἐπὶ μὴ λίαν συμπαγῶν ἐδαφῶν συνιστᾶται ἡ ζεῦξις ἀντικειμένων πρὸς ἄλληλα συνεχῶν θεμελίων ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὰ 6 μ. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ὑποστυλωμάτων συνιστᾶται ἡ διάταξις πεδιλοδοκῶν κατὰ δύο διευθύνσεις.

10. Θεμελιώσεις ἐν γένει θὰ ὑπολογίζωνται καθ' οἱανδήποτε τῶν καθιερωμένων μεθόδων, τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς ἐχούσης τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ, τὴν κατὰ τὴν κρίσιν της σκοπιμωτέραν διὰ τὰς ἐδαφικὰς συνθήκας εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἔργου. Ἀνάπτυξις ἑλκυστι-

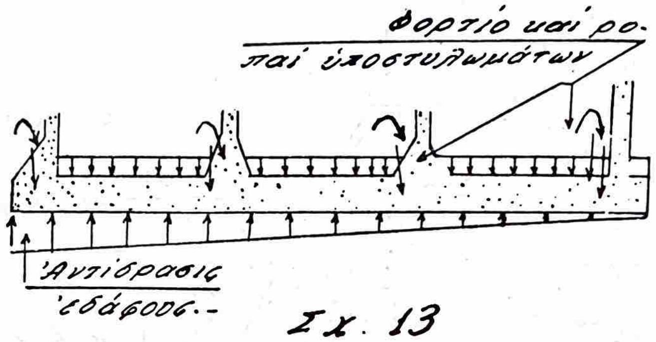

Σχ. 13

κῶν τάσεων μεταξὺ θεμελίων καὶ ἐδάφους δὲν νοεῖται, οἱ δὲ σχετικοὶ ὑπολογισμοὶ δέον νὰ δεικνύουν πάντοτε πίεσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

11. Εἰδικῶς διὰ τὰς πεδιλοδοκοὺς καὶ δεδομένης τῆς ἀπὸ ἀντισεισμικῆς πλευρᾶς ἐπιθυμητῆς μεγάλης σχετικῶς μάζης τῆς θεμελιώσεως ἔναντι ὅσον τὸ δυνατὸν μικρᾶς τῆς ἀνωδομῆς, συνιστᾶται ὁ

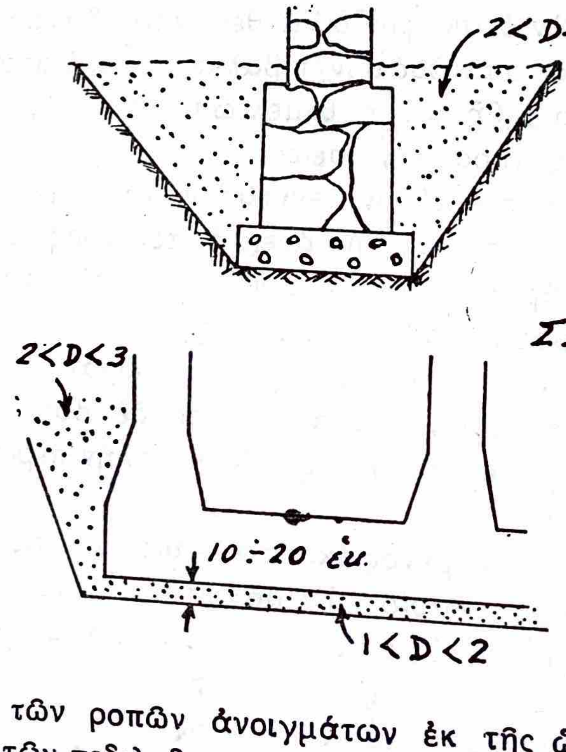

Σχ. 14

προσδιορισμὸς τῶν ροπῶν ἀνοιγμάτων ἐκ τῆς ὡς ἰσοστατικῶν φορέων δράσεως τῶν πεδιλοδοκῶν. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ ἐδάφους διὰ τοὺς σχετικοὺς ὑπολογισμοὺς (σχ. 13) δύναται νὰ λαμβάνεται ὡς ἀκολουθοῦσα γραμμικὴν κατανομήν. Ροπαὶ στηρίξεων ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς ὡς συνεχῶν δοκῶν ἐπὶ ἀκλονήτων στηριγμάτων συμπεριφορᾶς τῶν πεδιλοδοκῶν.

12. Συνιστᾶται ὅπως ὁ μεταξὺ παρειῶν τῶν θεμελίων καὶ ἐδάφους χῶρος πληροῦται (σχ. 14) ὑπὸ μονοκόκκου ὑλικοῦ $2 < D < 3$ χιλ. πρὸς ἄμβλυνσιν τῶν κρούσεων. Παρομοία διάταξις $1 < D < 2$ χιλ. συνιστᾶται εἰς πάχος 10 ἕως 20 ἐκ. κάτωθεν τῶν θεμελιώσεων μεγάλων οἰκοδομικῶν ἔργων.

13. Τοῖχοι ἀντιστηρίξεως θὰ ὑπολογίζωνται ἐπιπροσθέτως εἰς τὴν ἀνάληψιν σεισμικῶν δυνάμεων ἐκ τῶν ὑποβασταζομένων χωματισμῶν, ἰδίου βάρους καὶ ἐπιφορτίσεως. Αἱ δυνάμεις αὗται θὰ προκύπτουν διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν μαζῶν ἐπὶ τὸν ἐκ τοῦ πίν. ΙΙ παρεχόμενον συντελεστήν.

14. Θεμελιώσεις διὰ πασάλων ἢ φρεάτων στηρίξεως εἶναι ἐν γένει δεκταὶ ὑπὸ τὸν ὅρον διατάξεως, κεκλιμένων μελῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν ὁριζοντίων ἐπιπονήσεων.

Θεμελιώσεις διὰ πασάλων ἢ φρεάτων τριβῆς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς $\varepsilon \geq 0{,}08$ ἀπαγορεύονται.

15. Παρειαὶ βόθρων ἢ ὑπογείων δεξαμενῶν ἀνεξαρτήτων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ ἑνὸς κτιρίου θὰ ἀπέχωσι τοὐλάχιστον 2 μ. ἀπὸ τῆς παρειᾶς τοῦ ἐγγυτέρου θεμελίου.

16. Χάνδακες ἀπορροῆς τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἑκατέρωθεν ἑνὸς κτιρίου συνιστᾶται ὅπως διατάσσωνται εἰς ἀπόστασιν τοὐλάχιστον 20 ἐκ. ἀπὸ τῶν παρειῶν τῶν θεμελίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΟΜΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΡΙΘ. 10797

Ἄρθρον 9ον.

Ὑλικὰ

1. Τὰ διὰ τὴν δόμησιν ἀντισεισμικῶν κατασκευῶν χρησιμοποιούμενα ὑλικὰ θὰ εἶναι ἀρίστης ποιότητος, ἡ δὲ ἐργασία ἐξαιρετικῶς ἐπιμελημένη τηρουμένων πάντων τῶν κανόνων τῆς τέχνης.

2. Ξύλα καὶ χάλυβες θὰ πληροῦν τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν κανονισμῶν ὡς πρὸς τὴν ἀντοχήν, τὴν λῆψιν μέτρων κατὰ τῶν ἐξ ὑγρασίας φθορῶν κ.λ.

3. Τὸ ἐν γένει χρησιμοποιούμενον ὕδωρ θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένον ὀργανικῶν καὶ πηλωδῶν οὐσιῶν, θαλάσσιον δὲ γίνεται δεκτὸν ἐλλείψει γλυκέος.

4. Ὡς τσιμέντα θὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ κανόνα τεχνηταὶ κο-

νίαι Πόρτλανδ ἢ τσιμέντα 'Ελληνικοῦ τύπου κανονικῆς πήξεως καὶ πληροῦντα τοὺς ὅρους τῶν οἰκείων κανονισμῶν. Χρῆσις ἑτέρας μορφῆς τσιμέντων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν μὴ χρησιμοποιήσεως θαλασσίου ὕδατος.

5. Φυσικοὶ λίθοι δέον νὰ εἶναι συμπαγεῖς καὶ ἀπηλλαγμένοι παιπάλης ἢ ὀργανικῶν ὑλῶν ἐπιφανειακῶς, ἐφ' ὅσον δὲ παρουσιάζουν ὑδροαπορροφητικότητα ἀνωτέραν τοῦ 6 % νὰ διαβρέχωνται καλῶς πρὸ τῆς χρήσεώς των. 'Η εἰς θλῖψιν ἀντοχὴ τῶν λίθων δέον νὰ εἶναι ἀνωτέρα ἐν γένει τῶν 100 χλγρ./ἑκ.2, εἰδικῶς δὲ διὰ τοὺς γωνιολίθους τοὐλάχιστον 140 χλγρ./ἑκ.2.

6. Τὰ ἀδρανῆ ὑλικὰ σκυροδεμάτων ἢ κονιαμάτων δύνανται νὰ εἶναι φυσικὰ ἢ θραυστά, πληροῦντα τὰς ὑπὸ τῶν κανονισμῶν ὡπλισμένου σκυροδέματος ἢ τοιχοποιϊῶν ἀπαιτήσεις ὡς πρὸς τὴν κοκκομετρικὴν σύνθεσιν καὶ τὴν περιεκτικότητα εἰς ξένας προσμίξεις.

7. 'Οπτόπλινθοι χρησιμοποιούμενοι εἰς τὴν μόρφωσιν ὁριζοντίως ἢ κατακορύφως φερόντων στοιχείων δέον νὰ παρουσιάζουν τὴν κατωτέρω ἐλαχίστην ἀντοχήν :

Πλήρεις	100 χλγρ/ἑκ.2
Διάτρητοι (μετὰ κατακ. ὀπῶν)	75 »
Διάκενοι (μετὰ ὁριζ. ὀπῶν)	50 »

Κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ ὀπτάπλινθοι θὰ πληροῦν τὰς διατάξεις τῶν ἀντιστοίχων κανονισμῶν ἐφιστωμένης ἰδιαιτέρως τῆς προσοχῆς ἐπὶ τῆς ὑδροαπορροφητικότητος καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀνάγκης προδιαβροχῆς των.

8. Τσιμεντόλιθοι δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν μόρφωσιν ὁριζοντίως ἢ κατακορύφως φερόντων στοιχείων ἐφ' ὅσον παρουσιάζουν τὴν ἀκόλουθον ἐλαχίστην ἀντοχήν :

Συμπαγεῖς	100 χλγρ ἑκ. 2
Μετὰ διακένων	50 »

Οἱ τσιμεντόλιθοι θὰ διαβρέχωνται καλῶς πρὸς τῆς διαστρώσεως τοῦ κονιάματος καὶ θὰ περιέχουν τσιμέντον εἰς ἀναλογίαν τοὐλάχιστον 180 χλγρ]μ3 ἀδρανῶν ὑλικῶν. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων συμπαγεῖς καὶ χρησιμεύοντας ὡς γωνιολίθους ἡ περιεκτικότης εἰς τσιμέντον θὰ ἀνέρχεται εἰς 300 χλγρ]μ3 ἀδρανῶν ὑλικῶν.

'Η ἄμμος τῶν τσιμεντολίθων θὰ εἶναι πάντοτε ἀσβεστολιθικὴ ἢ πυριτική, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀντικαταστάσεως μέρους ἢ ὅλου τοῦ χονδροκόκκου ὑλικοῦ ὑπὸ κισσήρεως.

9. 'Απλᾶ ἀσβεστοκονιάματα 1:3 ἢ 1:2,5, χαρακτηριζόμεα διὰ τοῦ παρόντος ὡς κονιάματα χαμηλῆς ἀντοχῆς, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν δόμησιν τοιχωμάτων μόνον ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς $\varepsilon \leq 0,04$ καὶ τὸ κτῖσμα, ὁλικοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ὕψους μικροτέρου τῶν 9 μ. πληροῖ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 3, 4, 6, 7, 8, 11, 12 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 παραγρ. 7, 8, 9.

10. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ κτῖσμα δὲν πληροῖ τὰς διατάξεις ταύτας ἢ ὅταν $0{,}04 < \varepsilon \leq 0{,}08$, τὰ κατὰ τὴν δόμησιν κτιστῶν τοιχωμάτων χρησιμοποιούμενα κονιάματα, χαρακτηριζόμενα ὡς κονιάματα μετρίας ἀντοχῆς, θὰ περιέχουν τσιμέντον εἰς ἀναλογίαν τοὐλάχιστον 150 χλγρ]μ3 κονιάματος.

11. Διὰ πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις κονιαμάτων ἰσχυρᾶς ἀντοχῆς μὲ περιεκτικότητα εἰς τσιμέντον τοὐλάχιστον 200 χλγρ]μ3 κονιάματος.

12. Κονιάματα ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν μετὰ χαλυβδίνου ὁπλισμοῦ δύνανται νὰ περιέχουν πολτὸν ἀσβέστου μέχρι 0,04μ3]μ3 κονιάματος ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ προσθήκη τῆς ἀσβέστοῦ· δὲν θὰ γίνεται εἰς βάρος τῆς ἀνὰ μ3 κονιάματος περιεκτικότητος εἰς τσιμέντον.

13. Προκειμένου περὶ ἑτέρων, συνθετικῶν, νέων ἢ ἀδοκίμων ὑλικῶν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ αἰτήσῃ λεπτομερείας καὶ πιστοποιητικὰ περὶ τῶν ἱκανοτήτων των καὶ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς χρησιμαποιήσεώς των ἢ μὴ κατὰ τὴν κρίσιν της.

Ἄρθρον 10ον

Στέγαι

1. Τὰ ὑλικὰ ἐπικαλύψεως τῆς στέγης καὶ διαμορφώσεως τῆς ὀροφῆς ὅσον ἔνεστιν ἐλαφρά, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παρουσιάζουν στερεὰν σύνδεσιν τῶν μελῶν των πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν φέροντα ὀργανισμὸν κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα ἐκτίναξιν ἢ ἀποκόλλησιν αὐτῶν εἰς ἐνδεχομένην δόνησιν.

2. Ὁ φέρων ὀργανισμὸς τῆς στέγης δύναται νὰ εἶναι ξύλινος, μεταλλικὸς ἢ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος, συνιστωμένης τῆς μὴ ἐν ταυτῷ χρήσεως τῶν διαφόρων τούτων ὑλικῶν.

3. Πλὴν τῆς κατὰ μίαν τῶν κυρίων διευθύνσεων τοῦ κτιρίου διατάξεως στερεῶν σχηματισμῶν—ὁλοσώμων, πλαισιωτῶν ἢ δικτυωτῶν—ὁ φέρων ὀργανισμὸς δέον νὰ παρουσιάζῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐγκαρσίαν στερεὰν σύνδεσιν τούτων τοὐλάχιστον κατὰ τὸ μέσον ἀφ' ἑτέρου δὲ στερεὰν

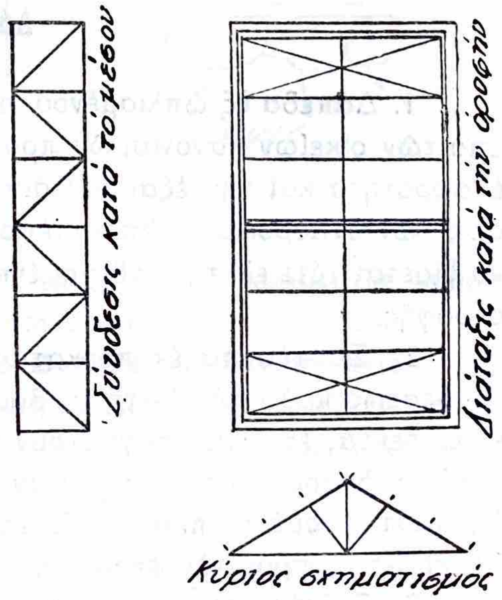

Σχ. 15

διάταξιν κατὰ τὰ ἐπίπεδα τῆς ὀροφῆς καὶ τῶν ἀμειβόντων (σχ.15).

4. Διάταξις ἀμειβόντων κεκλιμμένων πρὸς ἀμφοτέρας τὰς διευθύνσεις τοῦ κτιρίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐν συνδυασμῷ διαγωνίων στερεῶν σχηματισμῶν ἢ ὡς στοιχεῖον τρισδιαστάτου στερεοῦ σχηματισμοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ οὕτω μορφούμενος ἐν τῷ χώρῳ φορεὺς ἐτύγχανε τῆς ἐγκρίσεως τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς.

5. Αἱ συνδέσεις τῶν μελῶν τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ τῆς στέγης πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν ὑπόλοιπον τοῦ κτιρίου ὀργανισμὸν δέον νὰ ἀνταποκρίνωνται ἐν τῇ πράξει πρὸς τὴν κατὰ τὸν στατικὸν ὑπολογισμὸν προβλεφθεῖσαν λειτουργίαν των.

6. Εἰδικὴ μέριμνα θὰ λαμβάνεται διὰ τὴν διάταξιν ὁριζοντίων στρωτήρων ἑδράσεως μέσῳ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἡ στέγη θὰ ἀγκυροῦται ἐπὶ τοῦ ὑποβαστάζοντος σκελετοῦ ἢ τῶν τοιχωμάτων.

7. Εἰς περίπτωσιν κατακορύφου φέροντος ὀργανισμοῦ ἐκ κτιστῶν ἢ χυτῶν τοιχωμάτων, ἡ περιοχὴ ἑδράσεως τῆς στέγης διαμορφοῦται εἰς ὡπλισμένην ζώνην τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν τοιχωμάτων ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀγκυροῦνται ἀφ' ἑνὸς οἱ στρωτῆρες τῆς στέγης καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐνδεχομένως ὑπάρχοντες κατακόρυφοι ὁπλισμοὶ τῶν τοιχωμάτων.

8. Ἐπὶ θολωτῶν ἢ κελυφωτῶν στεγῶν συνιστᾶται ἡ διάταξις κατακορύφων διαφραγμάτων ἀνὰ ἀποστάσεις μικροτέρας τῶν 6 μ. Ὁμοίως συνιστᾶται ἡ εἰς τὴν στάθμην γενέσεως διάταξις πλέγματος ἑλκυστήρων καὶ ὠστήρων ἱκανοῦ νὰ παρεμποδίσῃ ὑπερμέτρους ἐκ τῆς δονήσεως αὐξομειώσεις τῶν ἀνοιγμάτων.

Ἄρθρον 11ον

Δάπεδα

1. Δάπεδα ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ὑπολογίζονται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων κανονισμῶν προβλεπόμενα, συνιστωμένων διὰ τὴν ἐλαφρότητα καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας κατὰ δύο διευθύνσεις τῶν σταυροειδῶς ὡπλισμένων πλακῶν. Μεγίστη προσοχὴ δέον νὰ δίδεται τότε εἰς τὴν ἐνδεχομένην ἀνάγκην διατάξεως ὁπλισμοῦ συστροφῆς.

2. Συστήματα ἐκ προκατασκευασμένων δοκῶν μετ' ἀναμονῶν συνδέσεως πρὸς τὴν ἐν τῇ θλιβομένῃ ζώνῃ διαστρωνομένην πλάκα εἶναι δεκτά, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν τῆς ἐγκρίσεως τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς. Ἰδιαιτέρα μέριμνα θὰ λαμβάνεται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς ἐπιδιαστρωνομένης πλακὸς διάταξιν ὁπλισμοῦ συνεργασίας Φ 6/25 ἑκ. καθέτως πρὸς τὸν φέροντα.

3. Ξύλιναι δοκοὶ χρησιμοποιούμεναι εἰς τὰ δάπεδα συνεπάγον, ται διὰ τὴν περίπτωσιν κατακορύφου φέροντος ὀργανισμοῦ ἐκ κτιστῶν

τοιχωμάτων τὴν ἐξασθένησιν τῶν διατομῶν τῶν τοιχωμάτων τούτων εἰς τὴν περιοχὴν ἐδράσεώς των. Συνιστᾶται συνεπῶς ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἐφαρμογῆς πατωμάτων μετὰ ξυλίνων δοκῶν προτιμωμένων τῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυρ)τος δαπέδων. Πάντως εἰς περίπτωσιν χρήσεως ξυλίνων δοκῶν θὰ ἐκτελῆται στήριξις τούτων ἐπὶ μέρους μόνον τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων (σχ. 16α) ἢ περιβολὴ τῆς περιοχῆς ἐδράσεως τῶν δοκῶν ὑπὸ χαλυβδίνων ἐλασμάτων σχήματος _|¯|_ μετὰ διακένου 1, 5 ἕως 2 χιλ. πληρουμένου ὑπὸ ἀσφαλτικοῦ ὑλικοῦ, μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς δοκοῦ (σχ. 16 β). Τὸ αὐτὸ διὰ σιδηροδοκοὺς ἰσχύει εἰς

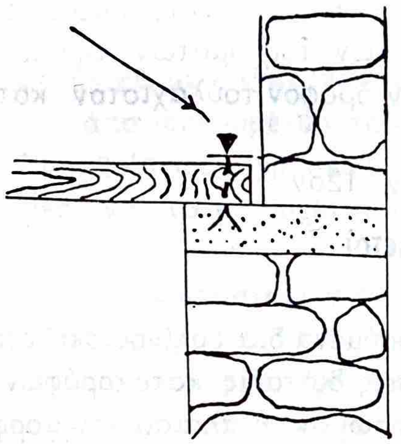

Σχ. 16α

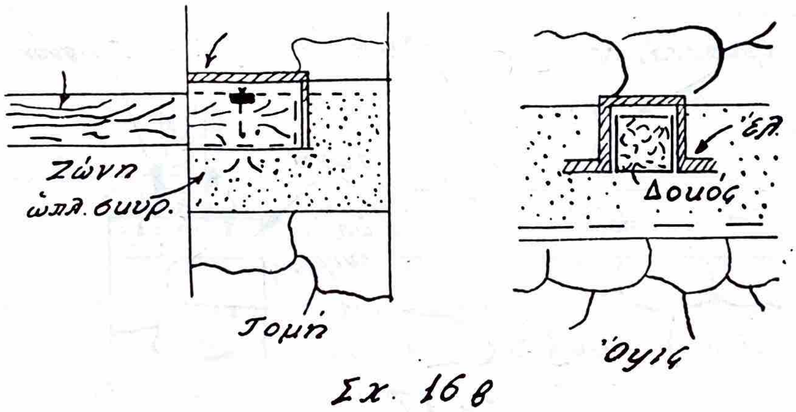

Σχ. 16β

περιωρισμένην κλίμακα λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἱκανότητος προσφύσεως μεταξὺ σιδήρου καὶ τσιμεντοκονιάματος.

4. Εἴτε εἰς τὴν περίπτωσιν δοκῶν εἴτε εἰς τὴν περίπτωσιν σιδηροδοκῶν ἡ ἐπικάλυψις δέον ν' ἀποτελεῖται ἐκ στοιχείων στερρῶς προσηρμοσμένων ἐπὶ τῶν δοκῶν καὶ συνδεδεμένων πρὸς ἄλληλα. Τὰς ἰδίας ἀπαιτήσεις δέον νὰ πληροῦν τὰ στοιχεῖα διαμορφώσεως τῶν ὀροφῶν.

5. Διάταξις διαγωνίων ἢ ἐγκαρσίων συνδέσμων εἰς δάπεδα μετὰ ξυλίνων ἢ σιδηρῶν δοκῶν ἐπιβάλλεται ὁσάκις ὁ ἁπλοῦς συνδυασμὸς διαδοκιδόσεως, ἐπικαλύψεως καὶ ὀροφῆς, κρίνεται ἀνεπαρκὴς

νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ δάπεδον τὰς ἰδιότητας ἐπιπέδου στερεομηχανικοῦ σχηματισμοῦ.

6. Ἐπὶ θολωτῶν δαπέδων τῶν ὁποίων ἡ διαμόρφωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον εἰς ειδικὰς περιπτώσεις, ἰδιαιτέρα πρέπει νὰ λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν ἰσοσταθμίαν τῶν γενέσεων καὶ τὴν περιμετρικὴν σύνδεσιν αὐτῶν. Συνιστᾶται ἐπίσης ἡ κατὰ τὴν στάθμην γενέσεως διάταξις πλέγματος ἑλκυστήρων καὶ ὠστήρων.

7. Ἡ περιοχὴ ἑδράσεως τῶν δαπέδων ἐπὶ κτιστῶν ἢ χυτῶν τοιχωμάτων διαμορφοῦται εἰς ὡπλισμένην ζώνην σκυροδέματος τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν τοιχωμάτων. Ξύλινοι δοκοὶ ὑπέρκεινται τῆς ζώνης ταύτης, σιδηροδοκοὶ πακτοῦνται ἐν γένει ἐντὸς αὐτῆς καὶ ἐνδεχομένως ὑπάρχοντες κατακόρυφοι ὁπλισμοὶ τῶν τοιχωμάτων τὴν διαμπεροῦν προεκτεινόμενοι πρὸς τὸν ἀνώτερον ὄροφον τοὐλάχιστον κατὰ 40 Φ.

Ἄρθρον 12ον

Σκελετοὶ

α΄ Ξύλινοι

1. Εἰς οἰκοδομικὰ ἔργα μορφούμενα διὰ ξυλίνου σκελετοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ κατὰ δύο διευθύνσεις διάταξις κατακορύφων δίσκων ἀντιστοιχούντων εἰς δικτυωτήν, ὁλόσωμον ἢ πλαισιωτὴν μορφήν. Τὰ

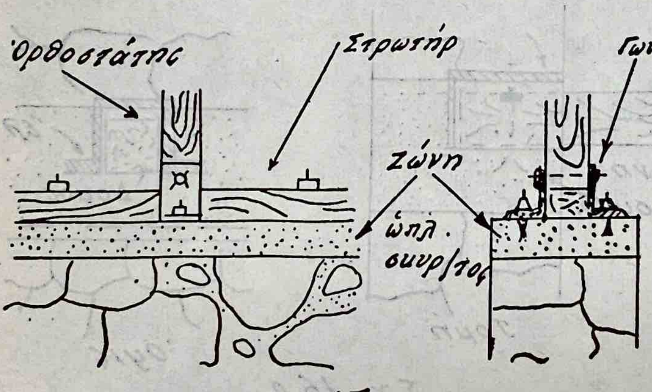

Σχ. 17

ὁριζόντια ἢ κεκλιμμένα μέρη θὰ προσαρμόζωνται ἐπὶ τῶν κατακορύφων τῇ βοηθείᾳ συνδέσμων ἐκ ξύλου ἢ χάλυβος κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα μονίμους παραμορφώσεις τῆς κατασκευῆς καὶ ἐξασφαλίζοντα τὴν προβλεφθεῖσαν λειτουργίαν τῶν κόμβων.

2. Ἀγκύρωσις τοῦ ὅλου φέροντος ὀργανισμοῦ ἐπὶ τῶν θεμελιώσεων θὰ ἐπιτυγχάνεται μέσω ὁριζοντίων στρωτήρων στερεουμένων ἐπὶ ζώνης ὡπλισμένου σκυροδέματος διὰ πεπακτωμένων ἐντὸς αὐτῆς μεταλλικῶν συνδέσμων. Ἡ ἀγκύρωσις αὕτη συνιστᾶται νὰ συμπληροῦται ὑπὸ χαλυβδίνων ἐλασμάτων (σχ.17) συνενούντων ἀπ' εὐθείας τοὺς ὀρθοστάτας πρὸς τὴν βάσιν.

3. Κατασκευαὶ μετὰ ξυλίνου σκελετοῦ θὰ ἐπιδέχωνται ξυλίνας ἢ ἐξ ἀλουμινίου ἐλαφρᾶς στέγας καὶ ξύλινα μόνον δάπεδα. Τὰ θεμέλια ξυλίνων σκελετῶν δύνανται νὰ εἶναι ἐκ λιθοδομῆς ἢ ὡπλισμένου λιθοδέματος ἢ σκυροδέματος. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν τοιχωμάτων θὰ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑλικὰ δυνάμενα νὰ ἠλωθοῦν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ξύλου.

β. Μεταλλικοί.

4. Μεταλλικοὶ σκελετοὶ θὰ εἶναι διαμορφωμένοι εἰς πλαίσια ἢ δικτυώματα κατὰ δύο διευθύνσεις. Αἱ σχετικαὶ συνδέσεις θὰ ἐπιτυγχάνωνται διὰ ἐλασμάτων καὶ ἡλώσεων ἢ ἠλεκτροσυγκολλήσεων, ἀπαγορευομένης τῆς ὀξυγονοκολλήσεως.

5. Ὡς ὑλικὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν χάλυβες ἢ κράματα ἀλουμινίου, ἀπαγορευομένων τοῦ χυτοσιδήρου ἢ ἑτέρων εὐθραύστων ὑλικῶν. Εἰς περίπτωσιν χρήσεως ἀλουμινίου ἰδιαιτέρα πρέπει νὰ λαμβάνεται μέριμνα ἵνα μὴ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν ὁ σκελετὸς μετὰ τσιμέντου ἢ σιδήρου.

6. Χαλύβδινα ὑποστυλώματα θὰ πακτοῦνται ἐν γένει ἐντὸς τῶν θεμελίων, ἐξ ἀλουμινίου δὲ θὰ ἀγκυροῦνται εἰς τὴν βάσιν τῇ βοηθείᾳ παρεμβλημάτων καὶ στρωτήρων ἐκ ξύλου ἢ ἀσφαλτικῶν ὑλικῶν. Δημιουργία ἀρθρώσεων ἱκανῶν νὰ ἀναλάβουν καὶ τὰς προσθέτους ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπιπονήσεις ἐπιτρέπεται ὑπὲρ τὴν στάθμην δαπέδου ἰσογείου διὰ τὰ κτίρια ἢ ὑπὲρ τὴν βάσιν διὰ τὰ λοιπὰ οἰκοδομικὰ ἔργα.

7. Ἐπὶ γυμνῶν χαλυβδίνων σκελετῶν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν στέγαι καὶ δάπεδα μεταλλικὰ ἢ ξύλινα. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν σκελετῶν ἐπενδεδυμένων διὰ τσιμεντοσκυροδέματος τὰ δάπεδα ἢ αἱ στέγαι δύνανται νὰ εἶναι καὶ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος. Σκελετοὶ ἀλουμινίου τέλος ἐπιδέχονται στέγας καὶ δάπεδα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ ἢ ἐκ ξύλου. Ὡς θεμέλια χαλυβδίνων σκελετῶν θὰ χρησιμοποιοῦνται γενικῶς τοιαῦτα ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἢ λιθοδέματος. Διὰ τοὺς ἐξ ἀλουμινίου σκελετοὺς καὶ ἀναλόγως τῆς πυκνότητος τῆς διαδοκιδώσεως τὰ θεμέλια δύνανται νὰ εἶναι λιθοδομαὶ ἢ ὡπλισμέναι διατάξεις σκυροδεμάτων καὶ λιθοδεμάτων. Ὡς τοιχώματα πληρώσεως σκελετῶν ἐξ ἀλουμινίου ἀποκλείονται τὰ κτιστὰ ἢ χυνόμενα ἐπὶ τόπου.

γ΄ Ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος

8. Εἰς σκελετοὺς ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος, δρῶντας ὡς πολύστυλα καὶ πολυώροφα πλαίσια ἐν τῷ χώρῳ, ἐπιβάλλεται ἡ ἐξασφάλισις τῆς καθ' ὕψος συνεχείας διὰ προεκτάσεις τῶν ἐξ ὑποκειμένου ὀρόφου ὁπλισμῶν τοὐλάχιστον κατὰ 40Φ πρὸς τὸν ὑπερκείμενον.

9. Οἱ στύλοι τοῦ κατωτάτου ὀρόφου θὰ εἶναι ἐν γένει πακτωμένοι εἰς τὰ θεμέλια, ἐνῷ ἡ ὕπαρξις ἀνθεκτικῶν εἰς τὰς δονήσεις ἀρ-

θρώσεων ἐπιτρέπεται ὑπὲρ τὸ δάπεδον ἰσογείου διὰ τὰ κτίρια ἢ ὑπὲρ τὴν βάσιν διὰ τὰ λοιπὰ οἰκοδομικὰ ἔργα. Διὰ τὴν περίπτωσιν ἀρθρώσεων (σχ.18) καὶ ἐφ'ὅσον ἀντικείμενα θεμέλια δὲν συνδέονται διὰ πεδιλοδοκοῦ συνιστᾶται ἡ ζεῦξις τῶν κεφαλῶν τῶν θεμελίων δι' ἀριθμοῦ σιδηρῶν ράβδων ἱκανῶν νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὤθησιν ἐπὶ τῆς θεμελιώσεως. Αἱ ράβδοι αὗται θὰ περιβάλλωνται ὑπὸ σκυροδέματος καὶ θὰ ἐνσωματοῦνται εἰς τὸ χονδρόκοκκον σκυρόδεμα τοῦ δαπέδου.

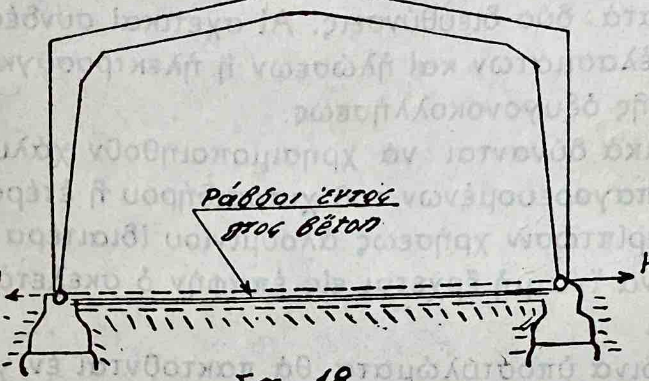

Σχ. 18

10. Σκελετοὶ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἐπιδέχονται οἱανδήποτε μορφὴν στέγης, δαπέδου καὶ τοιχωμάτων πληρώσεως. Εἰδικῶς διὰ κελυφωτὰς καὶ θολωτὰς κατασκευὰς ἐπιβάλλεται ἡ διαμόρφωσις τῆς περιμετρικῆς κατὰ τὰς γενέσεις συνδέσεως ὡς ὁριζοντίου πλαισίου. Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτώσεις καὶ ἀσχέτως σεισμικοῦ συντελεστοῦ ἐπιβάλλεται ἡ ὕπαρξις ὁμοίως διαμορφωμένης πεδιλοδοκιδόσεως.

δ' Ἐπενδύσεις

11. Ἐπενδύσεις ὑποστυλωμάτων διὰ μαρμάρων ἢ λαξευμένων πλακῶν δι'ἁπλῆς ἐπικολλήσεως κατὰ τοὺς καθιερωμένους τρόπους ἐπιτρέπονται μόνον ἐπὶ ὑποστυλωμάτων ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροδέματος καὶ ἐφ'ὅσον $\varepsilon \leq 0{,}06$.

12. Αἱ αὐταὶ ἐπενδύσεις εἰς τόπους ἔνθα $\varepsilon > 0{,}06$ δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν προδιαμορφώσεως τῆς ἐπενδύσεως εἰς κυψελωτὸν ὑποστύλωμα, ἐντὸς τοῦ κενοῦ χώρου τοῦ ὁποίου (σχ. 19) ἀπολήγουν ἄγκιστρα ἐκ τῶν πλακῶν, ἐν συνεχείᾳ ἐγχύσεως τοῦ σκυροδέματος.

13. Παρομοίους κανόνας ἀκολουθοῦν καὶ ἐπενδύσεις δοκῶν (σχ. 19) ἐνῷ ἡ ἀγκύρωσις ἐπενδυτικῶν πλακῶν ἐπὶ τοιχωμάτων εἶναι γενικῶς ἐπιβεβλημένη.

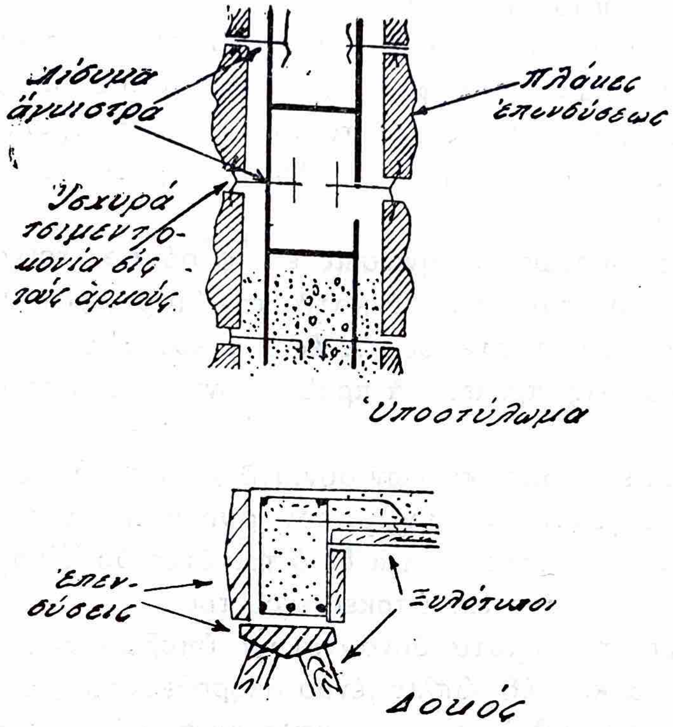

Σχ. 19

ε' Μεμονωμένα ὑποστυλώματα.

14. Μεμονωμένα ἄοπλα ὑποστυλώματα ἐκ φυσικῶν λίθων, ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντοπλίνθων ἐπιτρέπονται μόνον εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς $\varepsilon \leq 0{,}04$ καὶ ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται τσιμεντοκονιάματα τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 10, 11 συνθέσεως.

15. Φέρουσαι ἰδιότητες μεμονωμένων ἀόπλων καὶ κτιστῶν ὑποστυλωμάτων δὲν συνιστᾶται νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 7.

Ἄρθρον 13.

Φέροντα τοιχώματα

α' Γενικότητες.

1. Φέροντα τοιχώματα δύνανται νὰ εἶναι κτιστὰ ἢ χυτά. Φέροντα τοιχώματα μορφούμενα διὰ συναρμογῆς προκατασκευασμένων πλακῶν διαθετουσῶν ξύλινα, μεταλλικὰ ἢ γενικῶς ἐνισχυμένα πλαίσια νοοῦνται ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν σκελετῶν μετὰ τοιχωμά-

των πληρώσεως. Φέροντα τοιχώματα ἐξ ὁλοσώμων προκατασκευασμένων καὶ ὡπλισμένων πλακῶν μετὰ καταλλήλων ἀναμονῶν τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ συναρμολογήσεως τῇ βοηθείᾳ στύλων καὶ δοκῶν χυνομένων ἐπὶ τόπου νοοῦνται ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν φερόντων τοιχωμάτων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Εἰς φέροντα τοιχώματα μετὰ ὁπωσδήποτε διατεταγμένων κατακορύφων ὁπλισμῶν ἡ ἐξασφάλισις τῆς καθ' ὕψος συνεχείας ἐπιβάλλει τὴν πάκτωσιν τῶν ὁπλισμῶν τούτων εἰς τὰ θεμέλια καὶ τὴν ἐξ ὑποκειμένου πρὸς τὸν ὑπερκείμενον ὄροφον προέκτασίν των τοὐλάχιστον κατὰ 40 Φ.

3. Πάσης φύσεως σωληνώσεις ἐπὶ φερόντων τοιχωμάτων δέον εἴτε νὰ ἐνσωματοῦνται εἰς αὐτὰ κατὰ τὴν διαμόρφωσίν των εἴτε νὰ τοποθετοῦνται μεταγενεστέρως ὡς ἐξωτερικαί. Εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν αἱ συνδέσεις πρέπει νὰ προβλέπωνται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐλαστικώτεραι.

4. Προκειμένου περὶ κτιρίων συνιστᾶται ὅπως ὁ εἰς ἕκαστον ὄροφον ὀργανισμὸς φερόντων τοιχωμάτων ἀνήκῃ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα μορφώσεως, ἀπαγορεύεται δὲ ὁ τοιοῦτος ὀργανισμὸς ἑνὸς ὀρόφου νὰ εἶναι βαρύτερος τοῦ ὑποκειμένου του.

5. Φέροντα τοιχώματα δύνανται νὰ ὑποβαστάσουν ξύλινα, μεταλλικά, θολωτὰ καὶ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος δάπεδα καὶ στέγας καὶ νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὴν ἀνάληψιν φορτίων μετὰ κεχωρισμένως δρώντων ξυλίνων, μεταλλικῶν καὶ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος σκελετῶν.

6. Εἰς οἱανδήποτε κατασκευὴν εἶναι ἀπαραίτητοι τόσον ἡ ἀγκύρωσις τοῦ ὀργανισμοῦ φερόντων τοιχωμάτων εἰς τὰ θεμέλια ὅσον καὶ ἡ τήρησις τῆς αὐτῆς στάθμης θεμελιώσεως διὰ φέροντα τοιχώματα καὶ ὑποστυλώματα τοῦ τυχὸν συνυπάρχοντος σκελετοῦ.

7. Ἀνθυγρασιακοὶ ἁρμοὶ μεταξὺ θεμελίων καὶ ἀνωδομῆς διὰ διατάξεως συνεχοῦς στρώσεως ἀσφαλτικῶν ὑλικῶν μεταξὺ θεμελίων καὶ ἀνωδολῆς δύνανται νὰ ἐπιτραποῦν μόνον εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς $\varepsilon \leqq 0{,}04$.

8. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐπαλληλίας τῶν καθιερωμένων ἢ συνυφασμένων μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ οἰκοδομικοῦ ἔργου φορτίσεων καὶ τῶν ἐξ ἐνδεχομένων δονήσεων δράσεων αἱ ἀναπτυσσόμεναι εἰς ἁπλᾶ φέροντα τοιχώματα τάσεις ἤθελον ὑπερβῇ τὰς ὑπό τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 12 ἐπιτρεπομένας τιμὰς ἢ ἐὰν διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἔργου εἶναι $\varepsilon \geqq 0{,}08$ ἐπιβάλλεται ἡ ἀντισεισμικὴ ἐνίσχυσις τῶν φερόντων τοιχωμάτων διὰ διατάξεως κατακορύφων καὶ ὁριζοντίων ὁπλισμῶν κατὰ τρόπον ὥστε καὶ αἱ ἀναπτυσσόμεναι τάσεις νὰ περιορισθοῦν ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων καὶ ἡ συνεργασία τῆς ὅλης κατασκευῆς νὰ διασφαλισθῇ.

9. Ὡς στοιχεῖα φερόντων κτιστῶν τοιχωμάτων δύνανται νὰ χρη-

σιμοποιηθοῦν φυσικοὶ λίθοι, ὀπτόπλινθοι καὶ τσιμεντόλιθοι δομούμενοι ἐν γένει κατὰ ἓν τῶν ἑπομένων συστημάτων. Ὡς Συνήθεις Τοιχοποιῖαι, ὡς Τοιχώματα-Δίσκοι καὶ ὡς Τοιχώματα-Ἱστοί.

β' Συνήθεις Τοιχοποιῖα.

10. Ὡς Συνήθεις Τοιχοποιῖαι νοοῦνται τοιχώματα ἐκ φυσικῶν λίθων ἢ ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντοπλίνθων—μὴ ἐπιτρεπομένου τοῦ συγκερασμοῦ δύο ἢ τῶν τριῶν ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ μορφώματι—κανονικῶς ἐμπεπλεγμένων πρὸς ἀλλήλους καὶ συνδεδεμένων διὰ κονιαμάτων τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 9 — 12 συνθέσεως. Ξηρολιθοδομαί, ἀπαγορεύονται δι' οἱανδήποτε οἰκιστικὴν χρῆσιν ἢ περίφραξιν χώρων ἐπιτρεπόμεναι μόνον ἐν τῇ μεμακρυσμένῃ ἀπὸ οἰκισμῶν ὑπαίθρῳ διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἀντιστηρίξεων χωματισμῶν ὕψους μικροτέρου τοῦ 1,5μ.

11. Ἐπὶ συνήθων τοιχοποιϊῶν ἀπαγορεύεται ἡ ὕπαρξις συνεχοῦς κατακορύφου ἁρμοῦ εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ σώματος τοῦ τοίχου καὶ ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις διατόνων λίθων τοὐλάχιστον εἰς σχέσιν 1]3 πρὸς τοὺς χρησιμοποιουμένους δρομικοὺς μετὰ κατ' ἐναλλαγὴν τοποθετήσεως τούτων εἴτε κατὰ στρώσεις εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ στρώσει. Τὸ βάθος τῶν δρομικῶν λίθων δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ ὕψος τῆς στρώσεως.

12. Αἱ δομούμεναι στρώσεις θὰ διατάσσωνται περίπου κάθετοι ἐπὶ τὴν μέσην γραμμὴν τῶν ἐκ κατακορύφων φορτίων πιέσεων. Διὰ συνήθη οἰκοδομικὰ ἔργα αἱ στρώσεις αὗται θὰ εἶναι ὁριζόντιοι καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἰσοϋψεῖς, ἐνῷ ἡ δόμησις συνιστᾶται νὰ προχωρῇ κατὰ στάδια ἀντίστοιχα τῆς ὅλης ἐν κατόψει διατάξεως τῶν φερόντων τοιχωμάτων. Τὸ μέσον πάχος τῶν ἁρμῶν ἑδράσεως καὶ ὤσεως

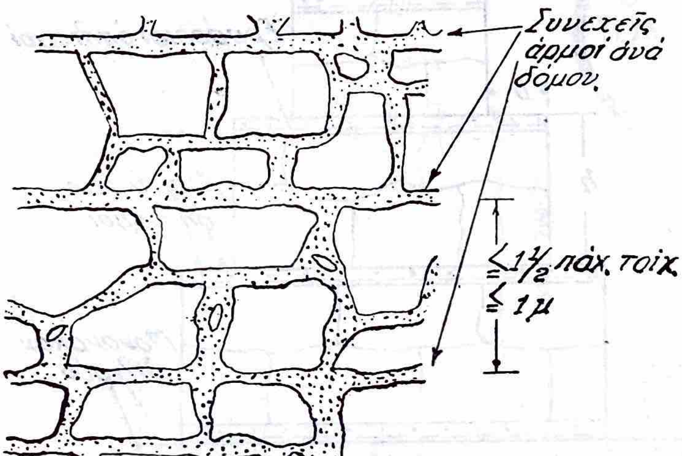

Σχ. 20

προκειμένου περὶ φυσικῶν μὲν λίθων δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτερον τῶν 3 ἑκ. περὶ τεχνητῶν δὲ τοῦ 1, 5 ἑκ.

13. Εἰδικῶς διὰ λιθοδομὰς συνιστᾶται ἡ διαμόρφωσις συνεχῶν ἁρμῶν ἑδράσεως ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὸ ἓν καὶ ἥμισυ τοῦ πάχους τοῦ τοίχου (σχ. 20) πάντως δὲ μικροτέρας τοῦ 1. μ. Συνιστᾶται ἐπίσης ὅπως ἡ ἀνὰ μ3 λιθοδομῆς περιεκτικότης εἰς κονίαμα εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν πλουσία ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς τελειοτέρας δυνατῆς πληρώσεως τῶν κενῶν.

14. Τὸ ἐλάχιστον πάχος φερόντων τοιχωμάτων ἐκ συνήθων τοιχοποιϊῶν προκειμένου μὲν περὶ φυσικῶν λίθων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν 50 ἑκ. ἐπιτρεπόμενον νὰ ἐλαττωθῇ εἰς 40 ἑκ. μόνον ἐπὶ περιπτώσεων πλακοειδῶν λίθων προκειμένου δὲ περὶ τεχνητῶν τοιούτων τῶν 20 ἑκ. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται τὸ πάχος τοῦ τοιχώματος νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 1]20 τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

15. Θεμελιώσεις συνήθων τοιχοποιϊῶν θὰ ἐκτελοῦνται διὰ λιθοδομῶν ἢ ὡπλισμένων σκυροδεμάτων καὶ λιθοδεμάτων. Ὡς λιθοδέματα νοοῦνται ἐν προκειμένῳ σκυροδέματα περιέχοντα φυσικοὺς λίθους διαμέτρου μεταξὺ 3 καὶ 10 ἑκ. μέχρι 25 ο]ο τοῦ ὅλου ὄγκου τοῦ θεμελίου.

Ἰδιαιτέρα ἐπιμέλεια δέον νὰ καταβάλληται διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θεμελιώσεως ἔναντι ἐνδεχομένης δονήσεως κατὰ τὰς διευθύνσεις τόσον τοῦ πλάτους ὅσον καὶ τοῦ μήκους τοῦ τοιχώματος. Διὰ σεισμικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μήκους τοῦ τοιχώματος. Διὰ σεισμικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ μήκους θεμελιώσεις ἐκ λιθοδομῶν

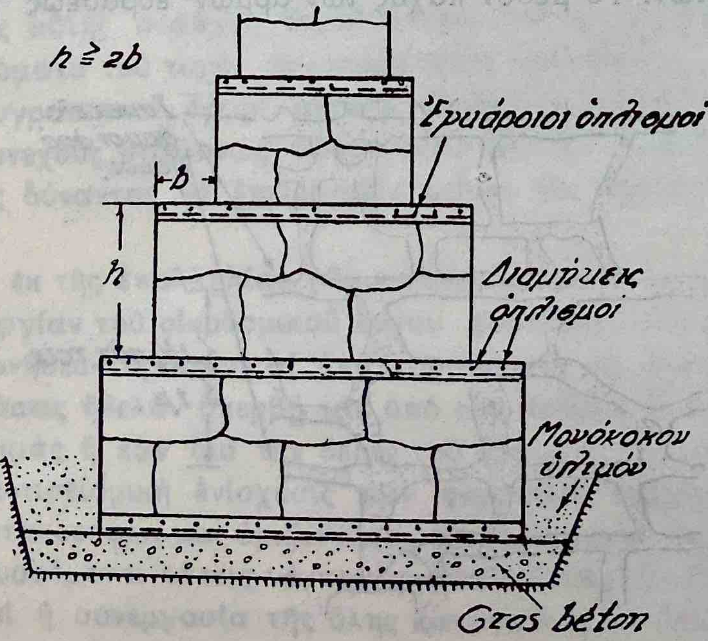

Σχ. 21

ἢ ὡπλισμένων λιθοδεμάτων δύνανται νὰ ὑπολογίζωνται ὡς πεδιλοδοκοὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 παρ. 10, 11 ἀναφερόμενα. Τὸ ἐλάχιστον πλάτος θεμελίων τοιχοποιΐας ἐκ φυσικῶν λίθων θὰ λαμβάνεται ἴσον πρὸς 60 ἐκ. ἐνῶ τοιαύτης ἐκ τεχνητῶν λίθων πρὸς 40 ἐκ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ θεμελίωσις διαμορφοῦται βαθμιδωτὴ ἐν διατομῇ (σχ. 21) τὸ ὕψος ἑκάστης βαθμῖδος θὰ ἰσοῦται τοὐλάχιστον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ ὑπερκειμένου πλάτους της.

16. Πρὸς πλήρη ἐξασφάλισιν τῆς συνδέσεως κατὰ τὰς γωνίας καὶ διασταυρώσεις συνήθων τοιχοποιΐων λίθοι ἑκατέρου τῶν τοίχων θὰ εἰσέρχωνται ἐναλλὰξ (σχ. 22) εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἑτέρου εἰς βάθος προ-

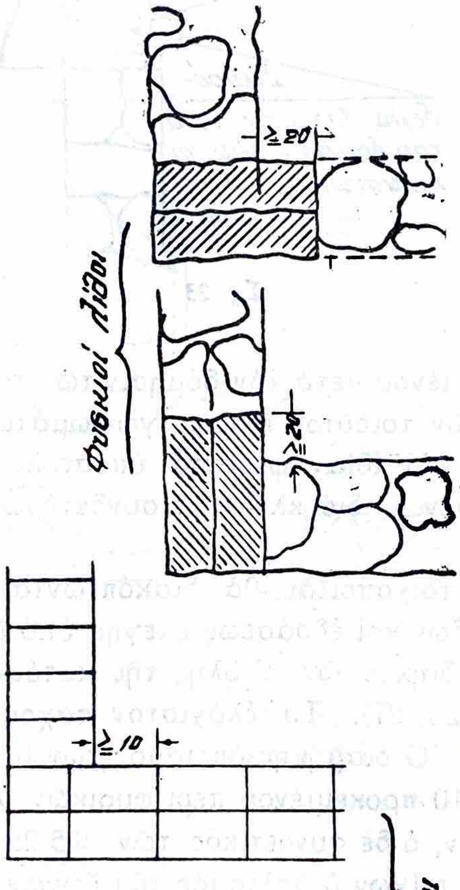

Σχ. 22

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. ....

κειμένου μὲν περὶ φυσικῶν λίθων τουλάχιστον 20 ἑκ. προκειμένου δὲ περὶ τεχνητῶν τοιούτων 10 ἑκ. Ὡς γωνιόλιθοι ἐκ τσιμεντολίθων θὰ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς συμπαγεῖς τοιοῦτοι. Συμπαγεῖς τσιμεντόλιθοι ἀντοχῆς τούλάχιστον 140 χλγρ./ἑκ. δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς γωνιόλιθοι λιθοδομῶν.

17. Γωνίαι καὶ διασταυρώσε.ς συνήθων τοιχοποιΐῶν δύνανται ἐπίσης νὰ διαμορφοῦνται ὁλόσωμοι (σχ. 23) τῇ βοηθείᾳ ὡπλισμένου σκυροδέματος διήκοντος συνεχῶς ἀπὸ θεμελίων μέχρι στέψεως τοῦ

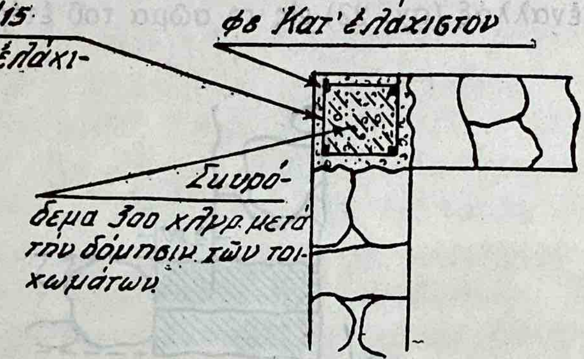

Σχ. 23

κτιρίου καὶ ἐγχυνομένου μετὰ τὴν δόμησιν τῶν τοιχωμάτων. Ὡς ἐλάχιστος ὁπλισμὸς τῶν τοιούτου εἴδους γωνιωμάτων, μὴ θεωρουμένων ὡς ἀποτελούντων κατ' ἰδίαν φέροντα ὑποστυλώματα, θεωρεῖται ὁ τῶν 4 Φ8 συνδεδεμένων διὰ κλειστῶν συνδετήρων ἰσοδυνάμων πρὸς Φ5/15.

18. Συνήθεις τοιχοποιΐαι θὰ διακόπτωνται τούλάχιστον κατὰ τὰς στάθμας δαπέδων καὶ ἑδράσεως στέγης ὑπὸ ζωνῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος διηκουσῶν δι' ὅλης τῆς κατόψεως τῶν φερόντων τοιχωμάτων. (σχ. 26, 27). Τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν ζωνῶν τούτων ἰσοῦται πρὸς 15 ἑκ. Ὁ διαμήκης ὁπλισμός των δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν 4Φ10 προκειμένου περὶ φυσικῶν λίθων ἢ 4Φ8 προκειμένου περὶ τεχνητῶν, ὁ δὲ συνδετικὸς τῶν Φ5/25. Παρὰ τὰς γωνίας καὶ διασταυρώσεις τοίχων ὁ ὁπλισμὸς τῶτ ζωνῶν διατάσσεται ἐν ὁριζοντιογραφίᾳ (σχ. 24) ἀντιστοίχως πρὸς τοὺς ὁπλισμοὺς τῶν γωνιῶν ἐπιπέδων πλαισίων.

19. Ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς παρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσθετοι ζῶναι ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος διήκουσαι ἐπίσης δι' ὅλης τῆς κατόψεως τῶν φερόντων τοιχωμάτων καὶ ὁμοίως ὡπλισμέναι δέον νὰ προβλέπωνται ἀφ' ἑνὸς κατὰ τὴν στάθμην ἀνωφλίων ἑκάστου ὀρόφου εἰς πάχος ἴσον πρὸς τὸ τῶν ἀντιστοίχων ὑπερθύρων καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν στάθμην θεμελιώσεως εἰς πάχος τούλάχιστον 20 ἑκ. Συνιστᾶται ὅπως ὁ διαμήκης ὁπλισμὸς τῆς τελευταίας ταύτης ζώνης

μὴ εἶναι μικρότερος τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ὡς ἑλκυστήρων δράσεως τῶν μελῶν τῆς διὰ φόρτισιν ἑκάστου μέλους ἴσην πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀντιστοίχου κατακορύφου φορτίου (σχ. 25) ἐπὶ ε.

Εἰς περίπτωσιν κλιμακωτῆς διατάξεως τῆς θεμελιώσεως ἡ ζώνη αὕτη παρακολουθεῖ τὴν διάταξιν τῆς θεμελιώσεως καὶ οἱ διαμήκεις

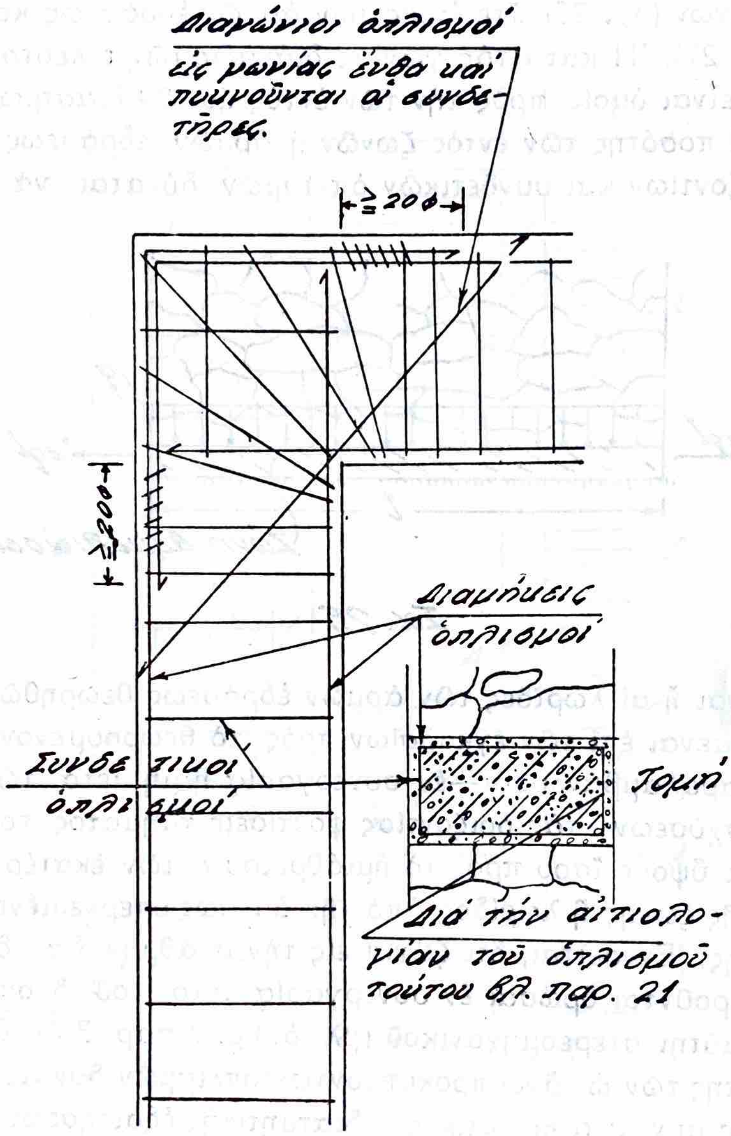

Σχ. 24

ὁπλισμοὶ συνεχίζονται ἀπὸ βαθμίδος εἰς βαθμίδα κατὰ τὰ ἰσχύοντα προκειμένου περὶ γωνιῶν ἐπιπέδων πλαισίων. Εἰς περίπτωσιν βαθμιδωτῆς ἐν διατομῇ διατάξεως (σχ.21) συνιστᾶται ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἡ διάστρωσις διαμήκων ὁπλισμῶν μετ' ἐγκαρσίων συνδέσμων εἰς τὴν στάθμην ἑκάστης βαθμίδος.

20. Ἡ ἀντισεισμικὴ ἐνίσχυσις τῶν φερόντων τοιχωμάτων συνε-

πάγεται τὴν ὕπαρξιν ὁριζοντίων ὁπλισμῶν πέραν τῶν ἐντὸς τῶν ζωνῶν τῶν παρ. 18 καὶ 19 διατασσομένων.

Τοιοῦτοι ὁπλισμοὶ δύνανται νὰ διαταχθοῦν εἴτε ἐντὸς ὁμοίως διηκουσῶν καὶ ὡπλισμένων ζωνῶν ἐξωπλισμένου σκυροδέματος διαμορφουμένων εἰς τὴν στάθμην κατωφλίων παραθύρων ἑκάστου ὀρόφου καὶ ἐνδεχομένως ἐνδιαμέσως μεταξὺ τῶν ζωνῶν τούτων καὶ τῶν προηγουμένων (σχ. 26) εἴτε ἐντὸς τῶν ἁρμῶν ἐδράσεως καθ' ἕκαστον δόμον (σχ. 27). Ἡ κατὰ τὰς γωνίας διάταξις τῶν τελευταίων τούτων ὁπλισμῶν εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τῶν ἐντὸς ζωνῶν διαστρωνομένων.

21. Ἡ ποσότης τῶν ἐντὸς ζωνῶν ἢ ἁρμῶν ἐδράσεως διατασσομένων ὁριζοντίων καὶ συνδετικῶν ὁπλισμῶν δύναται νὰ καθορισθῇ

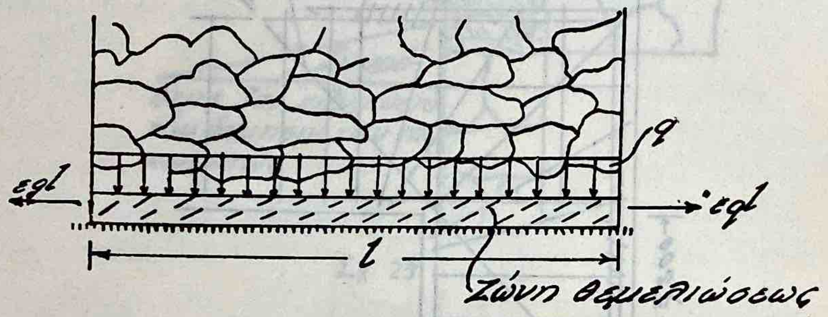

Σχ. 25

ἐὰν αἱ ζῶναι ἢ αἱ λωρῖδες τῶν ἁρμῶν ἐδράσεως θεωρηθῶσιν ὡς δοκοὶ ἐδραζόμεναι ἐπὶ τῶν ἐγκαρσίων πρὸς τὸ θεωρούμενον τοιχωμάτων καὶ παραλαμβάνουσαι—ἐν συνεργασσίᾳ ἢ μὴ μετὰ τῶν κατακορύφων ἐνισχύσεων—τὰς ὁριζοντίας φορτίσεις τμήματος τοῦ ὑπ' ὄψιν τοιχώματος ὕψους ἴσου πρὸς τὸ ἡμιάθροισμα τῶν ἑκατέρωθεν ἀποστάσεων τῆς ζώνης ἢ λωρίδος ἀπὸ τῆς ἀμέσως ὑπερκειμένης καὶ ὑποκειμένης της. Ἐννοεῖται, ὅτι ζῶναι εἰς τὴν στάθμην δαπέδων δύνανται νὰ θεωροῦνται δρῶσαι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ὅλου κατὰ τὴν στάθμην ταύτην στερεομηχανικοῦ (βλ. ἄρθρ. 7 παρ. 3,4) δίσκου καὶ ὅτι ἡ ποσότης τῶν ὡς ἄνω προκυπτόντων ὁπλισμῶν δύναται νὰ αὐξομοιωθῇ εἴτε συνεπείᾳ καμπτικῆς ἢ διατμητικῆς ἐξαιτήσεως τῆς ζώνης ἢ λωρίδος κατὰ τὴν κατακόρυφον εἴτε λόγῳ ἑλκυσμοῦ ἢ θλίψεως αὐτῆς κατὰ τὴν ὁριζόντιον.

Εἰδικῶς διὰ τὰ μεταξὺ κουφωμάτων τμήματα τῶν ὡπλισμένων ζωνῶν ἢ ἁρμῶν ἐδράσεως, οἱ ὁριζόντιοι ὁπλισμοὶ δύνανται νὰ καθορισθοῦν ὡς συνδετήριοι τῶν ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ κατακορύφων ὁπλισμῶν κατὰ τρόπον ὥστε οἱ συνδετῆρες οὗτοι νὰ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ συνόλου τῶν διατμητικῶν τάσεων.

22. Κατακόρυφοι ὁπλισμοὶ διὰ τὴν ἀντισεισμικὴν ἐνίσχυσιν συνήθων τοιχοποιϊῶν δέον νὰ προβλέπωνται εἰς τὰς γωνίας καὶ δια-

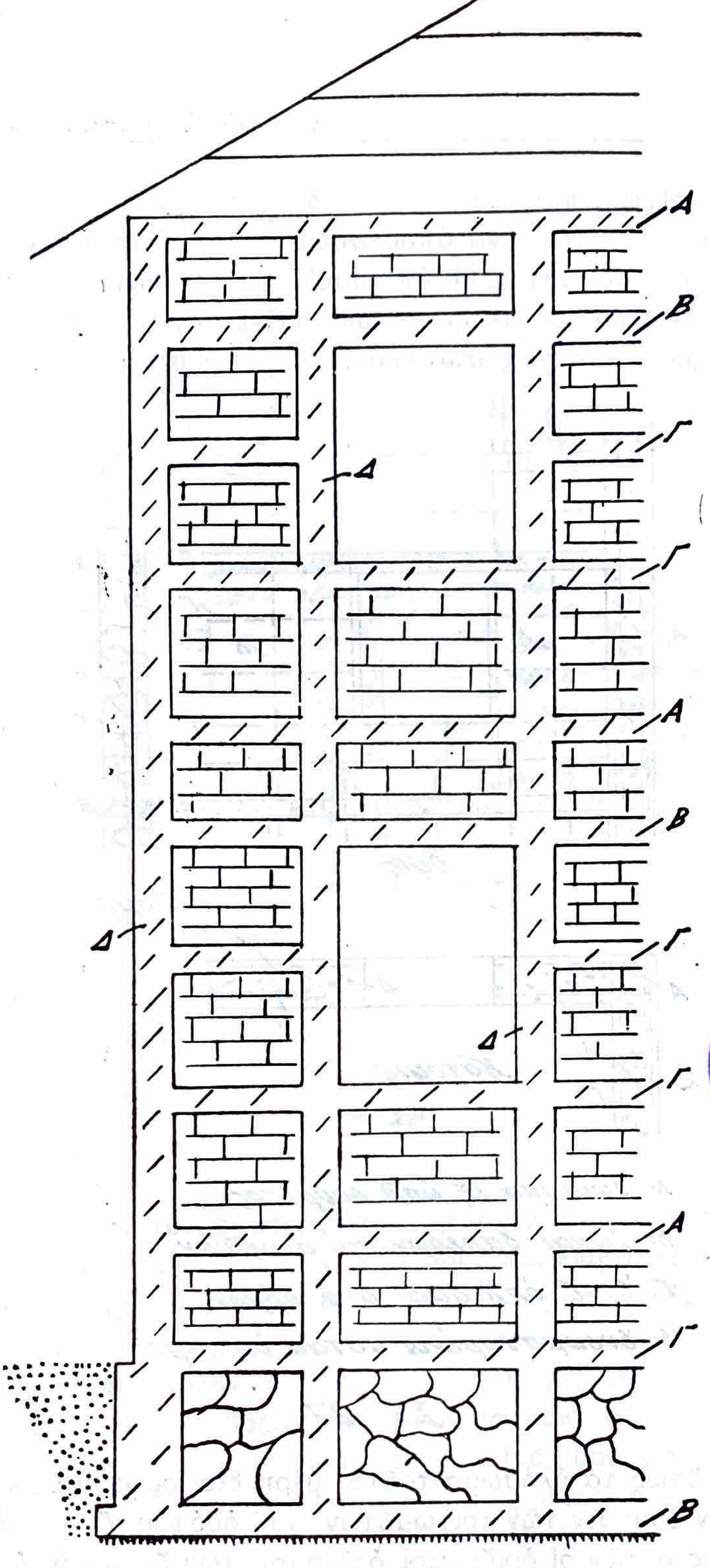

Α: Ζῶναι δαπέδων ὑποχρεωτικαί ἀσχέτως σεισμικῶν συνθηκῶν (παρ. 18)

Β: Ζῶναι ἀνωφλίων καί θεμελιώσεως ὑποχρεωτικαί ἀπό συνθήκας παρ. 8 (παρ. 19)

Γ: Ἐνδεχόμεναι πρόσθετοι ζῶναι (παρ. 20)

Δ: Ζῶναι κατακορύφων ὁπλισμῶν (παρ. 22)

Σχ. 26

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΡΙΘ. 10797

σταυρώσεις τοίχων, παρὰ τὰς παραστάδας τῶν ἀνοιγμάτων καὶ ἐνδιαμέσως μεταξὺ αὐτῶν ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους τοῦ τοιχώματος. Οἱ ὁπλισμοὶ οὗτοι δύνανται νὰ τοποθετοῦνται ἐντὸς ὁλοσώμων μερῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος (σχ. 26) τὰ ὁποῖα διήκουν συνεχῶς ἀπὸ θεμελίων μέχρι στέψεως τοῦ κτιρίου.

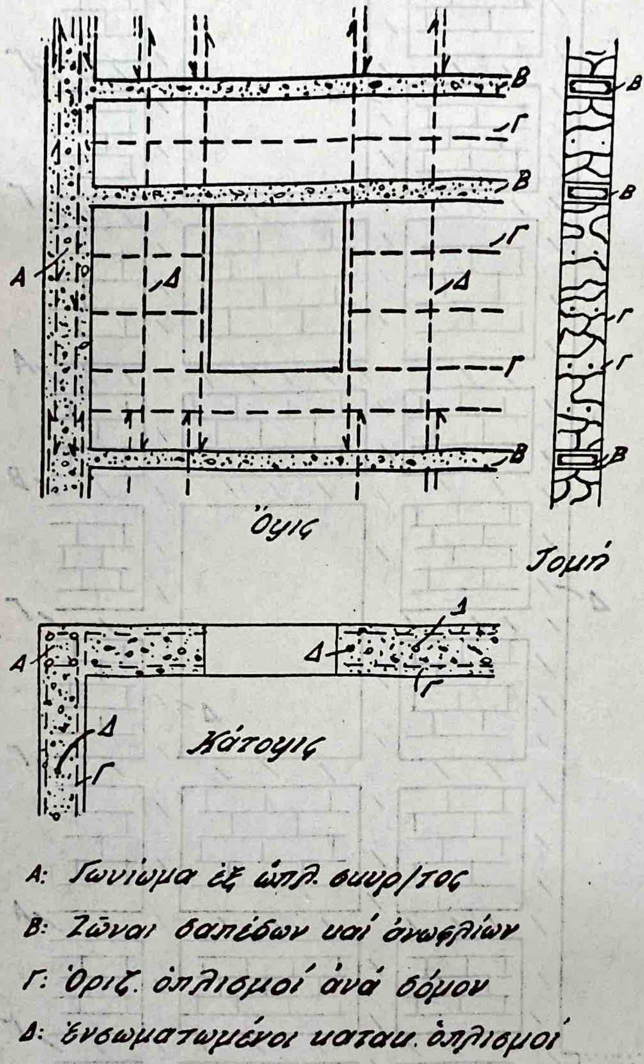

Σχ. 27

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Συνιστᾶται ὅπως τὰ ὁλόσωμα ταῦτα μέρη διαμορφοῦνται κατ᾽ ὄροφον μετὰ τὴν δόμησιν τῶν τοιχωμάτων τοῦ ὀρόφου ὥστε νὰ ἀγκυροῦνται ἐντὸς αὐτῶν οἱ ὁριζόντιοι ὁπλισμοὶ τῶν ζωνῶν ἢ ἁρμῶν ἑδράσεως.

᾽Αντὶ τῶν ὁλοσώμων μερῶν καὶ ἐφ᾽ ὅσον τὸ ἐν χρήσει σύστημα δομῆς καὶ ἡ μορφὴ τῶν χρησιμοποιουμένων φυσικῶν ἢ τεχνητῶν λίθων ἐπιτρέπουν, κατακόρρυφοι ὁπλισμοὶ ἔχοντες προηγουμένως πακτωθῆ εἰς τὸ ὑποκείμενον μέρος τῆς οἰκοδομῆς καὶ καλῶς περιβαλλόμενοι διὰ τσιμεντοκονίσματος δύνανται νὰ ἐνσωματοῦνται εἰς τὴν τοιχοποιΐαν (σχ. 27) εἴτε κεντρικῶς εἴτε κατ᾽ ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς

της ἀναλόγως τῶν ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ τοιχώματος ἀπαιτήσεων.

γ' Τοιχώματα—Δίσκοι

23. Ὡς Τοιχώματα - Δίσκοι νοοῦνται ἀντισεισμικὰ τοιχώματα ἐκ δύο ἢ τριῶν (σχ.28) ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων δομουμένων τοιχοποιϊῶν καὶ συνδεομένων ὑπὸ συνεχῶν πυρήνων ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος πληροῦντος τὰ μεταξὺ τούτων διαστήματα. Ἐνδείκνυται ὅπως αἱ

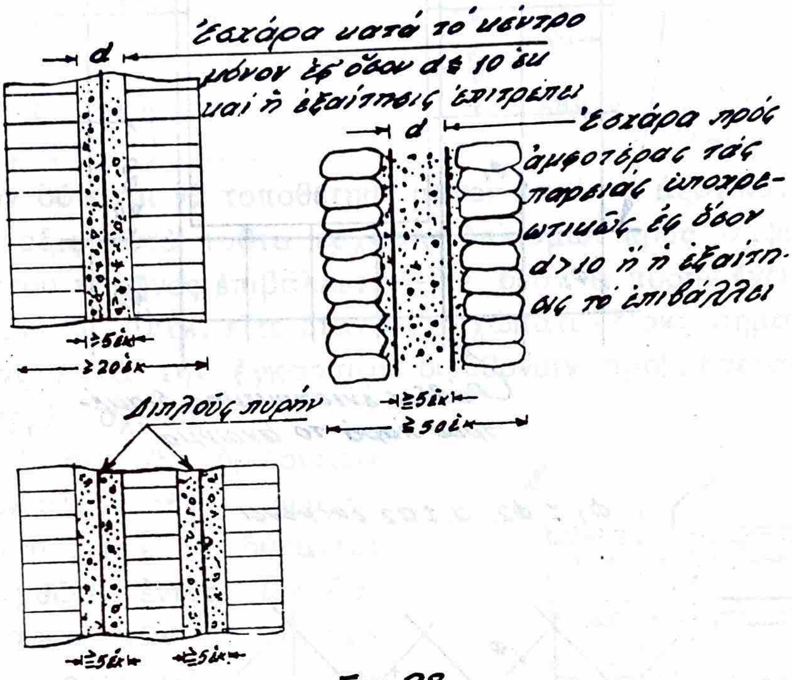

Σχ 28

συνιστῶσαι τοῦ τοιχώματος δίσκου τοιχοποιΐαι δομοῦνται διὰ φυσικῶν ἢ τεχνητῶν λίθων τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως κατὰ τὴν δόμησιν χρησιμοποιοῦνται κονιάματα τῆς ἐν ἄρθρ. 9 παρ. 10-12 συνθέσεως.

24. Τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν συνιστωσῶν τῶν τοιχωμάτων - δίσκων τοιχοποιϊῶν καθορίζεται ἐκ τῶν κατασκευαστικῶς ἐπιβαλλομένων περιορισμῶν εἰς τὰς διαστάσεις διὰ δρομικὴν διαμόρφωσιν αὐτῶν. Τὸ πάχος τῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος πυρήνων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 5 ἑκ. τῶν δὲ ὅλου τοιχώματος-δίσκου τῶν 20 ἑκ. προκειμένου περὶ τοιχοποιϊῶν ἐκ τεχνητῶν λίθων ἢ 50 ἑκ. προκειμένου περὶ τοιχοποιϊῶν ἐκ φυσικῶν λίθων. Ἐπίσης τὸ πάχος τοῦ ὅλου τοιχώματος - δίσκου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ 1|20 τοῦ ὕψους τοῦ τοιχώματος.

25. Θεμελιώσεις τοιχωμάτων δίσκων ἐκτελούμεναι δι' ὁλοσώμου διαμορφώσεως ἐξ ὡπλισμένων σκυροδεμάτων ἢ λιθοδεμάτων δὲν δύναται νὰ ἔχουν πλάτος μικρότερον τῶν 40 ἑκ. Ἐὰν ἀντὶ τῆς ὁλο-

σώμου διαμορφώσεως τῆς θεμελιώσεως κατασκευασθῇ αὕτη πάλιν ὡς τοίχωμα - δίσκος μετὰ παρειῶν ἐκ λιθοδομῆς, τὸ ἐλάχιστον πλάτος τῆς θεμελιώσεως ἰσοῦται πρὸς 60 ἐκ.

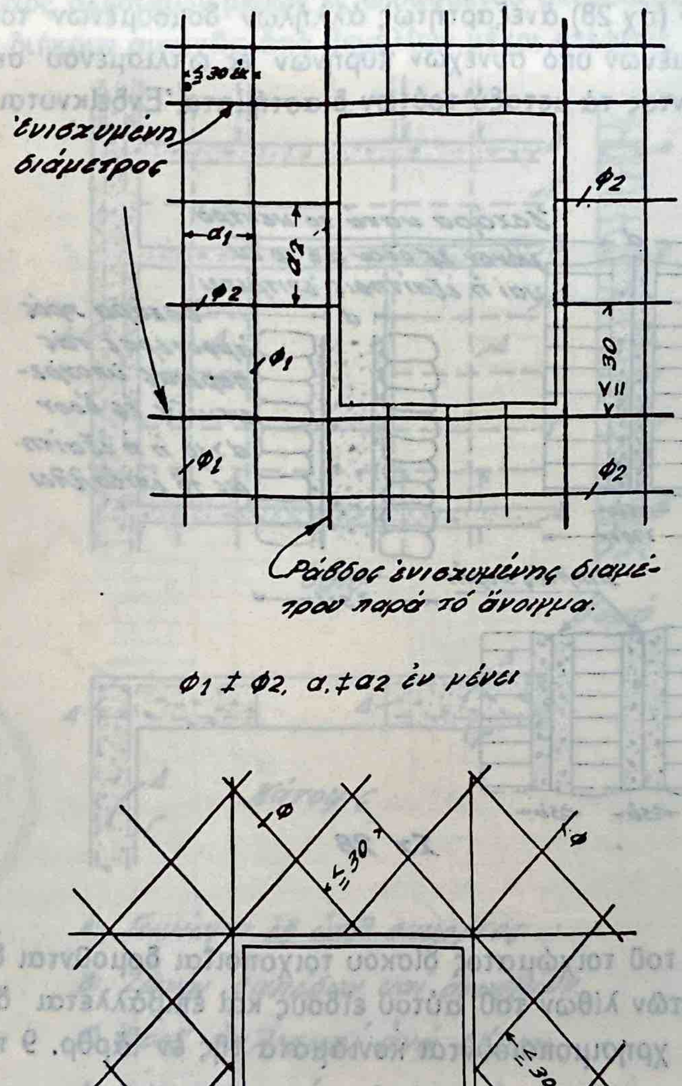

Σχ. 29

26. Εἰς τοὺς πυρῆνας τῶν τοιχωμάτων δίσκων ὁ διατασσόμενος ὁπλισμὸς θὰ ἔχῃ τὴν μορφὴν ἐσχάρας (σχῆμα 29) εἴτε ἐξ ὁριζοντίων καὶ κατακορύφων ράβδων εἴτε ἐκ δικτύου κεκλιμμένων τοιούτων. Ὁριζόντιοι καὶ κατακόρυφοι ράβδοι τοῦ πυρῆνος δυνατὸν

νὰ ἔχουν διαφόρους αἱ μὲν ἀπὸ τῶν δὲ διαμέτρους καὶ νὰ τοποθετοῦνται εἰς διαφόρους ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις αἱ ὁριζόντιοι παρὰ αἱ κατακόρυφοι. Εἰς δίκτυον κεκλιμμένων ράβδων δὲν ὑφίστανται παρόμοιαι δυνατότητες, ἐπιβάλλεται δὲ ἡ ὕπαρξις ὁριζοντίων ράβδων εἰς τὴν στάθμην ἀνωφλίων καὶ κατωφλίων ἑκάστου ὀρόφου καὶ κατακορύφων παρὰ τὰς παραστάδας τῶν ἀνοιγμάτων καὶ τὰς γωνίας ἢ διασταυρώσεις τῶν τοιχωμάτων. Εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν ἡ μεταξὺ διαδοχικῶν ράβδων τῆς αὐτῆς διευθύνσεως ἀπόστασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 30 ἐκ. ἐνῷ αἱ περὶ τὰ ἀνοίγματα ράβδοι τῆς ἐσχάρας θὰ εἶναι ἐν γένει ηὐξημένης διαμέτρου.

27. Ἐὰν ὁ πυρὴν ἔχῃ πάχος μικρότερον τῶν 10 ἐκ. καὶ ἡ ἐγκαρσία πρὸς τὸ ἀξονικόν του ἐπίπεδον ἐξαίτησις ἐπιτρέπῃ ἐσχάρα ὁπλισμῶν δύναται νὰ τοποθετηθῇ μόνον κατὰ τὸ ἀξονικόν του ἐπίπεδον. Διάταξις κατὰ ταῦτα ἐσχάρας ὁπλισμῶν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς τοῦ πυρῆνος ἐπιβάλλεται εἴτε ὅταν ὁ πυρὴν ἔχει πάχος μεγαλύτερον τῶν 10 ἐκ. εἴτε ὅταν ἐν τοιχώματι - δίσκῳ σημαντικῶς ἐπιπονουμένῳ κατὰ τὴν ἐγκαρσίαν διεύθυνσιν προβλέπεται εἷς μόνον πυρὴν (πρβλ. σχ. 28).

28. Πλὴν τῶν ὁριζοντίων ὁπλισμῶν τῶν πυρήνων, ὁριζόντιοι ὁπλισμοὶ (σχ. 30) δύνανται νὰ διαταχθῶσιν ἐντὸς τῶν ἁρμῶν ἑδράσεως τῶν τοιχοποιϊῶν τοῦ τοιχώματος - δίσκου. Συνιστᾶται ἐπίσης ὅπως ἐγκάρσιοι εἰς τὸ τοίχωμα - δίσκον ὁπλισμοὶ μικρῶν διαμέτρων διατάσσωνται εἰς τοὺς ἁρμοὺς ἑδράσεως ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὰ 50 ἐκ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς ἀλλήλας συνδέσεως τῶν συνιστωσῶν τὸ τοίχωμα - δίσκον τοιχοποιϊῶν.

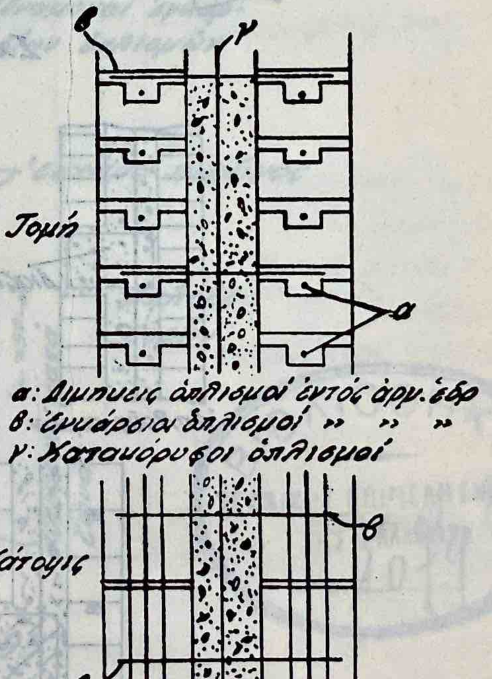

Σχ.30

29. Γωνίαι καὶ διασταυρώσεις τοιχωμάτων - δίσκων δύνανται νὰ διαμορφοῦνται ἢ ὁλόσωμοι, (σχ. 31α) ὡς ἐν παρ. 17 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἢ διὰ κανονικῆς συμπλέξεως τῶν συνιστωσῶν τὰ τοιχώματα δίσκους τοιχοποιϊῶν καὶ συνεχίσεως τῶν πυρήνων (σχ. 31β) ἢ διὰ κανονικῆς συμπλέξεως τῆς ἐξωτερικῆς μόνον συνιστώσης τοιχοποιΐας καὶ ὁλοσώμου ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος

διαμορφώσεως κατὰ τὰ λοιπά. Πάντως συνιστᾶται ἡ διαμόρφωσις γωνιῶν καὶ διασταυρώσεων νὰ λαμβάνῃ χώραν εἴτε συγχρόνως μετὰ

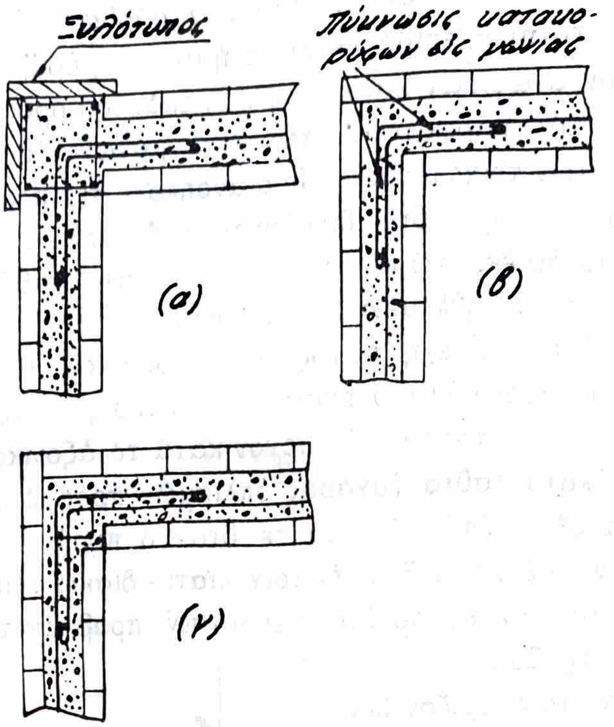

Σχ. 31

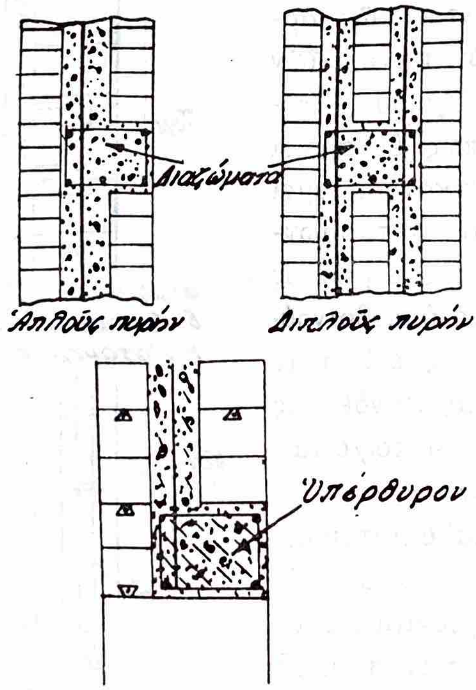

Σχ. 32

τῶν πυρήνων εἴτε μετὰ τὴν δόμησιν τῶν ἐπὶ μέρους τοιχωμάτων - δίσκων.

30. Φέροντες ὀργανισμοὶ ἐκ τοιχωμάτων δίσκων θὰ διακόπτων-

ται ὑπὸ ζωνῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος διηκουσῶν δι' ὅλης τῆς κατόψεως τῶν φερόντων τοιχωμάτων τοὐλάχιστον κατὰ τὰς στάθμας δαπέδων, ἑδράσεως στέγης καὶ θεμελιώσεως. Εἰδικῶς ἐπὶ συνιστωσῶν τοιχοποιϊῶν ἐκ φυσικῶν λίθων ζῶναι ὡπλισμένου σκυροδέματος θὰ διαμορφοῦνται καὶ κατὰ τὴν στάθμην ἀνωφλίων ἑκάστου ὀρόφου.

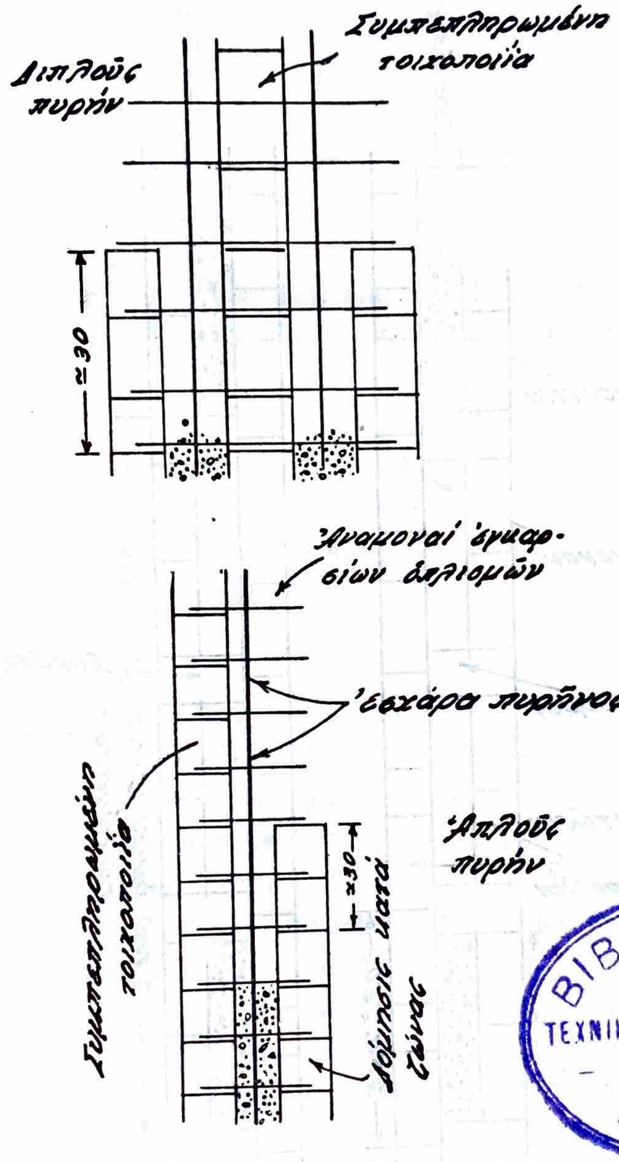

Σχ. 33

Διὰ τοὺς ὁπλισμοὺς καὶ τὴν διάταξιν τῆς ζώνης θεμελιώσεως ἐν περιπτώσει κλιμακωτῶν θεμελίων ἰσχύουν τὰ ἐν παρ. 19 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα.

31. Ὡπλισμέναι ζῶναι σκυροδέματος ἐπὶ τοιχωμάτων - δίσκων μετὰ συνιστωσῶν τοιχοποιϊῶν ἐκ τεχνητῶν λίθων δύνανται νὰ περιορίζωνται ἐπὶ μέρους τοῦ πλάτους τῶν τοιχωμάτων (σχ. 32) ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐλεγχούσης ὑπηρεσίας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΡΙΘ. 10797

Ἀνάλογον διαμόρφωσιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν τοιχωμάτων-δίσκων δύνανται νὰ ἔχουν τὰ ὑπέρθυρα.

32. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοιχώματος-δίσκου μεθ' ἑνὸς πυρῆνος συνιστᾶται ἡ δόμησις πρῶτον τῆς μιᾶς τοιχοποιΐας μετὰ τῶν ἐγκαρ-

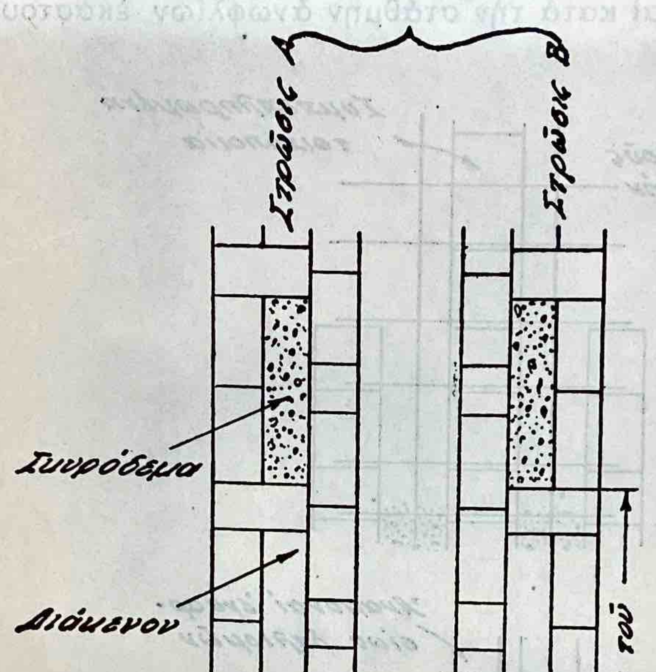

Σχ. 34

σίων ὁπλισμῶν τῶν ἁρμῶν ἑδράσεώς της (σχ. 33) προεκτεινομένων πρὸς τὴν θέσιν τῆς ἑτέρας τῶν τοιχοποιΐων. Ἀκολουθεῖ ἡ τοποθέτησις τῶν ὁπλισμῶν τοῦ πυρῆνος καὶ ἡ ἀντιστήριξις τούτων καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐπιβαλλομένην διὰ τὴν συνάφειαν

πρὸς τὸ σκυρόδεμα ἀκινησίαν. Ἀκολουθεῖ ἡ δόμησις τῆς ἑτέρας τοιχοποιΐας ἰσοϋψῶς δι' ὅλον τὸ κτίριον κατὰ ζώνας ὕψους τοιούτου, ὥστε νὰ μὴ παρατηρῆται ἐξώθησις (τίναγμα) τῆς τοιχοποιΐας ταύτης κατὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ διαμόρφωσιν τοῦ πυρῆνος. Ἐντὸς τῆς ἰδίας τοιχοποιΐας ἐνσωματοῦνται καὶ οἱ προεξέχοντες ὡς προηγουμένως ἐγκάρσιοι ὁπλισμοὶ τῶν ἁρμῶν ἑδράσεως, ἐνῷ ἰδιαιτέρα λαμβάνεται φροντὶς διὰ τὴν μὴ κατακρήμνισιν ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ πυρῆνος κονιαμάτων ἐκ τῶν τοιχοποιΐων. Διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ζωνῶν μὲ ὕψος περὶ τὰ 30 ἑκ. ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιτυγχάνεται εὐχερὴς καθαρισμὸς τοῦ χώρου τοῦ πυρῆνος ἀπὸ καταπτώσεων κονιαμάτων καὶ ὑλικῶν πρὸ τῆς ἐγχύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποφεύγεται οἱαδήποτε ἐξώθησις τῶν τοιχοποιΐων.

Τῆς κατὰ ζώνας ἐγχύσεως τοῦ πυρῆνος ἕπεται προσεκτικὴ ἀνάδευσις τῆς μόλις ἐγχυθείσης μάζης καταβαλλομένης προσπαθείας νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς τοιαύτης ἀναδεύσεως ἡ διάστρωσις ὑποκειμένου καὶ προηγουμένως ἀναδευθέντος σκυροδέματος. Ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ κατασκευὴ τοιχώματος δίσκου μετὰ τῶν δύο πυρήνων μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι συμπληροῦται πρῶτον ἡ δόμησις τῆς μεσαίας τοιχοποιΐας καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τῶν ἑκατέρωθεν μετὰ τῆς διαμορφώσεως τῶν πυρήνων κατ' ἀντίστοιχα στάδια.

δ' Τοιχώματα - Ἱστοὶ

33. Ὡς Τοιχώματα-Ἱστοὶ (σχ. 34) νοοῦνται ἀντισεισμικὰ τοιχώματα ἀποτελούμενα ἀφ' ἑνὸς ἐκ δύο εἰς σταθερὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν δομουμένων τοιχοποιΐων μετὰ συνδέσμων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ καὶ εἰς τὰς αὐτὰς πάντοτε θέσεις ἀνὰ στρῶσιν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος κατακορύφως μὲν πληροῦντος ὡρισμένας τῶν οὕτω σχηματιζομένων κυψελῶν ὁριζοντίως δὲ διαστρωνομένου ὑπὸ μορφὴν συνεχῶν ζωνῶν ἀνὰ ὡρισμένας ἀποστάσεις εἰς τὸ τοίχωμα. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν συνιστωσῶν τοιχοποιΐων καὶ τῶν συνδέσμων των χρησιμοποιοῦνται κονιάματα τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 παρ.10-12 συνθέσεως καὶ τεχνητοὶ λίθοι κανονικῶς συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλλήλους, ὥστε νὰ μὴ παρατηρεῖται συνεχὴς κατακόρυφος ἁρμὸς εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ σώματος τῶν τοιχοποιΐων ἢ τῶν συνδέσμων των.

Εἰς τὰ τοιχώματα-ἱστοὺς περιλαμβάνονται ἐπίσης συστήματα ἐξ ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντοπλίνθων ειδικῶν μορφῶν ἐπιτρεπουσῶν τὴν ὕπαρξιν ὡπλισμένου σκυροδέματος ἐντὸς συνεχῶν κατακορύφων κυψελῶν καὶ ὁριζοντίων ζωνῶν.

34. Τὸ ἐλάχιστον πάχος τῶν συνιστωσῶν τοιχοποιΐων ἢ τῶν συνδέσμων των καθορίζεται ἐκ τῶν κατασκευαστικῶς ἐπιβαλλομένων περιορισμῶν εἰς τὰς διαστάσεις διὰ δρομικὴν διαμόρφωσιν αὐτῶν, ἐνῶ ἡ μικροτέρα διάστασις τῶν κυψελῶν δὲν δύναται νὰ ὑπολείπεται

τῶν 5 ἑκ. Τὸ πάχος τοῦ ὅλου τοιχώματος ἱστοῦ δέον νὰ ἰσοῦται τοὐλάχιστον πρὸς 20 ἑκ. καὶ πρὸς τὸ 1/12 τοῦ ὕψους τοῦ τοιχώματος.

Σύνδεσμοι διαμορφοῦνται εἰς τὸ τοίχωμα-ἱστὸν ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὸ τριπλάσιον τοῦ μήκους τῶν χρησιμοποιουμένων ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντοπλίνθων, πάντως δὲ μικροτέρας τῶν 60 ἑκ. (πρβλ. σχ. 34)

35. Θεμελιώσεις τοιχωμάτων - ἱστῶν ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν παρ. 25 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενα, ἐνῶ γωνίαι καὶ διασταυρώσεις των λαμβάνουν τὴν μορφὴν ὁλοσώμων ὑποστυλωμάτων ἢ τοιούτων ἐντὸς κυψελῶν.

36. Ἐκ τῶν κατακορύφων κυψελῶν τῶν τοιχωμάτων - ἱστῶν πληροῦνται ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος διήκοντος συνεχῶς ἀπὸ θεμελίων μέχρι στέψεως τοῦ κτιρίου τοὐλάχιστον αἱ κατὰ τὰς γωνίας καὶ διασταυρώσεις τοιχωμάτων, αἱ παρὰ τὰς παραστάδας τῶν ἀνοιγμάτων καὶ ἐνδιάμεσοι μεταξὺ αὐτῶν ἀνὰ ἀποστάσεις μὴ ὑπερβαινούσας τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους τοῦ τοιχώματος. Ἐντὸς τῶν κυψελῶν τούτων (σχ. 35) καὶ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους, τῆς μορφῆς των καὶ τῆς ἐπιπονήσεως τοῦ τοιχώματος διατάσσονται οἱ κατακόρυφοι ὁπλισμοὶ εἴτε κατὰ τὸ κέντρον (ἐπὶ μικρῶν κυψελῶν) εἴτε κατὰ τὰ δύο ἄκρα (λεπταὶ ἐπιμήκεις κυψέλαι) εἴτε κατὰ τὰς γωνίας (ὡς εἰς τὰ ὑποστυλώματα).

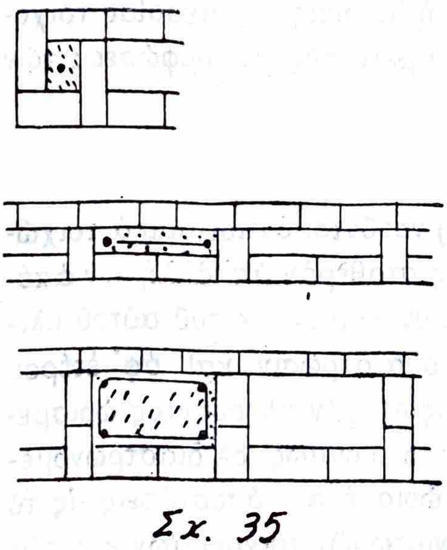
Σχ. 35

37. Ἐπὶ τοιχωμάτων - ἱστῶν διαμορφοῦνται ζῶναι ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματς διήκουσαι συνεχῶς δι' ὅλης τῆς κατόψεως τῶν φερόντων τοιχωμάτων τοὐλάχιστον εἰς τὰς στάθμας δαπέδων, ἀνωφλίων ἀνοιγμάτων, κατωφλίων παραθύρων ἑδράσεως στέγης καὶ θεμελιώσεως. Διὰ τοὺς ὁπλισμοὺς τῶν ζωνῶν τούτων ἰσχύουν τὰ ἐν παρ. 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα.

38. Ὁριζόντιοι ὁπλισμοὶ ἐκτὸς τῶν ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω ζωνῶν προβλεπομένων διατάσσονται ἐπίσης εἰς τοὺς ἁρμοὺς ἑδράσεως τῶν συνιστωσῶν τοιχοποιϊῶν καὶ τῶν συνδέσμων των. Οἱ ὁπλισμοὶ οὗτοι θὰ εἶναι κατὰ κανόνα μικρῶν διαμέτρων.

ε' Χυτὰ ὁλόσωμα τοιχώματα.

39. Χυτὰ ὁλόσωμα τοιχώματα πληροῦν τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ ὡπλισμένου Σκυροδέματος ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν

τρόπον δομῆς, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀντικαταστάσεως μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν χαλίκων ὑπὸ κισσήρεως.

40. Τὸ πάχος ὁλοσώμων τοιχωμάτων ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 10 ἑκ. οὐδὲ τοῦ 1/25 τοῦ ὕψους τοῦ τοιχώματος. Εἰς περίπτωσιν μονοπλεύρου ἐπενδύσεως τῶν τοιχωμάτων τούτων ὑπὸ τοιχοποιϊῶν ἰσχύει ἡ πρώτη τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ὡς πρὸς τὸ χυτὸν μέρος ἐνῶ ἡ δευτέρα θεωρεῖται ἀναφερομένη εἰς τὸ πάχος τοῦ ὅλου τοιχώματος. Ἀμφιπλεύρως ἐπενδεδυμένα ὁλόσωμα τοιχώματα κατασκευάζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν τοιχωμάτων δίσκων.

41. Θεμελιώσεις ὁλοσώμων χυτῶν τοιχωμάτων ἐκτελοῦνται δι' ὁλοσώμου διαμορφώσεως ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἢ λιθοδέματος καὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχουν πλάτος μικρότερον τῶν 30 ἑκ. Εἰς περίπτωσιν κλιμακωτῆς διατάξεως ἰσχύουν τὰ τῆς παρ. 19 τοῦ παρόντος ἄρθρου, βαθμιδωτῆς δὲ ἐν διατομῇ, τὰ τῆς παρ. 15 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

42. Εἰς ὁλόσωμα τοιχώματα πάχους μεγαλυτέρου τῶν 10 ἑκ. ἐπιβάλεται ἡ ὕπαρξις ἐσχάρας ὁπλισμῶν πρὸς ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς τοῦ τοιχώματος. Ἀντὶ κατακορύφων καὶ ὁριζοντίων ράβδων ἡ ἐσχάρα δύναται νὰ ἀποτελεῖται ἐκ δικτύου κεκλιμμένων τοιούτων, ἐνῶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἀπόστασις μεταξὺ δύο διαδοχικῶν ράβδων μικρυτέρα τῶν 30 ἑκ. Ἡ ὕπαρξις ράβδων ἐνισχυμένης διατομῆς κατακορύφων μὲν παρὰ τὰς παραστάδας τῶν ἀνοιγμάτων ὁριζοντίων δὲ παρὰ τὰ ἀνώφλια, κατώφλια καὶ δάπεδα εἶναι γενικῶς ἐπιβεβλημένη.

Ἄρθρον 14.

Τοιχώματα πληρώσεως

1. Κτιστὰ τοιχώματα πληρώσεως διαμορφοῦνται κατὰ κανόνα ἐξ ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντοπλίνθων κανονικῶς συμπεπλεγμένων πρὸς ἀλλήλους καὶ συνδεδεμένων διὰ κονιαμάτων τῆς ἐν ἄρθρ. 9 παρ. 9-12 συνθέσεως. Χρῆσις φυσικῶν λίθων εἰς τοιχώματα πληρώσεως ἀπαγορεύεται.

2. Ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 13 ἐπιβάλλεται ἡ ἀντισεισμικὴ ἐνίσχυσις κτιστῶν τοιχωμάτων πληρώσεως διὰ διατάξεως ἀφ' ἑνὸς ὁριζοντίων ὁπλισμῶν μικρῶν διαμέτρων ἐντὸς τῶν ἁρμῶν ἑδράσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ζωνῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος εἰς τὰς στάθμας ὀροφῆς καὶ δαπέδου, ἐνδεχομένως δὲ εἰς τὴν στάθμην ἀνωφλίων καὶ ἐνδιαμέσως. Οἱ ὁπλισμοὶ ζωνῶν καὶ ἁρμῶν ἑδράσεως ἀγκυροῦνται ἐντὸς τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ ἐπὶ μήκους τοὐλά-

χιστον 40Φ. Καθορισμὸς τῶν ὁπλισμῶν τούτων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ἀντίστοιχον τοῦ ἐν παρ. 21 τοῦ ἄρθρου 13 ἀναφερομένου.

3. Ξυλόπηκτα ἢ ἐκ προκατεσκευασμένων πλακῶν τοιχώματα πληρώσεως δέον γενικῶς νὰ ἀγκυροῦνται ἐντὸς τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ. Χυτὰ τοιχώματα πληρώσεως ἐκ σκυροδέματος ἤ ἄλλου ὑλικοῦ δύνανται νὰ ἐπιτραποῦν κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τῆς θεωρούσης τὴν μελέτην ἀρχῆς.

4. Μεταξὺ τοιχωμάτων πληρώσεως καὶ ὑπερκειμένων δαπέδων συνιστᾶται ἡ ὕπαρξις διακένου τοὐλάχιστον 1 ἑκ., ὥστε τὸ τοίχωμα πληρώσεως νὰ μὴ συνεργασθῇ εἰς τὴν ἀνάληψιν προσθέτου, πλὴν τῆς ἰδίας σεισμικῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ νὰ διασφαλισθῇ ἐν τῇ πράξει ἡ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν παοβλεφθεῖσα συμπεριφορὰ τοῦ κτιρίου. Τὸ διάκενον τοῦτο δύναται νὰ πληρωθῇ ὑπὸ ἀσφαλτικοῦ ἢ ἄλλου ὑλικοῦ.

5. Ἀντὶ θεμελίων τοιχωμάτων πληρώσεως δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι δοκοὶ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἐνσωματούμεναι εἰς τὸ ὑποκείμενον δάπεδον. Αἱ δοκοὶ αὗται ὁπλίζονται ὡς ἐδραζόμεναι ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ ἢ ὡς δοκοὶ ἐπὶ ἐλαστικοῦ ἐδάφους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διοικητικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 15ον

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει καὶ ἐφαρμόζεται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

2. Αἱ ὑποβαλλόμεναι στατικαὶ μελέται θὰ περιλαμβάνουν καὶ ἀντισεισμικὸν στατικὸν ὑπολογισμόν, ἐνσωματωμένον εἰς τὸν γενικὸν τοιοῦτον. Δυναμικαὶ διερευνήσεις ὡς ἐκ τῆς ἰδιομορφίας τῶν κατασκευῶν δύναται νὰ ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐλεγχούσης ἀρχῆς.

3. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι πρὸς χορήγησιν ἀδείας ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς κ.λ. ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ καὶ ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἰσχυουσῶν Διατάξεων καὶ Διαταγῶν ἀπαιτουμένων σχεδίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 16ον

1. Ἐπὶ φέροντος ὀργανισμοῦ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος τὸ ἐδ. α' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 18-2-54 Β. Δ)τος «Περὶ Κανονισμῶν διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἔργων ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος» τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ μελετήσαντος μηχανικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης, συνεμορφώθη πλήρως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύει Κανονισμοὺς ὡπλισμένου σκυροδέματος ὡς καὶ τοὺς Κανονισμούς, Ἀποφάσεις καὶ Ὁδηγίας περὶ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων».

2. Ἐπὶ φέροντος ὀργανισμοῦ μὴ προβλεπομένου ἐν τῇ μελέτῃ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ἀλλὰ ἐξ ἄλλων ὑλικῶν, ὁ ἐκπονήσας τὴν μελέτην ταύτην μηχανικός, θὰ ὑποβάλῃ ὑπεύθυνον δήλωσιν διὰ τῆς ὁποίας θὰ βεβαιοῖ:

α) ὅτι συνεμορφώθη πλήρως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύει Κανονισμούς, Ἀποφάσεις καὶ Ὁδηγίας περὶ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων.

β) ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν πλήρη εὐθύνην διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπολογισμῶν καὶ

γ) ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν θὰ προβῇ εἰς τὴν ἔγκαιρον καὶ ἐπιμελημένην σύντάξιν τῶν σχεδίων λεπτομερειῶν.

3. Προκειμένου περὶ ἀντισεισμικῶν κατασκευῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος, αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 18-2-54 Β. Δ)τος «Περὶ Κανονισμῶν διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἔργων ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος» παραδοχαὶ φορτίσεως συμπληροῦται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἔργου σεισμικοῦ συντελεστοῦ ε.

4. Οἰκοδομικὰ ἔργα μετὰ συνήθων ἀποστάσεων μεταξὺ φερόντων στοιχείων—πάντως οὐχὶ ὑπερτέρων τῶν ἕξ (6) μέτρων—πληροῦντα πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὸ τύπον συστάσεως διατυπωμένων, μὴ ἔχοντα ὑποστυλώματα ἑδραζόμενα ἐπὶ πλακῶν ἢ δοκῶν θεμελιούμενα ἐπὶ συστήματος πεδιλοδοκῶν διατεταγμένων κατὰ δύο διευθύνσεις, ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰδικοῦ ἀντισεισμικοῦ ὑπολογισμοῦ διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, δι' ἃς εἶναι $\varepsilon \leq 0{,}06$, πάντως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν θεμελιώσεων θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπιβαρύνσεις.

Ἐπὶ περιπτώσεων δι' ἃς $\varepsilon > 0{,}06$ καὶ προκειμένου περὶ κατασκευῶν πληρουσῶν τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, ἡ ὑποβολὴ εἰδικοῦ ἀντισεισμικοῦ ὑπολογισμοῦ δύναται ἐπίσης νὰ μὴ εἶναι ἀπαιτητή, ἐφ' ὅσον πληροῦνται πρόσθετοι ἀπαιτήσεις, καθοριζόμεναι ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν Διαταγῶν τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ.

Ἄρθρον 17ον

«Προκειμένου περὶ ἀντισεισμικῶν κτιρίων, οἱ Πολιτικοὶ Ὑπομηχανικοὶ ἐπιτρέπεται μὲν ὅπως μελετοῦν ἢ καὶ ἐπιβλέπουν κτίρια διὰ τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ σεισμικὴ ἐπιβάρυνσις, θὰ ἠδύναντο οὗτοι κατὰ τὸν περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος νόμον,

νὰ προβοῦν εἰς μελέτην ἢ καὶ ἐπίβλεψιν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πληροῦνται διὰ τὰ κτίρια αὐτὰ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος. Ἐὰν ἀντιθέτως διὰ τὰ ὡς ἄνω κτίρια δὲν πληροῦνται αἱ ἀπαιτήσεις αὗται, τότε οἱ Πολιτικοὶ Ὑπομηχανικοὶ ἐπιτρέπεται ὅπως προβαίνουν μόνον εἰς τὴν κτιριολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μελέτην ἢ καὶ εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν στατικὴν ἀντισεισμικὴν μελέτην τῶν κτιρίων αὐτῶν, ἥτις ἀπαιτεῖται ὅπως γίγνεται ὑπὸ διπλωματούχων ἀνωτάτων σχολῶν».(1)(2)

Ἄρθρον 18ον

Ἡ ἐποπτεία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν ἑκασταχοῦ Πολεοδομικῶν Γραφείων ἢ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων διὰ τὸν ἔλεγχον Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1955

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ
Ἀριθ. Πρωτ. Ε. 50719/4090
Σχετ. 34770, 45169

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283/54 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων».

2) Τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ ἀπὸ 3-4-1929 Π. Δ/τος περὶ γενικοῦ οἰκοδομικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Κράτους».

3) Τὰς ὑπ' ἀριθ. Ε. 34770 καὶ Ε. 45169(3) ἡμετέρας Ἀποφάσεις.

Ἐ γ κ ρ ί ν ο μ ε ν

ὅπως συμπληρωματικῶς πρὸς τὸ σχέδιον Κανονισμοῦ τὸ ἐγκριθὲν

---

1) Τὸ ἄρθρον 17 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. Ε60338]30.12.1955 Ἀποφάσεως.

2) Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 6891]97]13.2.56 Δ]γῆς πρὸς τὸ Πολ. Γραφ. Ἀθηνῶν διευκρινίζεται ὅτι διὰ τὰ κτίρια, δι' ἃ θὰ ἠδύναντο οἱ Ὑπομηχανικοί, κατὰ τὸν περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος Νόμον, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν μελέτην ἢ ἐπίβλεψιν δὲν δύνανται ὅμως, ἔστω καὶ ἂν ἄλλη διάταξις δὲν τὸ ἀπαγορεύει, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς στατικῆς ἀντισεισμικῆς μελέτης αὐτῶν.

(3) Ἡ ὑπ' ἀρ, Ε45169]1.10.1955 Ἀπόφασις ἀνεκλήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε13717]267]8.4.1958 ὁμοίας τοιαύτης ἥτις ἀκολουθεῖ.

διὰ τῆς ὑπ' ἀρθ. Ε. 34770 ἡμετέρας Ἀποφάσεως καὶ τὰς «Συμπληρωματικὰς Διατάξεις Προσωρινοῦ Κανονισμοῦ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων» τὰς ἐγκριθείσας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 45169 ἡμ. Ἀποφάσεως, ἐφαρμόζωνται μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικοῦ Κανονισμοῦ αἱ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1955» Πρόσθετοι Συμπληρωματικαὶ Διατάξεις Προσωρινοῦ Κανονισμοῦ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων» ὡς αὗται συνετάχθησαν μετὰ γνωμάτευσιν τῆς ἁρμοδίας Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ἀντισεισμικῶν Κανονισμῶν παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ καὶ ἐνεκρίθησαν παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ
καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων
Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ

Πρόσθετοι συμπληρωματικαὶ διατάξεις Προσωρινοῦ Κανονισμοῦ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων

1. Δι' ἃς περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ «Συμπληρωματικαὶ Διατάξεις προσωρινοῦ Κανονισμοῦ Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων αἱ ἐγκριθεῖσαι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 45169)1.10.55 Ἀποφάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνηται ἑνιαῖος σεισμικὸς συντελεστὴς ε δι' ὅλους τοὺς ὀρόφους καὶ ἴσος πρὸς τὴν τιμὴν τὴν καθοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 4 (πίναξ II) τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε 34770/1.8.55 ἀποφάσεως, ἐγκριθέντος «Σχεδίου ἀντισεισμικότητος οἰκοδομικῶν ἔργων», μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περὶ κατανομῆς τῆς ὁλικῆς σεισμικῆς δυνάμεως τοῦ κτιρίου ἀναλόγως τοῦ ὀρόφου

2. Προκειμένου περὶ ὑφισταμένων οἰκοδομῶν δι' ἃς ὑφίστατο πρόβλεψις προσθήκης ὀρόφων, κειμένων εἰς τὰς περιοχὰς σεισμικότητος I καὶ II, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ προσθήκη τῶν προβλεφθέντων ὀρόφων ἐφ' ὅσον ἰσχύουν αἱ κάτωθι προϋποθέσεις:(1)

---

(1) Συναφὴς εἶναι καὶ ἡ κατωτέρω διευκρινιστικὴ Ἐγκύκλιος;

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ε3 καὶ Ε5
Ἀριθ.Πρωτ. Ε. 44721

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25]9]1956

Πρὸς
Ἅπαντα τὰ Γραφεῖα
Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας
Δημοσίων Ἔργων

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ὑπ'ἀριθ. Ε.34770 ἀπὸ 1.8.1955 ἡμετέραν ἀπόφασιν

α) Ἐὰν ἡ ὑφισταμένη κατασκευὴ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ πληροῦνται αἱ διατάξεις τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 45169/1.10.55 ἀποφάσεως, ἐγριθεισῶν συμπληρωματικῶν προσωρινῶν ὁδηγιῶν.

β) Ἐὰν δὲν ἰσχύουν μὲν αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἀποδεικνύεται ὅμως δι' ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου, ὅτι μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσθήκης, μετὰ τῶν τυχὸν ἐκτελουμένων ἀντισεισμικῶν ἐνισχύσεων, αἱ ἀναπτυσσόμεναι ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης κατασκευῆς τάσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὰς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἐπιτρεπομένας ηὐξημένας κατὰ 50ο)ο. Ὡς εὐνόητον ἡ αὔξησις αὕτη τῶν ἐπιτρεπομένων τάσεων ἰσχύει μόνον διὰ τὸν ἀντισεισμικὸν ἔλεγχον.

3. Προκειμένου περὶ ἐπισκευῶν βεβλαμμένων ἐκ σεισμοῦ κτιρίων θὰ λαμβάνηται μέριμνα τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν ἐνισχύσεως τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ, ὥστε νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τοῦ «Σχεδίου Ἀντισεισμικότητος Οἰκοδομικῶν Ἔργων», καὶ προκειμένου περὶ κτιρίων εἰς περιοχὰς I καὶ II, αἱ Συμπληρωματικαὶ Διατάξεις αἱ ἐγκριθεῖσαι διὰ τῆς ὑπ ὑριθ. Ε. 45169/1.10.55 Ἀποφάσεως.

Ὅταν τοῦτο δὲν καθίσταται δυνατὸν ἢ δημιουργεῖ ὑπέρογκον οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου ἡ ἐκτέλεσις ἐνισχύσεων καὶ ἐπισκευῶν κατὰ τρόπον ὥστε αἱ κατὰ τὴν διενέργειαν ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου ἀναπτυσσόμεναι εἰς τὴν κατασκευὴν τάσεις μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὰς ἐπιτρεπομένας ηὐξημένας τὸ πολὺ κατὰ 100°/ₒ.

4. Εἰς ἑκάστην περιοχὴν γενικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται ἐπίσημος καθορισμὸς τοῦ βαθμοῦ ἐπικινδυνότητος τοῦ ἐδάφους θὰ θεωρῆται ἰσχύων ὁ μέγιστος τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 (Πίναξ II, στήλη γ) συντελεστῶν, τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 34770 π.ἐ. Ἀποφάσεως ἐγκριθεισῶν ὁδηγιῶν.

Δύνανται οὐχ' ἧττον νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ μικρότεροι συντελεσταὶ (στῆλαι (α) καὶ (β) τοῦ πίνακος II), ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ σχετικὴ ἠτιολογημένη ἔκθεσις δύο Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἐξ ὧν ὁ εἷς πενταε-

---

«περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου κανονισμοῦ ἀντισεισμικῶν οἰκοδομικῶν ἔργων» ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ὑπ'ἀρ.θ. Ε. 45169 ἀπὸ 1.10.1955 καὶ Ε.50719 ἀπὸ 3.11.1955 ἡμετέρων, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι προκειμένης τῆς ἀποπερατώσεως ἡμιτελῶν οἰκοδομῶν εἰς περιοχὰς σεισμικότητος I, II ἢ III ὧν ἡ οἰκοδομησις ἤρξατο πρὸ τῆς ἰσχύος τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἀντισεισμικῆς κατασκευῆς, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων τούτων καθίσταται πρακτικῶς ἀνέφικτος ἢ λίαν δαπανηρά, δέον νὰ ἐπιτρέπητε τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν οἰκοδομῶν συμφώνως πρὸς τὴν μελέτην βάσει τῆς ὁποίας αὗται ἤρξαντο ἀνεγειρόμεναι πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀντισεισμικῶν μέτρων.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

ΤΡΥΦΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

τοὺς τοὐλάχιστον πεἰρας, δικαιολογοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μειωμένου συντελεστοῦ.

῾Ο καθορισμὸς καὶ ἡ ἔγκρισις ὑπὸ τῆς ῾Υπηρεσίας τοῦ σεισμικοῦ συντελεστοῦ Σ συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω δύνανται νὰ προηγηθῶσι τῆς ὑποβολῆς τῆς μελέτης πρὸς ἔλεγχον κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως.

῾Ομοίως πρὸς ἔγκαιρον ἔλεγχον τῆς ἐπιτρεπομένης τάσεως τοῦ ἐδάφους, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις δοκιμαστικῶν ἐκσκαφῶν ἢ φρεάτων, χορηγουμένης ὑποχρεωτικῶς σχετικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πολεοδομικοῦ Γραφείου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, συνυπογραφομένης ὑπὸ Πολ. Μηχανικοῦ, καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀδείας οἰκοδομῆς». [1]

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ε5
᾿Αριθ. Πρωτ. Ε. 13717/267

᾿Εν ᾿Αθήναις τῇ 8 ᾿Απριλίου 1958

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

῎Εχοντες ὑπ᾿ ὄψει:

1) Τὰς κειμένας διατάξεις καὶ

2) Τὰς ὑπ᾿ ἀριθ. 34770/1955 καὶ 45159/1-10-55. ᾿Αποφάσεις ἡμῶν.

᾿Εγκρίνομεν

῞Οπως συμπληρωματικῶς πρὸς τὸ σχέδιον Κανονισμοῦ ἀντισεισμικῶν οἰκοδομικῶν ἔργων τὸ ἐγκριθὲν διὰ τῆς ὑπ᾿ ἀριθ. Ε. 34770/1955 ἡμετέρας ᾿Αποφάσεως ἐφαρμόζωνται μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικοῦ Κανονισμοῦ καὶ αἱ κάτωθι ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ῾Υπηρεσίας Οἰκισμοῦ «Συμπληρωματικαὶ διατάξεις προσωρινοῦ Κανονισμοῦ ᾿Αντισεισμικῶν Οἰκοδομικῶν ῎Εργων».

῾Η ἰσχὺς τῆς παρούσης ᾿Αποφάσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης ᾿Ιουλίου 1958, ἀφ᾿ ἧς καὶ ἀνακαλοῦνται ἡ ὑπ᾿ ἀριθ. Ε. 45169/1-10-55 ἡμετέρα ᾿Απόφασις ὡς καὶ ἡ ὑπ᾿ ἀριθ. 54710/4823/25-11-1955 Δ/γὴ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ῾Υπηρεαίας Οἰκισμοῦ.

῾Ο ῾Υπουργὸς
ΔΗΜΟΣΘ. ΠΙΠΠΑΣ

(1) Ἡ § 4 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ὑπ᾿ ἀρ. Ε 5072|551|4-2-1956 ᾿Αποφάσεως.

Συμπληρωματικαὶ διατάξεις προσωρινοῦ κανονισμοῦ ἀντισεισμικῶν οἰκοδομικῶν ἔργων

Ἄρθρον 1.

Συνήθη οἰκοδομικὰ ἔργα μὲ ἀνοίγματα ὁριζοντίων φορέων μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 6.50 μέτρα καὶ ὕψη ὀρόφων μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 5,50 μέτρα ἐκτελούμενα εἰς τὰς περιοχὰς σεισμικότητος I καὶ II δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ εἰδικοῦ ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου, ἐφ' ὅσον προβλέπεται κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης ἡ λῆψις τῶν ἀκολούθων μέτρων εἰδικῆς ἐνισχύσεως τούτων:

α) Θὰ προβλέπεται διάταξις τοιχωμάτων ἀκαμψίας ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος κατὰ τὰς δύο κυρίας διευθύνσεις κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἐλαστικὸν κέντρον στροφῆς τῶν τοιχωμάτων τούτων νὰ κεῖται κατὰ τὸ δυνατὸν πλησιέστερον πρὸς τὸ κέντρον βάρους τῆς κατόψεως καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ κεντρικοῦ τρίτου τῆς ἐπιφανείας τῆς κατόψεως. Τὰ τοιχώματα ταῦτα θὰ ἐκτείνωνται καθ' ὅλον τὸ ὕψος τοῦ κτιρίου ἔστω καὶ ἐλαττούμενα εἰς μῆκος εἰς τοὺς ὑπερκειμένους ὀρόφους. Συνιστᾶται διάταξις τῶν τοιχωμάτων κατὰ τὸ δυνατὸν ἐγγυτέρα πρὸς τὴν περίμετρον τοῦ κτιρίου.

β) Ἡ ὁλικὴ διατομὴ τοιχωμάτων ἑκάστου ὀρόφου δι' ἑκάστην τῶν ἄνω διευθύνσεων θὰ ἰσοῦται τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1/500 τοῦ ἀθροίσματος τῶν ἐπιφανειῶν κατόψεως τῶν ὑπερκειμένων ὀρόφων, (λογιζομένης καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς στέγης) διὰ $0,04 < \varepsilon \leq 0,08$ καὶ 1/800 τοῦ αὐτοῦ ἀθροίσματος δι' $\varepsilon \leq 0,04$.

Πάντως εἰς ἕκαστον ὄροφον θὰ ὑφίστανται τοὐλάχιστον δύο τοιχώματα μεταξὺ ὑποστυλωμάτων καθ' ἑκάστην διεύθυνσιν.-

Τὰ πάχη τῶν τοιχωμάτων δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἴσα πρὸς 0,15 μ. ἐφ' ὅσον ταῦτα περατοῦνται ἀμφοτέρωθεν εἰς ὑποστυλώματα ἢ ἐγκάρσια τοιχώματα καὶ 0,20 μ. εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν καὶ γενικῶς τοὐλάχιστον ἴσα πρὸς τὸ 1/25 τοῦ ὕψους ὀρόφου.

γ) Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τόσον τῆς ὁλικῆς ἐπιφανείας ὅσον καὶ τοῦ ἐλαστικοῦ κέντρου στροφῆς θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει μόνον τὰ τμήματα τῶν τοιχωμάτων τὰ μεταξὺ κουφωμάτων εὑρισκόμενα, καὶ δὴ τὰ ἔχοντα μῆκος τοὐλάχιστον 1,20 μ. διὰ ε, $0,04 < \varepsilon \leq 0,08$ ἢ 1,00 μ. διὰ $\varepsilon \leq 0,04$.

δ) Ἐλάχιστος ὁπλισμὸς τῶν τοιχωμάτων ἀκαμψίας καθορίζεται εἰς διπλῆν ἐσχάραν ἑκατέρωθεν διὰ ράβδων Φ8/25 χλστ. σταυροειδῶς μετὰ δύο ἐγκαρσίων συνδέσμων Φ6 ἀνὰ $μ^2$ τοιχώματος.

Εἰς τὰς παραστάδας τῶν κουφωμάτων τοποθετεῖται ὁπλισμὸς 2 Φ 12 ἕως 2 Φ 16, ἀναλόγως θέσεως ὀρόφου, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὑποστύλωμα.

Ἄρθρον 2.

α) Τὰ κατὰ τὰς γωνίας τῆς πέριμέτρου ὑποστυλώματα θὰ κατασκευάζωνται διατομῆς μορφῆς γωνιακῆς (ὡς εἰς σχ. 1) ἢ τετραγωνικῆς καὶ δὴ ἴσης τοὐλάχιστον πρὸς τὴν προκύπτουσαν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦ ὑποστυλώματος εἰς κεντρικὴν θλῖψιν (μετὰ λυγισμοῦ) μὲ φορτίον ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ πραγματικοῦ καὶ μὲ ἀναλογίαν ὁπλισμοῦ 1 %. Πάντως εἰς ὅλους τοὺς ὀρόφους θὰ ἐφαρμόζωνται μεγέθη σκέλους β τῆς γωνιακῆς διατομῆς καὶ πάχους Π οὐχὶ μικροτέρα τῶν 35 ἐκ. καὶ 20 ἐκ. ἀντιστοίχως. Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τετραγώνου διατομῆς θὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἴση πρὸς 30 ἐκ.

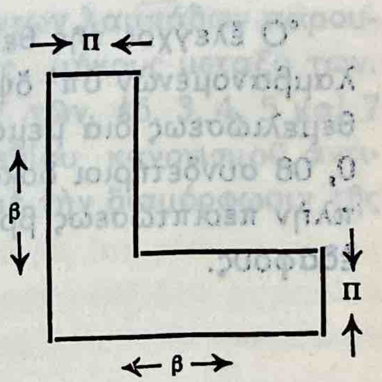

Σχ. 1.

β) Ἐὰν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις ὑποστυλώματος κατὰ γωνίαν τινα τῆς περιμέτρου τῆς οἰκοδομῆς, τὰ ἐφ' ἑκάστης τῶν πλευρῶν τῆς περιμέτρου παρακείμενα τῇ γωνίᾳ ὑποστυλώματα θὰ ἐλέγχωνται ὡς εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον. Θὰ κατασκευάζωνται δὲ ταῦτα μὲ ἐλαχίστην πλευρὰν τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τετραγωνικὴν διατομὴν φέρουσαν τὰ φορτία καὶ ῥοπὰς τοῦ ὑποστυλώματος.

γ) Τὰ λοιπά, πλὴν τῶν γωνιακῶν, κατά τινα πλευρὰν τῆς περιμέτρου ἢ ἐν μικρᾷ ἐσοχῇ ὑποστυλώματα θὰ κατασκευάζωνται μὲ διατομὰς τοιαύτας, ὥστε τὸ σύνολον τῶν δυσκαμψιῶν τῶν ὑποστυλωμάτων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς πλευρᾶς ταύτης, νὰ εἶναι ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν δυσκαμψιῶν ἰδεατῶν ὑποστυλωμάτων τετραγωνικῆς διατομῆς ἐκτελουμένων κατὰ τὰς θέσεις τῶν πραγματικῶν χορτιζομένων μὲ τὰ αὐτὰ κατακόρυφα φορτία καὶ ἐλεγχομένων εἰς κεντρικὴν θλῖψιν μετὰ λυγισμοῦ, τοῦ μεγέθους τῆς πλευρᾶς τετραγώνου καθοριζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ποσοστοῦ ὁπλισμοῦ ἴσου πρὸς 1 %.

Ἄρθρον 3

Διὰ τὸν ὀργανισμὸν συμπληρώσεως θὰ προβλέπεται ἡ κατασκευὴ τῶν τοιχωμάτων διὰ μικτοῦ κονιάματος περιεκτικότητος εἰς σιμέντον τουλάχιστον ἴση πρὸς 100 χιλιόγραμμα ἀνὰ μ³. Διὰ περίπτωσιν καθ' ἣν ε, $0{,}04 < \varepsilon \leq 0{,}08$ θὰ προβλέπεται γενικὸς ὁριζόντιος σύνδεσμος (διάζωμα) δι' ὡπλισμένου σκυροδέματος εἰς τὴν στάθμην ὑπερθύρων κυρίων κουφωμάτων, ἐκτεινόμενος ἐφ' ὅλων τῶν τοιχωμάτων τοῦ ὀργανισμοῦ πληρώσεως.

Τὸ πάχος τῆς ὡπλισμένης ζώνης δέον νὰ εἶναι τουλάχιστον 10 ἑκ. Ἐλάχιστος ὁπλισμὸς τῶν συνδέσμων τούτων καθορίζεται διὰ τὴν ζώνην ὑπερθύρων 2Φ8 παρὰ τὴν μίαν τῶν πλευρῶν καὶ 2Φ8 παρὰ τὴν ἑτέραν μετὰ συνδετήρων ἐλαχίστης διατομῆς Φ5 μὲ μεγίστην ἀπόστασιν 25 ἑκ.

Ἄρθρον 4

Ὁ ἔλεγχος τῆς θεμελιώσεως θὰ ἐκτελῆται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν σεισμικῶν δυνάμεων. Εἰς περίπτωσιν θεμελιώσεως διὰ μεμονωμένων πεδίλων θὰ κατασκευάζονται διὰ $\varepsilon \geq 0,08$ συνδετήριοι δοκοὶ μεταξὺ τῶν πεδίλων κατὰ δύο διευθύνσεις, πλὴν περιπτώσεως βραχώδους ἢ ἐξαιρετικῶς συμπαγοῦς ἢ σκληροῦ ἐδάφους.

Ἄρθρον 5

Μονώροφοι ἢ διώροφοι οἰκοδομαὶ μετὰ φέροντος ὀργανισμοῦ ἐκ τοιχωμάτων ἐκ λιθοδομῆς ἢ τοιχοποιΐας διὰ τεχν. λίθων (ὀπτοπλίνθων ἢ τσιμεντολίθων) ἐκτελούμεναι εἰς τὰς περιοχὰς σεισμικότητος I ἢ II ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰδικοῦ ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἡ λῆψις τῶν κάτωθι μέτρων εἰδικῆς ἐνισχύσεως τούτων:

α) Τὰ φέροντα τοιχώματα ἑκάστης τῶν δύο κυρίων κατευθύνσεων δὲν θὰ ἀφίστανται ἀλλήλων πέραν τῶν 5,50 μ. διὰ περίπτωσιν ε, $0,08 \geq \varepsilon > 0,04$, ἢ τῶν 7,00 μ. διὰ $\varepsilon \leq 0,04$.

β) Θὰ ὑφίσταται διάταξις τῶν κατακορύφων φερόντων στοιχείων τοιαύτη ὥστε, νὰ ἐκτιμᾶται, ἄνευ ἀπαιτήσεως ὑπολογισμοῦ, ὅτι τὸ κέντρον ἐλαστικῆς στροφῆς δὲν ἀφίσταται σημαντικῶς τοῦ κέντρου βάρους τῆς κατόψεως

γ) Αἱ λιθοδομαὶ καὶ πλινθοδομαὶ ἢ τσιμεντολιθοδομαὶ θὰ κατασκευάζωνται διὰ κονιάματος περιέχοντος τουλάχιστον 150 χλγ. σιμέντου ἀνὰ μ³ κονιάματος τὰ δὲ ἐκ χυτοῦ σκυροδέματος τοιχώματα διὰ σκυροδέματος περιεκτικότητος τουλάχιστον 200 χγρ. σιμέντου ἀνὰ μ³.

δ) Θὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρρυ 13 τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34770/1 8.55 Ἀποφάσεως ἐγκριθέντος σχεδίου κανονισμοῦ ἀντισεισμικότητος οἰκοδομικῶν ἔργων, ὑποχρεωτικῶς δὲ αἱ παράγραφοι 11, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 18 τοῦ ἄρθρου τούτου, διὰ δὲ τὴν περίπτωσιν σεισμικότητος $\varepsilon = 0,08$ ἡ παράγραφος 19 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

ε) Δι' ἕκαστον φέρον τοίχωμα, ὁ λόγος $\alpha = \frac{\Sigma l}{L}$, ὅπου L τὸ ὅλον μῆκος τοῦ τοιχώματος καὶ Σl τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνοιγμάτων θυρῶν καὶ παραθύρων ἀπομένον μῆκος, δέον νὰ εἶ-

ναι τοὐλάχιστον 0,45 διὰ μονόροφα καὶ 0,55 διὰ διώροφα καὶ διὰ περίπτωσιν καθ' ἣν ε, 0,04 $<$ ε $\leq$ 0,08 καὶ 0,40 διὰ ε $\leq$ 0,04. 'Αντιστοίχως τὰ λαμβανόμενα ὑπ' ὄψει διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ μεγέθους ΣΙ φέροντα τοιχώματα μεταξὺ κουφωμάτων (λαμπάδων) δέον νὰ ἔχουν μήκη τοὐλάχιστον ἴσα πρὸς 1,00 μ. ἐπὶ μονορρόφων καὶ 1,20 ἐπὶ διωρόφων εἰς περιπτώσεις 0,08 $\geq$ ε $>$ 0,04 καὶ 0,75 μ. διὰ μονόρροφα καὶ 1,00 μ. διὰ διώροφα ἐπὶ περιπτώσεων ε $<$ 0,04. Συνιστᾶται πρὸς τούτοις ὅπως τὰ μήκη τῶν φερόντων λαμπάδων παρουσιάζουν κατὰ τὸ δυνατὸν μικροτέρας διαφορὰς μήκους μεταξύ των.

στ) Δέον τέλος νὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις τῶν ἐδ. 3, 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω ἀναφερομένου σχεδίου κανονισμοῦ ἀντισεισμικότητος οἰκοδομικῶν ἔργων σχετικῶς μὲ τὴν διαμόρφωσιν τῆς στέγης.

Αρθρον 6.

Φυτευτὰ ὑποστυλώματα

Εἰς οἰκοδομὰς μετὰ ἢ ἄνευ σκελετοῦ ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος διὰ τὰς ὁποίας ἰσχύουν αἱ προϋποθέσεις ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ἀκριβοῦς ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὅμως προβλέπεται ἡ κατασκευὴ φυτευτῶν ὑποστυλωμάτων εἰς ὡρισμένους ὀρόφους, εἶναι ἀπαραίτητος ὁ ἔλεγχος τῆς καταπονήσεως ἐκ τοῦ σεισμοῦ εἰς ὅλα τὰ ἀμέσως ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τοῦ φυτευτοῦ ὑποστυλώματος στοιχεῖα ('Υποστυλώματα καὶ δοκοὶ τοῦ ὑποκειμένου καὶ ὑπερκειμένου ὀρόφου).

Πρὸς τοῦτο διὰ τοὺς ἐν λόγῳ ὀρόφους θὰ ἀπαιτῆται:

α) 'Εκτίμησις, ἔστω καὶ διὰ μιᾶς κατὰ προσέγγισιν μεθόδου, τοῦ παραλαμβανομένου, ὑπὸ ἑκάστου φυτευτοῦ ὑποστυλώματος ποσοστοῦ τῆς ὁριζοντίας σεισμικῆς δυνάμεως τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸν ὑπ' ὄψιν ὄροφον. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν διατομῶν τοῦ ὑποστυλώματος καὶ τῶν συνδεομένων μετ' αὐτοῦ δοκῶν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἀναπτυσσομένων ἐκ τῆς δυνάμεως ταύτης ροπῶν εἰς τὸν πόδα καὶ τὴν κεφαλὴν τούτου.

β) Θὰ λαμβάνηται ἐπὶ πλέον κατακόρυφος σεισμικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ φορὰν ἐναλλασσομένην, δι' αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ φορτίου τοῦ φυτευτοῦ ὑποστυλώματος κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸν μεγαλείτερον ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν 3ε καὶ 0,15.

Αἱ ὡς ἄνω κατακόρυφοι σεισμικαὶ δυνάμεις θὰ εἰσάγωνται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν ὡς κινητὰ φορτία καὶ κατὰ συνδυασμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ προκύπτῃ ἑκάστοτε ἡ δυσμενεστέρα ἐπιβάρυνσις.

γ) Παρὰ τὰ ἄκρα τοῦ ὑποστυλώματος καὶ εἰς μῆκος ἴσον πρὸς 1/5 h (ἔνθα h τὸ ἐλεύθερον ὕψος τούτου) θὰ ἐκτελῆται πύκνωσις τῶν

συνδετήρων διὰ μειώσεως εἰς τὸ ὕμισυ τῶν ἀποστάσεων τούτων. Ὁμοίως ἐπὶ τῆς φερούσης (ἤ τῶν φερουσῶν) τὸ ὑποστύλωμα δοκοῦ, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ ὁπλισμοῦ διατμήσεως, θὰ τοποθέτηται ἑκατέρωθεν τοῦ ποδὸς τούτου πρόσθετος λοξὸς ὁπλισμὸς διατομῆς ἴσης πρὸς $\frac{P(1+3\,\varepsilon)}{3\sqrt{2}\;\sigma e}$, δι' ἑκατέραν τῶν διατεμνομένων ἐπιφανειῶν (ἢ τὸ διπλάσιον διὰ περίπτωσιν ὑπάρξεως μιᾶς διατεμνομένης ἐπιφανείας), ἐκτελουμένης ἅμα πυκνώσεως τῶν συνδετήρων παρὰ τὸ ὑποστύλωμα.

Ἄρθρον 7.

Τοιχώματα

Ἡ κατασκευὴ φερόντων τοιχωμάτων ἑδραζομένων ἐπὶ ὑποκειμένης πλακὸς καὶ μὴ συνεχιζομένων μέχρι τοῦ ἐδάφους δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐκτελέσεως ἀναλόγου ἐλέγχου ὡς ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 8

Στήριξις δοκῶν ἐπὶ τοιχωμάτων

Ἐφ' ὅσον τὸ πάχος τῶν ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος τοιχωμάτων εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς δεκαπέντε ἑκατοστά, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ στήριξις δοκῶν ἐπ' αὐτῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐλέγχου τῶν ἐκ τῆς στηρίξεως ταύτης ἀναπτυσσομένων τάσεων.

Ἄρθρον 9

Τοιχώματα κλιμακοστασίων

Εἰς τὴν συνολικὴν διατομὴν τῶν τοιχωμάτων ἑκάστου ὀρόφου, τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κτιρίου ἀπὸ ἀντισεισμικοῦ ἐλέγχου, θὰ λογίζεται καὶ ἡ διατομὴ τῶν παρὰ τὸ κλιμακοστάσιον τοιχωμάτων ἐφ' ὅσον ταῦτα πληροῦν τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις. Δέον ἐν τούτοις νὰ δίδεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν συμμετρικωτέραν διάταξιν τοῦ συνόλου τῶν τοιχωμάτων ἑκάστου ὀρόφου.

Ἄρθρον 10

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν θεμελιώσεων τῶν ἀντισεισμικῶν κατασκευῶν ἡ ἀπολύτως μεγίστη τάσις ἐδάφους, δύναται νὰ λαμβάνεται ἴση πρὸς τὴν ἐπιτρεπομένην ηὐξημένην κατὰ 50 ο)ο.

Ἄρθρον 11

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ σχεδίου Κανονισμοῦ ἀντισεισμικῶν Οἰκοδομικῶν Ἔργων δὲν ἐφαρμόζεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1958

Ὁ

Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ

Γ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΣΤΟΑΙ

Β. Δ. 31-8-1957 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ» (Φ. Ε. Κ. 176]11.9.1957)

Ἔχοντες ὑπ'ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 85 τοῦ Ν.Δ]τος τῆς 17.7.1923 «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 350]1957 πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1955 Δ)τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (Φ.Ε.Κ. 266) προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 8:

«8. Ἐσωτερικαὶ στοαὶ καλοῦνται οἱ οἰκειοθελῶς ἐντὸς τῶν οἰκοδομῶν ἀφιέμενοι εἰς κοινὴν χρῆσιν χῶροι διαβάσεως τοῦ κοινοῦ».

Ἄρθρον 2

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1955 Β.Δ]τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (Φ.Ε.Κ. 266) προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια:

«Διαμερίσματα ὡς ἄνω, χρησιμοποιούμενα ὡς καταστήματα ἢ γραφεῖα, ἐπιτρέπεται ὅπως δέχωνται ἄμεσον φωτισμὸν ἢ φυσικὸν ἀερισμὸν ἐξ ἐσωτερικῆς στοᾶς ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς (ἄρθρ. 46) καὶ ἐφ'ὅσον αὕτη πληροῖ τὰς ἀκολούθους ἀπαιτήσεις:

α) Ἀμφότερα τὰ ἄκρα τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ ἐξικνοῦνται μέχρι τῶν κοινοχρήστων χώρων ἢ τῶν τυχὸν πρασιῶν. Προκειμένου περὶ κατασκευῆς τὸ πρῶτον καθ' ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς, ἡ ἀπαίτησις αὕτη θεωρεῖται πληρουμένη μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐσωτερικὴ στοὰ κατασκευάζεται συγχρόνως καθ'ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς.

β) Τὸ πλάτος τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ 1]8 τοῦ μήκους αὐτῆς μὴ ἀπαιτουμένου πάντως πλάτους μείζονος τῶν(8) μέτρων οὐδ'ἐπιτρεπομένου τοιούτου ἐλάσσονος τῶν πέντε (5) μέτρων. Ἐν περιπτώσει προεκτάσεως ὑφισταμένης ἀδιεξόδου ἐσωτερικῆς στοᾶς ἐχούσης πλάτος μικρότερον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου ἐλαχίστου ὁρίου μέχρις ὅτου αὕτη ἀποκτήσει διέξοδον πρὸς κοινόχρηστον χῶρον, τὸ ἐλάχιστον ἐπιτρεπόμενον πλάτος τῆς προεκτάσεως ὁρίζεται ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου πλάτους καὶ τοῦ πλάτους τῆς ὑφισταμένης στοᾶς.

Ἐπιτρέπεται ἐπὶ τμημάτων τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς ἐλάττωσις τοῦ πλάτους μέχρι τῶν 9]10 τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεωτικῶς ἐλαχίστου τοιούτου, ἐφ'ὅσον εἰς ἕτερα τμήματα αὐτῆς ἀφίεται πλάτος μεῖζον τοῦ ἐλαχίστου αὐτοῦ ὁρίου καὶ δὴ τόσον ὥστε ἡ συνολικὴ κάτοψις τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ ἔχῃ ἐμβαδὸν οὐχὶ μικρότερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ἐὰν τὸ πλάτος αὐτῆς ἦτο σταθερὸν καὶ ἴσον πρὸς τὸ ἀνωτέρω ὁριζόμενον.

γ) Τὸ ἐλεύθερον ὕψος τῆς ἐσωτερικῆς στοᾶς νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς (5) πέντε μέτρα.

δ) Αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ ἐντὸς τῶν ἄνω στοῶν νὰ περιορίζωνται ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ παρόντος ὁρίων.

Ἄρθρον 3

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀπὸ 9.8.1955 Β.Δ]τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι παράγρ. 5 καὶ 6 :

«5. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐσωτερικῆς στοᾶς ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου εἰς ἑκάστην ἔξοδον τῆς στοᾶς πρὸς κοινόχρηστον χῶρον ἢ πρασιὰν εἶναι μικρότερον τῶν δέκα τεσσάρων (14) μέτρων».

«6 Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐσωτερικῆς στοᾶς ἀδιεξόδου ἢ μὲ πλάτος ἢ ὕψος μικρότερον τῶν ὁριζομέσων ἐν τῇ παρ.1 τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ παρόντος ἔστω καὶ ἂν τὰ ἐπ' αὐτῆς διαμερίσματα οἱασδήποτε χρήσεως δέχονται ἄλλοθεν τὸν κατὰ νόμον ἀναγκαῖον φωτισμὸν ἢ ἀερισμόν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἰσχύει καὶ ἂν ἔτι ἡ ἐσωτερικὴ στοὰ ἐμφανίζεται ὡς μὴ διατιθεμένη εἰς κοινὴν χρῆσιν (κλειομένη π.χ. διὰ θυρῶν κλπ.)».

Ἄρθρον 4

1. Εἰς τὴν παραγρ.1 τοῦ ἄρθρ.31 τοῦ ἀπὸ 9.8.1955 Β.Δ]τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Τὸ ὡς ἄνω ἐλεύθερον ὕψος τῶν 3.00 μ. μειοῦται διὰ τινας τῶν ὀρόφων, τῶν ὑπερκειμένων τοῦ δευτέρου ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον τοιούτου εἰς 2,70 μ., ἐφ'ὅσον εἰς ἕνα ἢ πλείονας τῶν ὑπολοίπων ὀρόφων ἢ εἰς τὸ ἰσόγειον ὑφίσταται ἢ προβλέπεται ἐλεύθερον ὕψος μεῖζον τῶν 3.00 μ. καὶ ἡ ὡς ἄνω μείωσις εἶναι ἀναγκαία ἵνα μὴ προκύψῃ λόγῳ τοῦ μείζονος αὐτοῦ ὕψους ὀρόφων ὑπέρβασις τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους οἰκοδομῆς».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1957

Β.Δ. 5.9.1956 «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου 'Αθηνῶν καὶ κατασκευῆς στοῶν»

(Φ. Ε. Κ. 208]21.9.1956)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ)τος ἀπὸ 17)7)1923 «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων,κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως. τὴν ὑπ' ἀριθ. 123)1953 πρᾶξιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου 'Αθηναίων, τὰς ὑπ' ἀριθ. 374)1955, 282)1956 καὶ 498)1956 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 77)1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ 'Υφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

1. 'Εγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τῆς πόλεως 'Αθηνῶν, διὰ τῆς ἐπιβολῆς στοῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, περὶ ὧν ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 2 καὶ τῆς ἀποτμήσεως γωνιῶν οἰκοδομικῶν τινων τετραγώνων, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ ὑπὸ κλίμακα 1:500 ἐνενήκοντα δύο (92) διαγράμματα, τὰ τεθεωρημένα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε, 10049)1956 πράξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς 'Υπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

2. Αἱ στοαὶ ἐπιβάλλονται εἰς τὰς ἀκολούθους ὁδοὺς καὶ πλατείας τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνων καὶ ὡς ειδικώτερον ἐμφαίνονται εἰς τὰ ὡς ἄνω διαγράμματα. διαμορφοῦνται δὲ ὡς εἰς τὸ ἐν συνεχείᾳ ἄρθρον 2 ὁρίζεται:

Α' ΟΔΟΙ: 'Αγ. Φιλοθέης ἀπὸ πλ. Μητροπόλεως ἕως 'Απόλλωνος, 'Απόλλωνος ἀπὸ 'Αγ. Φιλοθέης ἕως Νίκης, 'Ασκληπιοῦ ἀπὸ 'Ακαδημίας ἕως 'Ερεσσοῦ, 'Αραχώβης ἀπὸ Στουρνάρα ἕως 'Ασκληπιοῦ, Αἰόλου ἀπὸ Πανεπιστημίου ἕως Πλούτωνος κατὰ τὴν Δ. πλευρὰν καὶ ἕως Καλογρίωνος κατὰ τὴν 'Ανατολικήν, 'Αναξαγόρα, 'Ακομινάτου, 'Αγ. Κωνσταντίνου, 'Αγησιλάου, 'Αρμοδίου, 'Αριστογείτονος, 'Απελλοῦ, 'Αγ. Δημητρίου, 'Αριστοφάνους, 'Αγ. Εἰρήνης, 'Αθηναΐδος, 'Αγ. Μάρκου. 'Αρσάκη, 'Αμερικῆς, 'Ακαδημίας, Βουλῆς ἀπὸ Κολοκοτρώνη ἕως Νικοδήμου, Βουκουρεστίου ἀπὸ Πανεπηστημίου ἕως Σκουφᾶ, Βουλιαγμένης ἀπὸ γεφ. 'Ιλισσοῦ ἕως Εὐτέρπης, Βίκτωρος Οὐγκώ, Βηλαρᾶ, Βούλγαρη, Βύσσης, Βορρέου, Βασιλικῆς, Βησσαρίωνος, Βαλαωρίτου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γερανίου, Γαζῆ, Γλάδστωνος, Γαμβέττα, Γραβιᾶς, Δεληγιώργη ἀπὸ Λεωνίδου ἕως Πειραιῶς, Δώρου, Διομείας, 'Ερμοῦ ἀπὸ Πειραιῶς ἕως Βουλῆς, 'Ερεσσοῦ ἀπὸ Το-

σίτσα ἕως 'Ασκληπιοῦ, Εὐπόλιδος, Εὐαγγελιστρίας, 'Ελευσινίων, Ζωοδόχου Πηγῆς ἀπὸ Φειδίου ἕως Καλλιδρομίου, Ζαλοκώστα, Ζαλόγγου, Ζαΐμη, 'Ηρακλειδῶν ἐπὸ Πειραιῶς ἕως Κειριαδῶν κατὰ τὴν Β. πλευράν, Θερμοπυλῶν ἀπὸ 'Αχιλλέως ἕως Κωνσταντινουπόλεως, Θεμιστοκλέους ἀπὸ Πανεπιστημίου ἕως 'Ερεσσοῦ, Θεάτρου, Θησέως. 'Ιερὰ ὁδὸς ἀπὸ Πειραιῶς ἕως Εὐθανασίας, "Ιωνος, 'Ικτίνου, 'Ιπποκράτους, Κυψέλης ἀπὸ Κοδριγκτῶνος ἕως Κασταλίας, Κανάρη κατὰ τὴν Μεσημ. πλευράν, Κάνιγγος ἐκτὸς τῆς ἀνατ. πλευρᾶς μεταξὺ Χαλκοκονδύλη καὶ Στουρνάρα, Κλεισόβης, Καρύτση, Κουμουνδούρου, Καποδιστρίου, Κεραμεικοῦ, Κρατίνου, Κλεισθένους, Καραϊσκάκη, Καραγεώργη τῆς Σερβίας, Κολοκοτρώνη, Κλειτίου, Καλαμιώτου, Κτενᾶ, Κορνάρου, Καπνικαρέας, Κωλλέτη, Λιοσίων ἀπὸ Μάγερ ἕως Παρασίου, Λένορμαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἕως Τριπόλεως, Λῶ 'Εδουάρδου κατὰ τὴν Β.Δ. πλευράν, Λεωνίδου, Λυκούργου, Λέκκα, Λυκαβηττοῦ ἀπὸ 'Ακαδημίας ἕως Σκουφᾶ, Λεωχάρους, Λιμπονᾶ, Λαδᾶ Χρήστου, Μάγερ ἀπὸ Β. Οὐγκὼ ἕως 'Αχαρνῶν, Μπενάκη 'Εμ. ἀπὸ Σταδίου ἕως 'Ερεσσοῦ, Μεσογείων ἀπὸ Β. Σοφίας ἕως Τρικάλων, Μαυρομιχάλη ἀπὸ 'Ακαδημίας ἕως Διδότον, Μενάνδρου, Μυλλέρου, Μισούλη, Μιλτιάδου, Μητροπόλεως, Μασσαλίας, Μαυροκορδάτου, Μεταξᾶ, Μπόταση Μπενάκη Βιργινίας, Μάρνη, Νίκης ἀπὸ Μητροπόλεως ἕως Φιλελλήνων, Νικοδήμου ἀπὸ Βουλῆς ἕως Φιλελλήνων, Νικηφόρου, Νικίου, Ντέκα, Νικηταρᾶ, Ναυαρίνου, Ξενοφῶντος, 'Ομήρου ἀπὸ Σταδίου ἕως Πανεπιστημίου κατὰ τὴν Ν. Α. πλευρὰν καὶ ἀπὸ Πανεπιστημίου ἕως Σκουφᾶ κατὰ ἀμφοτέρας τὰς πλευράς, Πειραιῶς ἀπὸ 'Ιερᾶς ὁδοῦ ἕως Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Πλούτωνος ἀπὸ πλ. Μοναστηρακίου ἕως Αἰόλου κατὰ τὴν Β. πλευράν, καὶ ἀπὸ Αἰόλου ἕως Καπνικαρέας κατὰ τὴν Νοτίαν πλευράν, Πετράκη κατὰ τὴν Β. πλευράν, Πανδρόσου ἀπὸ Αἰόλου ἕως Πλ. Μητροπόλεως, Παπαρρηγοπούλου ἀπὸ Λέκκα ἕως Παρνασσοῦ, Πινδάρου ἀπὸ 'Ακαδημίας ἕως Σκουφᾶ, Παπαδιαμαντοπούλου ἀπὸ Β. Σοφίας ἕως Καισαρείας, Πεντέλης, Παρνασσοῦ, Πατοῦσα, Περικλέους, Πραξιτέλους, Πατρώου, Ρόμβης, Σεπτεμβρίου Γ', ἀπὸ πλατείας 'Ομονοίας μέχρι Μάρνη, Σωκράτους ἀπὸ 'Αγ. Κωνταντίνου μέχρι Εὐριπίδου καὶ ἀπὸ Βεραντζέρου μέχρι Μάρνη, Σίνα ἀπὸ Πανεπιστημίου μέχρι Διδότου, Σανταρόζα. Σολομοῦ, Σατωβριάνδου, Στρέϊτ, Σαρρῆ, Σκουζέ, Σκόπα, Σουρῆ Γ., Σκουλενίου, Σταδίου, Σόλωνος, Σέκερη, Σκουφᾶ, Σουλτάνη, Σπετσῶν, Τζώρτζ, κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευράν, Τρικούπη Χαρ., Τρικούπη Σπυρ', Τζαβέλα, 'Υπατίας, Φαβιέρου, Φιλοποίμενος, Φωκίωνος Φιλελλήνων, Φειδίου, Φρύνης, Χαλκοκονδύλη, ἀπὸ πλατείας Κάνιγγος μέχρις 'Αριστοτέλους, Χριστοπούλου κατὰ τὴν δυτικὴν πλευράν, Χρυσοσπυλαιωτίσσης, Χαβρίου, Ψαρῶν ἀπὸ Θ, Δεληγιάννη μέχρι Φαβιέρου, Ψύλλα.

Β′ ΠΛΑΤΕΙΑΙ : Ἁγ, Εἰρήνης, Ἁγ. Θεοδώρων πλὴν τῆς πλευρᾶς μεταξὺ Δραγατσανίου καὶ Ἀριστείδου, Ἀγ. Κων)νου, Ἁγ. Γεωργίου Καρύτση, Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, Ζωοδόχου Πηγῆς, Δημαρχίας (Κοτζιᾶ), Ἡρώων, Θεάτρου, Καπνικαρέας πλὴν τῆς πλευρᾶς μεταξὺ τῶν ὁδῶν Καπνικαρέας καὶ Χριστοπούλοτ, Κάνιγγος πλὴν τῆς πλευρᾶς μεταξὺ τῶν ὁδῶν Κάνιγγος καὶ Τζώρτζ, Λαυρίου, Μητροπόλεως, Ὁμονοίας, Ρόμβης, Ρωσσικῆς ἐκκλησίας, Συντάγματος κατὰ τὴν Δυτικὴν πλευράν, Φιλικῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῆς πλευρᾶς μεταξὺ τῶν ὁδῶν Κανάρη καὶ Ἀναγνωστοπούλου, Χρυσοσπηλαιωτίσσης.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοῶν, ὡς καὶ τῶν στοῶν τῶν ἐπιβληθεισῶν διὰ τῶν ἀπὸ 29.10.1926 (ΦΕΚ 395), 24.4.1940 (ΦΕΚ 140), 7.5.1947 (ΦΕΚ 94), 1.12.1948 (ΦΕΚ 313), 31.12.1952 (ΦΕΚ 11), 4.2.1953 (ΦΕΚ 26), 20.5.1953 (ΦΕΚ 147), 10.7.1953 (ΦΕΚ 196), 23.12.1953 (ΦΕΚ 5 1954), 17.6.1954 (ΦΕΚ 146), 20.8.1954 (ΦΕΚ 213), 29.8.1955 (ΦΕΚ 244), 20.9.1955 (ΦΕΚ 263), 20.1.1956 (ΦΕΚ 34) Διαταγμάτων καὶ τῶν συναφῶν οὑτοῖς διαγραμμάτων, ὁρίζεται ὅπως αἱ προσόψεις τῶν ἰσογείων τῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τῶν τοίχων τῶν ὑπογείων τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὰς προσόψεις τῶν οἰκοδομῶν, τοποθετοῦνται ἐσώτερον τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς καὶ εἰς βάθος ἀνάλογον πρὸς τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν, ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους μέχρι καὶ 7,30 μ. εἰς βάθος 2,50 μ.

β) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 7,30 μ. μέχρι καὶ 10,30 μ. εἰς βάθος 3 μ.

γ) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 10,30 μ. μέχρι καὶ 14,30 εἰς βάθος 3.50 μ.

δ) Ἐπὶ ὁδῶν πλάτους ἀπὸ 14,30 μ. μέχρι καὶ 19,30 εἰς βάθος 4 μ.

ε) Ἐπὶ τῶν πλάτους ἀπὸ 19.30 καὶ ἄνω εἰς βάθος 4,50 μ.

Εἰδικώτερον εἰς τὰς ὁδοὺς Πατησίων, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Πατησίων [1] μέχρι τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα, Σταδίου ἀπὸ Ὁμονοίας μέχρι πλατείας Συντάγματος καὶ Πειραιῶς ἀπὸ πλατείας Ὁμονοίας μέχρι Ἱερᾶς Ὁδοῦ, τὸ πλάτος καθορίζεται εἰς 5 μ.

2. Εἰς περίπτωσιν ὁδοῦ μεταβλητοῦ πλάτους, ἕκαστον τμῆμα τῆς ὁδοῦ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν παρόδων, ἐξετάζεται ἰδιαιτέρως καὶ λαμβάνεται διὰ τὸτ καθορισμὸν πλάτους τῆς στοᾶς, τὸ μέσον πλάτος αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν πλατειῶν εἰς ἅς ἐπιβάλλεται τυχὸν ἡ κατασκευὴ στοῶν καὶ ἅς συμβάλλουν ὁδοὶ διαφόρου πλάτους τὸ εὖρος τῶν στο-

1) Τὸ ὀρθὸν ἀπὸ Ὁμονοίας.

ῶν ἐμφαίνεται εἰς τὰ ὡς ἄνω (ἄρθρ. 1 παρ. 1 καὶ ἄρθρ. 2 παρ. 1) διαγράμματα.

3. Ὁ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παρ. 2 περιορισμὸς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόγειον ἐκτείνεται εἰς βάθος μόνον τριῶν (3) μέτρων, ὑπὸ τὴν στάθμην τοῦ πεζοδρομίου.

4. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῆς θέσεως τῶν προσόψεων τῶν ἰσογείων καὶ ὑπογείων τῶν οἰκοδομῶν περὶ ὧν ἡ ὡς ἄνω παρ 1 καὶ τῶν ἐγκεκριμένων οἰκοδομικῶν γραμμῶν χώρου, ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ οἱουδήποτε κτίσματος ἢ περιφράγματος εἴτε μονίμου εἴτε προσωρινοῦ, πλὴν τῶν ὑποστυλωμάτων τῶν στοῶν. Εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κατασκευὴ προεξοχῶν τῆς ὄψεως τοῦ ἰσογείου ἢ ὑπογείου πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους (Δ]γμα 9.8.1955 ΦΕΚ 266), προβλεπομένων διαστάσεων διὰ προεξοχὰς πρὸς κοινοχρήστους χώρους. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον ἐναπόθεσις κινητῶν πραγμάτων.

Εἰς τὸ ὑπόγειον τμῆμα τοῦ ὡς ἄνω χώρου ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάτάστασις σωληνώσεων, ἀγωγῶν ἐν γένει καὶ φρεατίων διὰ ὕδρευσιν, φωτισμόν, ἀποχέτευσιν, τηλεγραφικὴν σύνδεσιν καὶ παροχὰς ἐν γένει κοινῆς ἐξυπηρετήσεως, ὡς καὶ ἐξόδων καταφυγίων παθητικῆς ἀεραμύνης.

5. Ὁ ὡς ἄνω χῶρος διαμορφοῦται εἰς στοὰν κατὰ τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

α) Αἱ πρὸς τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείας ὄψεις τῶν ὑποστυλωμάτων τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοῶν τοποθετοῦνται ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰς ἐγκεκριμένας οἰκοδομικὰς γραμμάς.

β) Ἡ κάτω ἐπιφάνεια τῶν ἀνωφλίων τῶν ἀνοιγμάτων τῶν στοῶν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς προσόψεως ἑκάστης ἰδιοκτησίας θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν στάθμην.

γ) Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου μέχρι τῶν ἀνωφλίων τῶν ἀνοιγμάτων τῶν στοῶν ὁρίζεται κατ' ἐλάχιστον διὰ μὲν τὰς στοὰς πλάτους 4, 4, 45 μ. καὶ 5 μ. εἰς 4 μ. διὰ δὲ τὰς στοὰς πλάτους 2,5 μ., 3 μ. καὶ 3.5 μ. εἰς 3,5 μ.

δ) Ἡ διάστασις τῆς διατομῆς οἱουδήποτε ὑποστυλώματος τῶν στοῶν κατὰ διεύθυνσιν κάθετον πρὸς τὴν οἰκοδομικὴν γραμμήν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)5 τοῦ πλάτους τῆς στοᾶς.

ε) Ἀποκλείεται ἡ κατασκευὴ προστεγασμάτων, πέραν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα κατασκευαζομένων στοῶν.

Ἄρθρον 3

1. Εἰς περιπτώσεις εἰδικῶν κτιρίων ἢ χώρων συναθροίσεως τοῦ κοινοῦ ὡς ταῦτα ὁρίζονται ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ ὡς ἄνω Γενικοῦ Οἰκοδομι-

κοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴδους τοῦ κτιρίου, εἰς περιπτώσεις κλίσεως τῶν ὁδῶν τόσον ἐντόνου ὥστε πρὸ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀπαιτήσεων τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 νὰ κύπτῃ ἐλαττωματικὴ ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως, πρόσοψις τῆς οἰκοδομῆς, ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐδαφίων β καὶ γ τῆς ἐν λόγῳ παραγρ. 3, κρινομένη καὶ ἐγκρινομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 27.8.1948 Β. Δ)τος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 29.4.1947 Β. Δ)τος κλπ.» (ΦΕΚ 229).

Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ διὰ λόγους ἀρτιωτέρας αἰσθητικῆς ἐμφανίσεως, ἐπιτρέπεται παρέκκλισις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν 0,25 μ. ἐσώτερον ἢ ἐξώτερον τῆς ἐγκεκριμένης οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

Ἄρθρον 4 (1)

1. Τὸ ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κατασκευὴ στοῶν, αὐξάνεται κατὰ 5ο)ο τοῦ ὅλου ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

2. Εἰς τὰ γωνιαῖα οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἡ κατασκευὴ στοῶν, ὁ πρῶτος ἐν ἐσοχῇ ὄροφος προωθεῖται μέχρι τῆς προσόψεως, προωθουμένων ἀντιστοίχως καὶ τῶν τυχὸν ὑπερκειμένων τούτου ἐν ἐσοχῇ ὀρόφων.

Ἄρθρον 5

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἀπὸ 24.4.1953 (ΦΕΚ 113) Β. Διάταγμα «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου κατασκευῆς στοῶν ἐν Ἀθήναις» καὶ τὸ ἀπὸ 18.5 1955 Β. Διάταγμα (ΦΕΚ 131) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1953 Δ)τος «περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου κατασκευῆς στοῶν ἐν Ἀθήναις».

---

1) Τὸ ἄρθρον 4 συνεπληρώθη διὰ τοῦ κατωτέρω ἀπὸ 27.2.1957 Δ]ματος (Φ. Ε. Κ. 36).

Ἄρθρον μόνον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθου 4 τοῦ ἀπὸ 5.9.1596 Β.Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν καὶ κατασκευῆς στοῶν» (Φ.Ε.Κ. 208), ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ οἰκόπεδα τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐφ' ὧν ἡ κατασκευὴ στοῶν ἔχει ἐπιβληθῆ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος.

2. Διὰ οἰκόπεδα κείμενα ἐπὶ τῶν λεωφόρων Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ Βασιλίσσης Σοφίας, ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 5.9.1956 Β. Διατάγματος δὲν ἰσχύει.

Ἄρθρον 6

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσίν του.

Μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται ὅπως αἱ οἰκοδομαὶ αἱ ἐνεγειρόμεναι ἐπὶ οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν κατὰ τὸ παρὸν διάταγμα προβλέπεται ἡ κατασκευὴ στοῶν, ἔχωσι διάταξιν τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ διάταξιν τῶν κατόψεων αὐτῶν τοιαύτην, ὥστε νὰ εἶναι τεχνικῶς ἐφικτὴ ἡ μελλοντικὴ κατασκευὴ τῆς στοᾶς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1956

Β. Δ. 18.2.1958 «Περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1967 (Φ.Ε.Κ. 213) «περὶ ὕψους οἰκοδομῶν Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ».

(Φ.Ε.Κ. 33]3.3.1958)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ]τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π. ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τοῦ ἄρθρου 9 αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283]15.12.54 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 668[1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29]1958 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων—Μέγιστα ὕψη οἰκοδομῶν.

1. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὀρόφων καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτρεπόμενα ὕψη οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ, ὁρίζονται ὡς εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα Ι κατὰ τομεῖς ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 4954]1958 πράξεως αὐτοῦ

σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 10.000 καὶ τὸ ταὐτάριθμον ὑπὸ κλίμακα 1 : 2.000 διάγραμμα.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω ὑπὸ κλίμακα 1 : 10.000 διάγραμμα ὁρίζονται ὡς ὅρια ἑκάστου τομέως αἱ ἐντὸς ἑκάστου τούτων, παρὰ τὰ σημειούμενα ὅρια αὐτῶν, τελευταῖαι ὁδοὶ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας.

ΠΙΝΑΞ

Τομεὺς	Μέγιστος ἀριθ. ὀρόφων	Μεγιστον ὕψος οἰκοδ. εἰς μέτρα.	
Δ	9 (ἐννέα)	Τριάκοντα ἕν	(11)
Κ	8 (ὀκτὼ)	Εἴκοσι ἑπτὰ καὶ ἥμισυ	(27.50)
Ε	7 (ἑπτὰ)	Εἴκοσι τέσσαρα	(24.00)
Ζ	6 (ἕξ)	Εἴκοσι ἕν	(21.00)
Ι	5 (πέντε)	Δέκα ἑπτὰ καὶ ἥμισυ	(17.50)
Λ	4 (τέσσαρες)	Δέκα τέσσαρα καὶ ἥμισυ	(14.50)
Η	3 (Τρεῖς)	Ἕνδεκα	(11.00)
Θ	2 (Δύο)	Ὀκτὼ καὶ ἥμισυ	(8.50)

2. Τὰ κατὰ τὸν ὡς ἄνω πίνακα ὕψη, αὐξάνονται κατὰ ἕν (1) μέτρον, εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις.

α) Εἰς ἀκίνητα τῶν τομέων Δ καὶ Κ ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος τῆς ἐφ' ἧς ταῦτα ὁδοῦ, εἶναι ἴσον ἢ μεῖζον τῶν δέκα τεσσάρων (14) μέτρων.

β) Εἰς ἀκίνητα τῶν λοιπῶν τομέων, πλὴν τοῦ Θ, ἐφ' ὅσον λειτουργικαὶ ἀνάγκαι τοῦ κτιρίου ἀπαιτοῦν ὅπως εἷς (1) τοὐλάχιστον ὄροφος κατασκευασθῇ μὲ ἐλεύθερον ὕψος, μεῖζον τῶν τεσσάρων (4) μέτρων.

Εἰς περίπτωσιν τυχὸν συνδρομῆς ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων α καὶ β, ἡ ἐπιτρεπομένη αὔξησις, εἶναι μόνον ἓν (1) μέτρον.

3. Ὁ ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἀναλόγως τὸ ὕψος αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Η τομέα, ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν ἀνωτέρω (παραγρ. 1) ὁριζομένων, κατὰ τὰς θέσεις τοῦ τομέως Η, τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὸν συνορεύοντα τομέα μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων Ζ καὶ δὴ ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Η, τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ἀκραῖα ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ (ἑξαωρόφων) καὶ γενικῶς ἐπὶ τῶν ἰδίων μὲ αὐτὰ οἰκοδομικῶν τετραγώνων κείμενα, ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων, ὁρίζεται εἰς πέντε (5) ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἔναντι τῶν ὡς ἄνω πενταωρόφων, κείμενα ἀκίνητα.

Διὰ τὰ περαιτέρω ἀκίνητα τοῦ τομέως Η, τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα ὡς πανταώροφα καὶ γενικῶς ἐπὶ τῶν ἰδίων μὲ αὐτὰ οἰκοδομικῶν τετραγώνων κείμενα, ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς τέσσαρας (4). ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτός, ἰσχύει καὶ διὰ τὰ πρὸς τὴν

ἑτέραν πλευρὰν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔναντι τῶν ὡς ἄνω τετραωρόφων κείμενα ἀκίνητα. Διὰ τὰ λοιπὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Η, ἰσχύει ὁ ἐν τῇ παρ. 1 ὁριζόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν ὡς ἄνω οἰκοδομῶν ὁρίζεται κατὰ τὸν πίνακα Ι τῆς παρ. Ι, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων.

4. Ὁ ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἀλαλόγως τὸ ὕψος αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Η τομέα, ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῶν ἀνωτέρω (παρ. 1) ὁριζομένων, κατὰ τὰς θέσεις τοῦ τομέως Η, τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὸν συνορεύοντα τομέα μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων Ι καὶ δὴ ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Η τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ἀκραῖα ἀκίνητα τοῦ τομέως Ι (πενταωρόφων) ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων, ὁρίζεται εἰς τέσσαρας (4). Διὰ τὰ λοιπὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Η, ἰσχύει ὁ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὁριζόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν ὡς ἄνω τετραωρόφων οἰκοδομῶν, ὁρίζεται ὡς ἐν τῷ πίνακι Ι.

5. Ἐπὶ οἰκοπέδων περιλαμβανομένων εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω τομέων, ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸν τομέα τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων.

Ἄρθρον 2

Ὄροφοι κατὰ τὴν πρόσοψιν—Ὄροφοι ἐν ἐσοχῇ.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἀριθμοῦ ὀρόφων, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξικνῆται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ τομέως, μόνον ὁ κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα 2 ἀριθμὸς ὀρόφων.

Οἱ ὑπόλοιποι ὄροφοι, μέχρι τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου δι᾽ ἕκαστον τομέα ἀριθμοῦ ὀρόφων, κατασκευάζονται ἐν ἐσοχῇ ἀπὸ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν ἀκόλουθον παράγραφον 2.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται, ἀσχέτως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, νὰ ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.

Εἰς τὸν τομέα Δ τέσσαρες (4).
Εἰς τὸν τομέα Κ τέσσαρες (4).
Εἰς τὸν τομέα Ε τρεῖς (3).
Εἰς τὸν τομέα Ζ δύο (2).
Εἰς τὸν τομέα Ι δύο (2).
Εἰς τὸν τομέα Λ δύο (2).
Εἰς τὸν τομέα Η δύο (2).
Εἰς τὸν τομέα Θ δύο (2).

Εἰς τοὺς τομεῖς Δ,Κ,Ε καὶ Ζ ὁ ἀνώτατος ἐπιτρεπόμενος ὄροφος κατασκευάζεται πάντοτε ἐν ἐσοχῇ κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν ἀκόλουθον παρ. 2, ἀσχέτως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ.

ΠΙΝΑΞ

Ἀρ. ὀρόφων	μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἀναλόγως πλάτους ὁδοῦ				Ἐλάχιστα πλάτη ὁδῶν εἰς μέτρα κατὰ τομέα ἐπιτρέποντα τὴν κατασκευὴν τοῦ κατὰ τὴν πρώτην στήλην ἀριθμοῦ ὀρόφων μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.			
	ΤΟΜ. Δ	ΤΟΜ. Κ	ΤΟΜ. Ε	ΤΟΜ. Ζ	ΤΟΜ. Ι	ΤΟΜ. Λ	ΤΟΜ. Η	ΤΟΜ. Θ
2	»	»	»	»	»	»	»	»
3	»	»	»	7,90	7,90	7,90	7,90	
4	»	»	10,60	10,60	10,60	10,60	10,60	
5	9,70	9,70	13,30	13,30	13,30	—	—	
6	11,70	11,70	16,00	—	—	—	—	
7	13,70	13,70	—	—	—	—	—	
8	15,70	—	—	—	—	—	—	

2. Ὅταν προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ὀρόφων ἐν ἐσοχῇ οὗτοι κατασκευάζονται πάντοτε ὁ μὲν πρῶτος, εἰς βάθος δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρων ἀπὸ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, οἱ δὲ ὑπόλοιποι εἰς βάθος δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρων ἕκαστος ἀπὸ τῆς προσόψεως τοῦ ἀμέσως ὑπ' αὐτὸν κειμένου ἐν ἐσοχῇ ὀρόφου. Ἐπὶ οἰκοπέδων ἐχόντων πλείονας τῆς μιᾶς προσόψεως, ταῦτα ἰσχύουν ὡς πρὸς ἑκάστην πρόσοψιν.

3. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος τομεῖς, τὸ κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν ὕψος, ἀναλόγως τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ ὀρόφων, τοῦ ἐπιτρεπομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὅπως ἐξικνῆται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἀκόλουθα ὅρια:

Διὰ 2 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως ὀκτὼ (8) μέτρα.

Διὰ 3 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως ἕνδεκα (11) μέτρα.

Διὰ 4 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως δέκα τέσσαρα καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (14,50) μέτρα.

Διὰ 5 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως δέκα ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα (17,50) μέτρα.

Διὰ 6 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως εἴκοσι ἓν (21) μέτρα.

Διὰ 7 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως μέγιστον ὕψος προσόψεως εἴκοσι τέσσαρα (24) μέτρα.

Διὰ 8 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως μέγιστον ὕψος προσόψεως εἴκοσι ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα (27,50) μέτρα.

Εἰς περιπτώσεις περὶ ὧν ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τὰ ὡς ἄνω ὕψη αὐξάνονται κατὰ ἓν (1) μέτρον.

4. Ὅπου λόγῳ ὑψομετρικῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους, ἐμφανίζεται τυχὸν κατὰ τὰς χαμηλοτέρας θέσεις τοῦ οἰκοπέδου εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς οἰκοδομῆς ἢ εἰς τὸ σύνολον αὐτῆς ἀριθμὸς ὀρόφων, μείζων τῶν κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα ὁριζομένων, ἡ ὑπέρβασις αὕτη δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3

Ὕψη οἰκοδομῶν μὲ πλείονας τῆς μιᾶς προσόψεις.

1. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου, διήκοντος καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου καὶ ἔχοντος ὄψεις ἐπὶ ὁδῶν κειμένων εἰς διάφορον μεταξύ των στάθμην ἢ καὶ ἐχουσῶν πλάτη ἐπιτρέποντα διάφορον ἐφ' ἑκάστης τούτων ἀριθμὸν ὀρόφων κατὰ τὴν πρόσοψιν, ἐπιτρέπεται ὅπως, ἐφ' ἑκάστης προσόψεως κατασκευάζηται ὁ εἰς τὴν ἀντίστοιχον ὁδὸν ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων, περαιτέρω δὲ ἡ οἰκοδομὴ ὑψοῦται διὰ ὀρόφων κατασκευαζομένων ἐν ἐσοχῇ, ὡς ἐν ἄρθρῳ 2 ὁρίζεται, μέχρι τῆς στάθμης τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους, τὸ ὁποῖον μετρᾶται ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας ὁδοῦ. Ἐπιτρέπεται ὅμως πάντοτε, ὅπως ὁ ἀνώτατος ὄροφος ἐξικνῆται μέχρι βάθους δέκα (10) μέτρων ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 2 θέσεως τῆς προσόψεως αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἂν ἐκ τούτου αὐξάνεται τὸ ὕψος τῆς προσόψεως ἢ ἐλαττοῦται, τὸ βάθος τοῦ ἢ τῶν ἐν ἐσοχῇ ὀρόφων ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τῆς χαμηλοτέρας ἢ στενωτέρας ὁδοῦ, μέχρι δὲ τοῦ βάθους αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξικνῶνται καὶ ὑποκείμενοι ὄροφοι.

2. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου ἐπὶ διασταυρώσεως ὁδῶν, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται διάφορος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ ὕψος κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν, ὁ μείζων ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μεῖζον ὕψος προσόψεως, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὁδοῦ, ἐπὶ μήκους δέκα πέντε (15) μέτρων.

Ἐὰν ἡ πρόσοψις, ἐφ' ἧς ὁ μικρότερος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μικρότερον ὕψος προσόψεως ἔχει μῆκος μεῖζον τῶν δέκα πέντε (15) μέτρων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων καὶ τοῦ μείζονος ὕψους κατὰ τὴν πρόσοψιν καὶ ἐπὶ τοῦ πέραν τῶν δέκα πέντε (15) μέτρων τμήματος τῆς θεωρουμένης προσόψεως, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μειώσεως τῆς συνολικῆς καλυπτομένης ἐπιφα-

νείας ὀρόφων τῆς οἰκοδομῆς, εἰς οἱανδήποτε ἄλλην θέσιν αὐτῆς, κατὰ ἐμβαδόν, ἴσον πρὸς τὴν γιγνομένην διὰ τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως αὔξησιν τῆς καλυπτομένης ἐπιφανείας ὀρόφων.

3. Οἰκοδομὴ ἐκτεινομένη ἐπὶ ὁλοκλήρου οἰκοδομικοῦ τετραγώνου, ἐπιτρέπεται διὰ λόγους ἀρχιτεκτονικῆς ἐμφανίσεως, νὰ ἔχῃ κατά τινας τῶν προσόψεων αὐτῆς ἀριθμὸν ὀρόφων, ἢ καὶ ὕψος, μείζονα τῶν ἀντιστοιχούντων πρὸς τὰς ὁδούς, ἐφ' ὧν αἱ προσόψεις αὗται, ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον πάντοτε ὅρον ὅπως μὴ γίγνηται ὑπέρβασις τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας ὀρόφων τῆς οἰκοδομῆς τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν μεγίστην ἐπιτρεπομένην κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρον 4

Ὕψη εἰς ὁδοὺς μὲ ὑψηλοτέρας παλαιὰς οἰκοδομάς.

1. Ἐφ' ὅσον εἰς τμῆμα ὁδοῦ ὑφίστανται, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, κτίρια, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόρων (ἐν τῇ προσόψει ἢ ἐν ἐσοχῇ) ὑπερβαίνει τὸν διὰ τοῦ παρόντος Δ]τος ὁριζόμενον τοιοῦτον, ἐπιτρέπεται αὔξησις τοῦ τελευταίου τούτου, ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

α) Ὑπολογίζονται τὰ γινόμενα τῶν μηκῶν τῶν προσώπων τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν οἰκοδομικῶν γραμμῶν, ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων οἰκοδομῆς τινός, εἶναι μικρότερος τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ἢ τὸ οἰκόπεδον δὲ εἶναι οἰκοδομημένον, ὡς ἀριθμὸς ὀρόφων ἐπ' αὐτοῦ λαμβάνεται ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος.

Πάντως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν αἱ γωνιακαὶ οἰκοδομαὶ ἢ οἰκόπεδα ἐφ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν ἐπιτρέπεται μείζων ἀριθμὸς ὀρόφων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

β) Ἀθροίζονται τὰ ὡς ἄνω γινόμενα καὶ τὸ ἄθροισμα διαιρεῖται διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὡς ἄλω ληφθέντων μηκῶν προσώπων οἰκοπέδων. Ἐὰν τὸ πηλῖκον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἔχει κλασματικὸν μέρος μικρότερον τοῦ 0,4 τοῦτο παραλείπεται, ἐὰν δὲ εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον τοῦ 0,4 τοῦτο λαμβάνεται ὡς ἀκεραία ἐπὶ πλέον μονάς.

Ὁ οὕτως προκύπτων ἀριθμὸς εἶναι ὁ ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων εἰς τὸ θεωρούμενον τμῆμα ὁδοῦ.

Ἡ αὔξησις αὕτη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν, καθ' ὃ μέτρον ὡς ἀνωτέρω ὑφίσταται ἐν τοῖς πράγμασι καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μείζων ἀριθμὸς ὀρόφων εἰς τὴν πρόσοψιν. Ὡς τμῆμα ὁδοῦ διαλαμβάνεται ἑκάστοτε τὸ μεταξὺ τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ θεωρουμένου οἰκοπέδου, ἐγκαρσίων ὁδῶν, τῶν διασταυρουσῶν ἢ συναντουσῶν τὴν θεωρουμένην ὁδόν.

Ἡ παροῦσα παράγραφος ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ὅταν τυχὸν πρόκειται οὐχὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ ὀρόφων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ὕψους κατὰ τὴν πρόσοψιν ἢ καὶ τοῦ ἀνωτάτου ὕψους τῆς οἰκοδομῆς τῶν ἐκ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκυπτόντων.

Τὸ ἀπὸ 25.9.1957 Β, Δ]μα «περὶ ὕψους οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ» (Φ.Ε.Κ. 213 Α'.) καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1958.

Β.Δ. 15.4.1958 «Περὶ ποσοστοῦ καλύψεως οἰκοπέδων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ».

(Φ.Ε.Κ. 56]21.4.1958)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ)τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ δὴ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 85 Α αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 25]1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον

1. Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ, τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν τομέων, τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ ἀπὸ 18.2.1958 Δ)τος «περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 25.9.57 «περὶ ὕψους οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ» (Φ.Ε.Κ. 33]58), ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τοὺς τομεῖς Δ, Κ καὶ Ε τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80) τοῦ ὅλου ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

Διὰ τοὺς τομεῖς Ζ, Η, Θ, Ι καὶ Λ τὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ (0,75) τοῦ ὅλου ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

Εἰς τοὺς τομεῖς Δ, Κ καὶ Ε ἐπιτρέπεται ἡ κάλυψις τοῦ οἰκοπέδου διὰ τοῦ ἰσογείου ἢ τοῦ τυχὸν ἀντ' αὐτοῦ κατασκευαζομένου Α' ὀρόφου ἄνευ περιορισμοῦ ἐκ ποσοστοῦ καλύψεως.

2. Διὰ οἰκόπεδα τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω τομέων κείμενα ἐπὶ τῆς συναντήσεως δύο ἢ περισσοτέρων ὁδῶν (γωνιακὰ) τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως ὁρίζεται:

Διὰ τοὺς τομεῖς Δ, Κ καὶ Ε εἰς ἐνενήκοντα ἑκατοστὰ (0,90) τοῦ ὅλου ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

Διὰ τοὺς τομεῖς Ζ, Η, Θ, Ι καὶ Λ εἰς ὀγδοήκοντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ (0,87) τοῦ ὅλου ἐμβαδοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

Τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ποσοστὸν ἰσχύει διὰ ἔκτασιν γωνιακοῦ οἰκοπέδου τὸ πολὺ ἴσην πρὸς μίαν καὶ ἡμίσειαν (1 1]2) φορὰν τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐμβαδοῦ οἰκοπέδου ἐν τῇ θεωρουμένῃ θέσει, πάντως δὲ διὰ ἔκτασιν τετρακοσίων (400) τετραγ. μέτρων διὰ περίπτωσιν ἐλαχίστου ὁρίου ἀντιστοίχως μικροτέρου. Ἐὰν τὸ οἰκόπεδον ἔχει ἔκτασιν μεγαλυτέραν, τότε ἐπὶ τῆς πλέον ἐκτάσεως λογίζεται ποσοστὸν καλύψεως ἴσον πρὸς τὸ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζόμενον.

3. Τὰ ἀνωτέρω διὰ τὸν τομέα Η ὁριζόμενα δὲν ἰσχύουν διὰ περιοχὰς τοῦ τομέως αὐτοῦ κειμένας τυχὸν ἐκτὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου ρυμοτομίας.

4. Ἐπιτρέπεται καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἀνωτέρω κάλυψις μέχρις ἑκατὸν τριάκοντα (130) τετραγ. μέτρα ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑπερβαίνε τὰ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80) τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου καὶ μέχρις ἐνενήκοντπ (90) μέτρα τετραγ. ἄνευ περιορισμοῦ ἐκ ποσοστοῦ καλύψεως.

5. Ἐπιτρέπεται κάλυψις μέχρι βάθους (10) μέτρων ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἔστω καὶ ἂν δι' αὐτῆς προκύπτει ὑπέρβασις τοῦ ποσοστοῦ καλύψεως.

Ἐφ' ὅσον τυχὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ὁ ἀκάλυπτος χῶρος τοῦ οἰκοπέδου προκύπτει μικρότερος τῶν πέντε (5) τετραγ. μέτρων ἐπιτρέπεται ὅπως μὴ ἀφίεται οὗτος ἀκάλυπτος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1958.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΡΙΘ. 10797

Β.Δ. 3.9.1956 «Περὶ ὕψους οἰκοδομῶν καὶ μεγίστου ἀριθμοῦ ὀρόφων ἐν Θεσσαλονίκῃ» (Φ.Ε.Κ. 206) 18.9.1958)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ ἀριθ. 77)1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 422)56 πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεθασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων — Μέγιστα ὕψη οἰκοδομῶν

1. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὀρόφων καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτρεπόμενα ὕψη οἰκοδομῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁρίζονται ὡς εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα Ι', κατὰ τομεῖς τῆς πόλεως ἐμφαινομένους εἰς τὸ διάγραμμα, τὸ τεθεωρημένον ὡς ἀπόσπασμα τοῦ παρόντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 34704)1956 πράξεως τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω διάγραμμα ὁρίζονται ὡς ὅρια ἑκάστου Τομέως αἱ ἐντὸς ἑκάστου τούτων, παρὰ τὰ σημειούμενα ὅρια αὐτῶν, τελευταῖαι ὁδοὶ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας.

ΠΙΝΑΞ Ι'.

Τομεύς	Μέγιστος ἀριθ. ὀρόφων	Μέγ. ὕψος οἰκοδ. εἰς μέτρα
Α	Ὀκτὼ (8)	Εἴκοσι ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (27,5)
Β	Ἑπτὰ (7)	Εἴκοσι τέσσαρα (24)
Γ	Ἕξ (6)	Εἴκοσι ἓν (21)
Δ	Πέντε (5)	Δέκα ἑπτὰ καὶ ἥμιση (17,5)
Ε	Τέσσερες (4)	Δέκα τέσσαρα καὶ ἥμισ. (14,5)
Ζ	Τρεῖς (3)	Ἕντεκα (11)
Η	Δύο (2)	Ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8,5)

2. Τὰ κατὰ τὸν ὡς ἄνω πίνακα ὕψη αὐξάνονται κατὰ ἓν (1) μέτρον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις.

α) Εἰς ἀκίνητα τῶν τομέων Α καὶ Β, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος τῆς ἐφ' ἧς ταῦτα ὁδοῦ εἶναι ἴσον ἢ μεγαλύτερον τῶν δέκα ἓξ (16) μέτρων προκειμένου τοῦ τομέως Α ἢ τῶν δέκα τεσσάρων (14) μέτρων προκειμένου τοῦ τομέως Β.

β) Εἰς ἀκίνητα παντὸς ἑτέρου τομέως, πλὴν τοῦ Η, ἐφ' ὅσον λειτουργικαὶ ἀνάγκαι τοῦ κτιρίου ἀπαιτοῦν ὅπως εἷς τοὐλάχιστον ὄροφος κατασκευασθῇ μὲ ἐλεύθερον ὕψος μεῖζον τῶν τεσσάρων (4) μέτρων.

Εἰς περίπτωσιν τυχὸν συνδρομῆς ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων α' καὶ β' ἡ ἐπιτρεπομένη αὔξησις εἶναι μόνον ἓν (1) μέτρον.

3. Ὁ ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἀναλόγως τὸ ὕψος αὐτῶν, εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Ζ τομέα ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι καὶ μεγαλυτέρα τῶν ἀνωτέρω (παρ. 1) ὁριζομένων, κατὰ τὰς θέσεις τοῦ τομέως Ζ τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τοὺς συνορεύοντας πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν τομεῖς μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων Γ ἢ Δ καὶ δὴ ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ἀκραῖα ἀκίνητα τοῦ τομέως Ι (ἑξαορόφων) καὶ γενικῶς διὰ τὰἐπὶ τῶν

ἰδίων μὲ αὐτὰ οἰκοδομικῶν τετραγώνων κείμενα, ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς πέντε (5), ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔναντι τῶν ὡς ἄνω πενταορόφων, κείμενα ἀκίνητα.

Διὰ τὰ περαιτέρω ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ, τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα ὡς πενταόροφα καὶ γενικῶς διὰ τὰ ἐπὶ τῶν ἰδιων μὲ αὐτὰ οἰκοδομικῶν τετραγώνων κείμενα, ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς τέσσαρας (4), ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔναντι τῶν ὡς ἄνω τετραορόφων, κειμενα ἀκίνητα. Διὰ τὰ περαιτέρω ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ ἰσχύει ὁ ἐν τῇ παρ. 1 ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν τριῶν (3) ὀρόφων.

Διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ, τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ἀκραῖα ἀκίνητα τοῦ τομέως Δ (πενταορόφων) καὶ γενικῶς διὰ τὰ ἐπὶ τῶν ἰδίων μὲ αὐτὰ οἰκοδομικῶν τετραγώνων κείμενα; ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς τέσσαρας (4) ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτὸς ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἔναντι τῶν ὡς ἄνω τετραορόφων κείμενα ἀκίνητα. Διὰ τὰ περαιτέρω ἀκίνητα τοῦ τομέως Ζ ἰσχύει ὁ ἐν τῇ παρ. 1 ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν τριῶν (3) ὀρόφων.

4. Ὁ ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἀναλόγως τὸ ὕψος αὐτῶν, εἰς τὸν ὑπὸ στοιχεῖον Δ τομέα ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι καὶ μεγαλύτερα τῶν ἀνωτέρω (παρ. 1) ὁριζομένων, κατὰ τὰς θέσεις τοῦ τομέως Δ τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὸν συνορεύοντα πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν Τομέα Β μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων καὶ δὴ ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ τομέως Δ τὰ ὅμορα πρὸς τὰ ἀκραῖα ἀκίνητα τοῦ τομέως Β (ἑπταορόφων), ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ὁρίζεται εἰς ἓξ (6). Διὰ τὰ περαιτέρω ἀκίνητα τοῦ τομέως Δ, ἰσχύει ὁ ἐν τῇ παρ. 1 ὁριζόμενος ἀριθμὸς τῶν πέντε (5) ὀρόφων.

5 Ἐπὶ οἰκοπέδων περιλαμβανομένων εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω τομέων, ἐφαρμόζονται τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸν τομέα τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ὁπότε ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ταύτας ἰσχύοντα ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων καὶ τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν καὶ μέχρι βάθους 15 τουλάχιστον μέτρων.

Ἄρθρον 2.

Μέγιστα ὕψη καὶ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων εἰς εἰδικὰς θέσεις

1. Εἰδικῶς ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὰ ὕψη τῶν οἰκοδομῶν ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως μὴ ἰσχυόντων ὡς πρὸς αὐτὰς τῶν περὶ μεγίστου ὕψους καὶ ἀριθμοῦ ὀρόφων διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

α) Τὸ μέγιστον ὕψος καὶ ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους καὶ πλατείας Ἀριστοτέλους οἰκοδομῶν ἀπὸ Ἐγνατίας ὁδοῦ μέχρι τῆς λεωφόρου Βασ. Κωνσταντίνου. καθορίζονται διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1923 Διατάγματος «περὶ τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ» (Φ.Ε.Κ. 337 Α'), ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1954 σχετικοῦ διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 128 Α').

β) Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν τῆς περὶ τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων περιοχῆς, ὡς αὕτη ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω (ἄρθρ. 1 παρ. 1) διάγραμμα ὑπὸ στοιχεῖα α, β, δ, γ, ὁρίζεται εἰς τρεῖς (3) καὶ τὸ μέγιστον ὕψος τῶν αὐτῶν οἰκοδομῶν εἰς ἕνδεκα (11) μέτρων.

Ἄρθρον 3

Ὄροφοι κατὰ τὴν πρόσοψιν. — Ὄροφοι ἐν ἐσοχῇ.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 μεγίστου ἐπιστρεπομένου ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἀριθμοῦ ὀρόφων, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομιμικῆς γραμμῆς, ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ καὶ ἀναλόγως τοῦ τομέως, μόνον ὁ κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα ΙΙ ἀριθμὸς ὀρόφων. Οἱ ὑπόλοιποι ὄροφοι, μέχρι τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου, δι' ἕκαστον τομέα, ἀριθμοῦ ὀρόφων, κατασκευάζονται ἐν ἐσοχῇ ἀπὸ τοῦ κατακορύφοου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν ἀκόλουθον παράγραφον 2.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται, ἀσχέτως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ νὰ ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς :

Εἰς τὸν	τομέα	Α	τέσσαρες	(4)	ὄροφοι
»	»	» Β	»	(4)	»
»	»	» Γ	τρεῖς	(3)	»
»	»	» Δ	»	(3)	»
»	»	» Ε	»	(3)	»
»	»	» Ζ	δύο	(2)	»
»	»	» Η	»	(2)	»

Εἰς τοὺς τομεῖς Α, Β, Γ καὶ Δ ὁ ἀνώτατος ἐπιτρεπόμενος ὄροφος κατασκευάζεται πάντοτε ἐν ἐσοχῇ κατὰ τὰ ὁριζόμεν εἰς τὴν ἀκόλουθον παρ. 2, ἄσχετως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ.

ΠΙΝΑΞ II

Ἀριθμὸς ὀρόφων μέχρι τῆς οἰκοδ. γραμμῆς ἀναλόγως πλάτους ὁδοῦ	Ἐλάχιστα πλάτη ὁδῶν, κατὰ τομέα ἐπιτρέποντα τὴν κατασκευὴν τοῦ κατὰ τὴν πρώτην στήλην ἀριθμοῦ ὀρόφων μέχρι τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς.						
	Τομ. Α	Τομ. Β	Τομ. Γ	Τομ. Δ	Τομ. Ε	Τομ. Ζ	Τομ. Η
2	—	—	—	—	—	—	—
3	—	—	—	—	7,90 μ.	7,90 μ.	—
4	—	—	10,00 μ.	10,60 μ.	10,60 μ.	—	—
5	9,20 μ.	12,70 μ.	12,70 μ.	—	—	—	—
6	11,10 μ.	15,30 μ.	—	—	—	—	—
7	13,00 μ.	—	—	—	—	—	—
8	—	—	—	—	—	—	—

2. Ὅταν προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ὀρόφων εν ἐσοχῇ, οὗτοι κατασκευάζονται πάντοτε ὁ μὲν πρῶτος εἰς βάθος δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρων ἀπὸ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, οἱ δὲ τυχὸν ὑπόλοιποι εἰς βάθος δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρων ἕκαστος ἀπὸ τῆς προσόψεως τοῦ ἀμέσως ὑπ' αὐτὸν κειμένου ἐν ἐσοχῇ ὀρόφου. Ἐπὶ οἰκοπέδων ἐχόντων πλείονας τῆς μιᾶς προσόψεις ταῦτα ἰσχύουν ὡς πρὸς ἑκάστην πρόσοψιν.

Ὅταν προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ὀρόφων ἐν ἐσοχῇ εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 οἰκοδομάς, οὗτοι κατασκευάζονται ὡς ἀνωτέρω, πλὴν ἂν ἄλλως εἰδικῶς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 2.

3. Εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω (ἄρθρ. 1 παρ. 1) τομεῖς τὸ κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν ὕψος, ἀναλόγως τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ ὀρόφων τοῦ ἐπιτρεπομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὅπως ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ἀκόλουθα ὅρια:

Διὰ 2 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 8,50 μ.

Διὰ 3 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 11.00 μ.

Διὰ 4 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 14.50 μ.

Διὰ 5 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 17.50 μ.

Διὰ 6 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 21 00 μ.

Διὰ 7 ὀρόφους μέχρι τῆς προσόψεως, μέγιστον ὕψος προσόψεως 24.00 μ.

Εἰς ἀκίνητα περὶ ὧν ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τὰ ὡς ἄνω ὕψη αὐξάνονται κατὰ 1.00 μ.

4. Ὅπου λόγῳ ὑψομετρικῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους ἐμφανίζεται τυχὸν κατὰ τὰς χαμηλοτέρας θέσεις τοῦ οἰκοπέδου εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς οἰκοδομῆς ἢ εἰς τὸ σύνολον αὐτῆς ἀριθμὸς ὀρόφων μείζων τῶν κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα ὁριζομένων, ἡ ὑπέρβασις αὕτη δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4

Ὕψη οἰκοδομῶν ἐχουσῶν πλείονας τῆς μιᾶς προσόψεις.

1. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου διήκοντος καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου καὶ ἔχοντος ὄψεις ἐπὶ ὁδῶν κειμένων εἰς διάφορον μεταξύ των στάθμην ἢ καὶ ἐχουσῶν πλάτη ἐπιτρέποντα διάφορον ἐφ' ἑκάστης τούτων ἀριθμὸν ὀρόφων κατὰ τὴν πρόσοψιν, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐφ' ἑκάστης προσόψεως κατασκευάζηται ὁ εἰς τὴν ἀντίστοιχον ὁδὸν ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων, περαιτέρω δὲ ἡ οἰκοδομὴ ὑψοῦται διὰ ὀρόφων κατασκευαζομένων ἐν ἐσοχῇ, ὡς ἐν ἄρθρῳ 3 ὁρίζεται, μέχρι τῆς στάθμης τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους, τὸ ὁποῖον μετρᾶται ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας ὁδοῦ. Ἐπιτρέπεται ὅμως πάντοτε ὅπως ὁ ἀνώτατος ὄρπφος ἐξικνῆται μέχρι βάθους δέκα (10) μέτρων ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρ. 3, θέσεως τῆς προσόψεως αὐτοῦ, ἔστω καὶ ἂν ἐκ τούτου αὐξάνεται τὸ ὕψος τῆς προσόψεως ἢ ἐλαττοῦται τὸ βάθος τοῦ ἢ τῶν ἐν ἐσοχῇ ὀρόφων ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς τῆς ἑτέρας ὁδοῦ, μέχρι δὲ τοῦ βάθους αὐτοῦ δύνανται νὰ ἐξικνῶνται καὶ οἱ ὑποκείμενοι ὄροφοι.

2. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου ἐπὶ διασταυρώσεως ὁδῶν, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται διάφορος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ ὕψος κατὰ τὴν πρόσοψιν τῶν οἰκοδομῶν, ὁ μείζων ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μεῖζον ὕψος προσόψεως ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὁδοῦ, ἐπὶ μήκους δέκα πέντε (15) μέτρων.

Ἐὰν ἡ πρόσοψις, ἐφ' ἧς ὁ μικρότερος ἀριθμὸς ὀρόφων καὶ τὸ μικρότεραν ὕψος προσόψεως, ἔχει μῆκος μεῖζον τῶν δέκα πέντε μέτρων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ ὀρόφων κα' τοῦ μείζονος ὕψους κατὰ τὴν πρόσοψιν καὶ ἐπὶ τοῦ πέραν τῶν δέκα πέντε μέτρων τμήματος τῆς θεωρουμένης προσόψεως, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μειώσεως τῆς συνολικῆς καλυπτομένης ἐπιφανείας ὀρόφων τῆς οἰκοδομῆς, εἰς οἱανδήποτε ἄλλην θέσιν αὐτῆς, κατὰ ἐμβαδὸν ἴσον πρὸς τὴν γιγνομένην διὰ τῆς τοιαύτης ἐπεκτάσεως αὔξησιν τῆς καλυπτομένης ἐπιφανείας ὀρόφων.

3. Οἰκοδομὴ ἐκτεινομένη ἐπὶ ὁλοκλήρου οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ἐπιτρέπεται, διὰ λόγους ἀρχιτεκτονικῆς ἐμφανίσεως, νὰ ἔχῃ κατά τινας τῶν προσόψεων αὐτῆς ἀριθμὸν ὀρόφων ἢ καὶ ὕψος μείζονα τῶν ἀντιστοιχούντων πρὸς τὰς ὁδούς, ἐφ' ὧν αἱ προσόψεις αὗται, ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον πάντοτε ὅρον, ὅπως μὴ γίγνεται ὑπέρβασις τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας ὀρόφων τῆς οἰκοδομῆς τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν μεγίστην ἐπιτρεπομένην κάλυψιν τοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρον 5

Ὕψη εἰς ὁδοὺς μὲ ὑψηλοτέρας οἰκοδομάς.

1. Ἐφ' ὅσον εἰς τμῆμα ὁδοῦ ὑφίστανται κτίρια τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων (πλήρων ἢ ἐν ἐσοχῇ) ἢ τὸ ὕψος (κατὰ τὴν πρόσοψιν ἢ ἐν ἐσοχῇ) ὑπερβαίνουν τὰ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος καθοριζόμενα, ἐπιτρέπεται αὔξησις τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων, κατὰ τοὺς ἑκάστοτε ὁρισμοὺς τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1956.

Β. Δ. 7.6.1957 Περὶ ὕψους οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Λαρίσσης

(Φ.Ε.Κ.) 108/19.6.1957)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τοῦ ἄρθρου 9 αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283/15.12 1954 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 182/1954 πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαρίσσης, τὴν ὑπ' ἀριθ. 608/1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 152]1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὀρόφων

καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτρεπόμενα ὕψη οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Λαρίσσης, ὁρίζονται ὡς εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα, κατὰ τομεῖς ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 14549/1957 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 500

Τομεὺς	Μέγιστος ἀριθ. ὀρόφων	Μέγιστον ὕψος οἰκοδομῶν εἰς μέτρα
Α	τέσσαρες (4)	δέκα τέσσαρα καὶ ἥμισυ (14.50)
Β	τρεῖς (3)	ἕνδεκα (11)
Γ	δύο (2)	ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8,50

2. Εἰς τοὺς τομεῖς Α καὶ Β, ὁ ἐπὶ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἀριθμὸς ὀρόφων, καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Γεν. Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

1. Καταγεῖται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1948 Διατάγματος «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐλαχίστων ὁρίων καὶ τῶν ὅρων δομήσεως τῶν οἰκοπέδων Λαρίσσης (Φ.Ε.Κ. 56).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1957

Β.Δ. 7.6.1957 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἡρακλείου (Κρήτης) ἐκτὸς τῶν Τειχῶν τοῦ ἀναθεωρηθέντος καὶ ἐπεκταθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 27.12.1956 Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 1]1957)»

(Φ.Ε.Κ. 108 / 19-6-1957)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τὸ ἄρθρον 9 αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283 / 15-12-1954 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 747 / 1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 193/57 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῆς πόλεως Ἡρακλείου (Κρήτης) τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς τομεῖς τοὺς ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 18700/1957 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000, ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Τομεὺς Α' Ἐλάχιστον πρόσωπον ἑπτὰ (7) μέτρα. Ἐλάχιστον βάθος δέκα (10) μέτρα. Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν (100) τ.μ.

Τομεὺς Β'. Ἐλάχιστον πρόσωπον ὀκτὼ (8) μέτρα. Ἐλάχιστον βάθος δέκα τέσσαρα (14) μέτρα. Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν διακόσια (200) τετραγ. μέτρα.

Τομεὺς Γ'. Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα τρία (13) μέτρα. Ἐλάχιστον βάθος δέκα ἕξ (16) μέτρα. Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τριακόσια (300) τετραγ. μέτρα.

Τομεὺς Δ'. Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα ἕξ (16) μέτρα. Ἐλάχιστον βάθος εἴκοσι ἕξ (26) μέτρα. Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν χίλια (100) τετρ. μ.

Ἄρθρον 2

Ἡ μεγίστη ἐπιφάνεια ἑκάστου τῶν ὡς ἄνω οἰκοπέδων, ἡ δυναμένη νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς ἢ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιούτων. ὁρίζεται διὰ τὸν τομέα Α' εἰς ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (80ο/ο), διὰ τὸν τομέα Β' εἰς ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (60ο/ο), διὰ τὸν τομέα Γ' εἰς πεντήκοντα ἑκατοστὰ 50ο/ο. Διὰ τὸν τομέα Δ' τὸ κατὰ τὰ ἄνω ποσοστὸν καλύψεως ὁρίζονται εἰς ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (80ο/ο), ἐπὶ πλέον ὅμως ὁρίζεται ὅτι ὁ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 9-8-1955 Διατάγματος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» ἐπιτρεπόμενος μέγιστος συντελεστὴς κατ' ἐπιφάνειαν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ οἰκοπέδου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἑκατὸν ἑκατοστὰ (10Uο/ο) τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς τομεῖς Α' καὶ Β' τὸ συνεχὲς διὰ δὲ τοὺς τομεῖς Γ' καὶ Δ' τὸ τῶν πανταχόθεν ἐλευθέρων οἰκοδομῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1957

Β.Δ. 7-6-1957 «Περὶ ὕψους οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Ἡρακλείου (Κρήτης)»

(Φ.Ε.Κ. 108/19 6-57)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ δὴ τὸ ἄρθρον 9 αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283)15.12.54 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 747) 1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 181)1957 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὀρόφων καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτρεπόμενα ὕψη οἰκοδομῶν τῆς πόλεως Ἡρακλείου (Κρήτης), ὁρίζονται ὡς εἰς τὸν ἀκόλουθον πίνακα, κατὰ τομεῖς ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.16705)1957 πράξεων αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1.5000.

Τομεὺς Α: Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τέσσαρες (4). Μέγιστον ὕψον οἰκοδομῶν εἰς μέτρα δέκα τέσσερα (14).

Τομεὺς Β: Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τρεῖς (3). Μέγιστον ὕψος οἰκοδομῶν εἰς μέτρα ἕνδεκα (11).

Τομεῖς Γ. καὶ Δ: Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων δύο (2) Μέγιστον ὕψος οἰκοδομῶν εἰς μέτρα, ὀκτὼ καὶ ἥμισυ (8.50).

Εἰς τοὺς τομεῖς Α καὶ Β ὁ ἐπὶ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων καθορίζετσι ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 9.8.55 Διατάγματος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ Κράτους».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δεμοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγμανος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1957

Β. Δ. 4-6-1958 «Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Βόλου

(Φ.Ε.Κ. 86/14-6-1958)

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ)τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιή-

θησαν καὶ συνεπληρώθησαν αὗται καὶ δὴ τὸ ἄρθρον 9 αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 48283)15.12.1954 ἀπόφασιν «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑφυπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Οἰκισμοῦ καὶ Σεισμοπλήκτων Νήσων δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 248 Β') καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 331)1956 καὶ 675)1956 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 387)1956 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Βόλου ὁρίζονται κατὰ τομεῖς τῆς πόλεως, ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 31912)1956 πράξεων αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000, ὡς ἀκολούθως:

Τομεὺς Α':
Ἐλάχιστον πρόσωπον ἑπτὰ (7) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δέκα (10) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν (100) τετρ. μέτρα.
Τομεὺς Β':
Ἐλάχιστον πρόσωπον ὀκτὼ (8) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δώδεκα (12) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν ἑκατὸν πεντήκοντα (150) τετραγωνικὰ μέτρα.
Τομεὺς Γ':
Ἐλάχιστον πρόσωπον δέκα τρία (13) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος δέκα ἕξ (16) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τριακόσια (300) τετρ. μέτρα.

Ἄρθρον 2

1. Ὡς Οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται, διὰ τοὺς Τομεῖς Α καὶ Β τὸ συνεχές.

2. Εἰς τὸν τομέα Γ, ὅπου διὰ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας ἐπιβάλλεται ἡ τήρησις προκηπίου, ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται τὸ τῶν πανταχόθεν ἐλευθέρων οἰκοδομῶν, ὅπου δὲν ἐπιβάλλεται ἡ τήρησις προκηπίου αἱ οἰκοδομαί, κύριαι ἢ καὶ ἐσωτερικαί, πρέπει νὰ ἀφίστανται ἐκ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου τοὐλάχιστον κατὰ 2,50 μ., ἐκ τοῦ ἑνὸς δὲ τῶν πλαγίων αὐτοῦ ὁρίων κατὰ 5 00 τοὐλάχιστον μέτρα.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ μεγίστη δυναμένη νὰ καλυφθῇ ἐπιφάνεια ἑκάστου οἰκοπέδου ὑπὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς, ἢ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοιούτων ὁρίζεται, διὰ τὸν τομέα Α΄ εἰς ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (80ο]ο), ἐπιτρεπομένης ὅπως εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὸ ἰσόγειον ἢ καὶ τὸ ὑπόγειον τῶν οἰκοδομῶν ἐκτείνεται ἄνευ περιορισμοῦ ἐκ ποσοστοῦ καλύψεως,διὰ τὸν Β΄ εἰς ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ (70ο]ο) καὶ διὰ τὸν τομέα Γ΄ εἰς πεντήκοντα ἑκατοστὰ (50ο]ο) τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου.

Ἄρθρον 4

1. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν καὶ τὸ μέγιστον ὕψος αὐτῶν ὁρίζεται κατὰ τομεῖς τῆς πόλεως ἐμφαινομένης εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. Ε. 31912]1956 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν διάγραμμα τομέων ὑψῶν ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000, ὡς ἀκολούθως:

Τομεὺς Α΄ ὄροφοι τέσσαρες (4), μέτρα δέκα τέσσαρα καὶ 0,50 (14.50).

Τομεὺς Β΄ ὄροφοι τρεῖς (3), μέτρα ἕνδεκα καὶ 0,50 (11.50).

Τομεὺς Γ΄ ὄροφοι (2), μέτρα ὀκτὼ καὶ 0,50 (8,50).

2. Ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐπιτρεπομένου μεγίστου ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἀριθμοῦ ὀρόφων, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς προσόψεως, τέσσαρες μὲν ὄροφοι ἐφ᾽ ὅσον ἡ ὁδὸς ἔχει πλάτος 12 μ. καὶ ἄνω, τρεῖς δὲ ὄροφοι, ἐφ᾽ ὅσον ἡ ὁδὸς ἔχει πλάτος 9 μ. καὶ ἄνω. Οἱ ὑπόλοιποι ὄροφοι εἰς ὁδοὺς πλάτους ἐλάσσονος τῶν ἀνωτέρω, κατασκευάζονται ἐν ἐσοχῇ ἀπὸ τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῆς προσόψεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει,ἀνεξαρτήτως τομέως καὶ πλάτους ὁδοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ μέχρι τῆς προσόψεως δύο (2) ὀρόφων ὑπὲρ τὸ ἔδαφος.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1955 Β. Δ)τος «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κράτους» (Φ.Ε.Κ. 266) ἐλάχιστον ὅριον ἐλευθέρου ὕψους ὀρόφων περιορίζεται, διὰ τὰς περὶ ὧν τὸ παρὸν Διάταγμα οἰκοδομὰς εἰς 2, 80 μ.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Οἰκισμοῦ Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουνίου 1958

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, ΛΕΚΚΑ 23-25 τηλ. 3226-001

Τά βιβλία δανείζονται γιά δύο ἑβδομάδες.
Ἡ ἡμερομηνία ἐπιστροφῆς γι᾽αὐτό τό βιβλίο
εἶναι :

17 ΔΕΚ. 1977	